

BİRİNCİ BÖLÜM

Çok yorucu bir gün olmuştu. Tellie Maddox tarih diplomasını almıştı ama kendini gerçekten de ihanete uğramış hissediyordu. O, mezuniyet törenine gelmemiştir. Marge iki kızı Dawn ve Brandi ile gelmişti oysa. Hiç birinin seneler önce yetim kalan Tellie ile akrabalığı yoktu ama kardeş kadar yakındılar. Bu özel gününde yanında olmayı önemsemişlerdi. Ama J.B. önemsememiştir. Bu, Tellie'nin hayatında J.B.'nin neden olduğu kalp kırıklıkları zincirine eklenen yeni bir halkaydı.

Çok yorucu bir gün olmuştu. Tellie Maddox tarih diplomasını almıştı ama kendini gerçekten de ihanete uğramış hissediyordu. O, mezuniyet törenine gelmemiştir. Marge iki kızı Dawn ve Brandi ile gelmişti oysa. Hiç birinin seneler önce yetim kalan Tellie ile akrabalığı yoktu ama kardeş kadar yakındılar. Bu özel gününde yanında olmayı önemsemişlerdi. Ama J.B. önemsememiştir. Bu, Tellie'nin hayatında J.B.'nin neden olduğu kalp kırıklıkları zincirine eklenen yeni bir halkaydı.

Genç kadın yurttaki odasında çevresine bakındı. Burada oda arkadaşı Sandy Melton ile birlikte çok mutlu bir dört sene geçirmişlerdi. Sandy İngiltere'de Orta Çağ Tarihi eğitimine devam etmek üzere çoktan ayrılmıştı. Tellie kısa ve koyu renk saçlarını arkaya iterek içini çekti. Açık yeşil gözleri okul kitaplarının en sonuncusunu aradı. Kitaplarını tekrar kampus kırtasiyesine götürüp satması gerekecekti. Bu yazı atlatabilmek için eline geçecek her kuruşa ihtiyacı olacaktı. Çünkü ağustos ayı geldiğinde, mastırı için sonbahar dönemi harcını ödemesi gerekecekti. Üniversite düzeyinde öğretmenlik yapmak istiyordu. Ve sadece lisans diploması ile bu mümkün olamazdı.

Bir zamanlar J.B.'nin ona aşık olabileceğini ve onunla evlenmek isteyebileceğini düşünmüştü. Ve şimdi bu umutsuz hayaller her geçen gün daha da silikleşiyordu.

J.B. Hammock , Marge'nin ağabeyi idi. Tellie'yi annesinin ölümünden sonra kaldığı bir çocuk yurdunda bir erkek çocuğun elinden kurtarmıştı. Annesi J.B.'nin yanında çalışan ve daha sonra eyaletten ayrılıp ortadan kaybolan bir kovboyun karısı idi. Tellie, Marge'nin bütün itirazlarına rağmen çocuk yurduna geçmişti çünkü J.B. iki çocuklu bir dulun hayatının içine bir de ergenlik çağındaki genç kızı alamayacak kadar karmaşık olduğunu söylemişti.

Ama bütün bunlar aynı ailenin bakımına verilmiş çocuklardan birinin saldırı girişimi ile değişmişti. J.B. olayı polis olan en iyi arkadaşlarından biri aracılığı ile duymuş ve Tellie'ye olanlar konusunda ifade vermesi konusunda ısrar etmişti. O saman sadece on üç yaşında olan oğlan hemen tutuklanıp islahahine gönderilmişti. Telli çocuğun bluzunu çıkarma girişimi karşısında suratına bir yumruk indirip aile çılgınlıklarını duyana kadar çocuğun üstünde oturmaya devam etmişti. O kadar genç yaşta bile Tellie son derece korkusuz bir kızdı. Tabi çocuğun cüssesinin onunkinin yarısı kadar ve çocuğun yarı sarhoş olmasının da katkısı yok değildi.

J.B. oğlanın tutuklandığı akşam Tellie'yi hemen yurttan almıştı. Onu Marge'ın yanına götürmüştü. Marge onu gördüğü anda sevmişti. Zaten insanların büyük çoğunluğu onu severdi. Tellie dürüst, tatlı ve cömert bir insandı ve çalışmaktan asla kaçmazdı. Hatta on dört yaşında olmasına rağmen evin ve Dawn ve Brandi'nin sorumluluklarını üstlenmişti. Kızlar o zaman dokuz ve on yaşlarındaydılar ve evde bir kızın olması fikrine bayılmışlardı. Marge'nin emlak işi yapıyor olması onun sık sık evden uzak olması anlamına geliyordu. Ama Tellie olduğu sürece kızların okul kıyafetleri ya da ödevleri konusunda endişe duymasına gerek kalmıyordu. O, doğuştan çocuk bakıcısı ruhluydu.

Tellie J.B.'ye hayrandı. O çok zengin ve kolayca öfkelenen bir adamdı. Jacobsville yakınında yüzlerce dönümlük arazisinde safkan Santa Gertrudis sığırları yetiştiriyordu ve eski ama bir o kadar da güzel ve şık evinde zengin bir hayatın keyfini çıkarıyordu. Evinde Fransız bir ahçısı ve Nell adında bir kahyası ile birlikte yaşıyordu. Nell hem evi hem de bir dereceye kadar J.B.'yi yönetirdi. J.B. politikacıları, film yıldızlarını ve rodeo şampiyonu olduğu dönem sayesinde kraliyet ailelerini tanırdı. İspanyol büyükannesinden aldığı özellikler sayesinde görgü kurallarını çok iyi bilirdi. İngiliz büyükbabası sayesinde de bir servete sahip olmuştu. Her ne kadar sığır çiftliği Amerikanvariysede kökleri daha ziyade Avrupalı idi.

Ama yerel halkı ürküttüğü de kesindi. Herkes Ralph Barrow'un canına nasıl okuduğunu konuşudu. Barrows sarhoş olup J.B.'nin en sevdiği çoban köpeğini sırf havladı diye vurmuştu.

Oysa köpeğin havlamasının tek nedeni adamın çiftliğe gizlice girmeye çalışmasıydı. Çiftlikte içki içmek yasaktı. Ve hiçbir hayvanın canı yakılmazdı. J.B. çiftlik kahyasından olup biteni duyduğu anda hışımla Barrows'un peine düşmüştü. Köpek ne yazık ki sakat kalmıştı. O zamandan beri de Barrows'u gören olmamıştı.

Her ne kadar çiftlikte devasa partiler verse de J.B. pek sosyal bir insan sayılmazdı. Konumu ve servetinden kaynaklanan anlık bir öfkesi vardı. Tellie ona pek çok insandan daha yakındı. Hatta belki de Marge'den bile yakındı çünkü daha ondört yaşındayken J.B.'nin babasının ölümü üstüne kendini içkiye verdiği zamanlarda onunla ilgilenen Tellie olmuştu. Nell panik halinde arayıp J.B.'nin her şeyi yerle bir ettiğini haber verdiği zaman Marge'yi çiftliğe götüren de Tellie olmuştu. Genç adamı bir kenara oturtup sakinleştiren ona ayılması için tarçınlı çay yapan da yine genç kızdı.

Bunca sene boyunca J.B. genç kızın müdahalelerine boyun eğmişti. Bir anlamda Tellie'nin malı gibiydi. Tabi ki kimse bunu söylemeye cüret edemezdi. Hatta Tellie bile. Ama genç kız onu fazlasıyla sahiplenmişti ve yaşı büyüdükçe genç adamın hayatına giren kadınları da kıskanır oldu. Bunu göstermemek için elinden geleni yapardı ama saklamak o kadar da kolay değildi.

On sekiz yaşına geldiğinde kız arkadaşlarından bir, Tellie'ye hiç de kibar olmayan bir yorumda bulununca Tellie 'de arkadaşının yüzüne eğer ailesinden birisine kabalık ettiğini duyacak olursa J.B.'nin onu çevresinde tutmayacağını haykırmıştı. Kız gidince J.B. alev alev yanan gözler ve büyük bir öfkeyle onun sahibi olmadığını ve sahiplenmekten en kısa zamanda vazgeçmese kapının önüne konulacağını söylemişti. Ve acımasız bir ifadeyle Tellie'nin ailesinin bir üyesi olmadığını da haykırmıştı. J.B.'nin hayatı üstünde söz sahibi olmaya hakkı yoktu.

Tellie ise onun bütün kız arkadaşlarının birbirine benzediğini haykırmıştı. Hepsisi uzun bacaklı, dolgun göğüslü, hoş ama beyinsiz yaratıklardı.J.B. ise genç kadının küçük memelerini süzmüş ve onun o kızlarla hiçbir ortak yanı olmadığını söylemişti.

Telli ona bir tokat atmıştı. Bunu istemeden yapmıştı ve hemen arkasından da çok üzülmüştü. Ama özür dilemeye fırsat bulamadan J.B. onu kendine çekip, sert vücuduna yaslamış ve tutkuyla öpmüştü. Dört sene sonra bile düşününce dizlerinin bağına çözen bir öpüştü bu. Genç kız bunun bir ceza olduğunu biliyordu. Ama yine de kendisini onun kollarından kurtarmayı başaramamıştı.

J.B. onu kanepeye yatırıp üstüne çıkmış ve daha da büyük bir ateşle öpmeye başlamıştı. Elini genç kızın bluzunu altına sokup memesini avuçlayınca Tellie büyük bir paniğe kapılmıştı. Onu hızla itip kurtulmaya çalışmıştı.

J.B. hışımla ondan ayrılmış ve biraz öncekinden çok daha büyük bir öfkeyle affedilmez bir şey yaptığını söylemişti. Ona hayatından çıkmasını ve uzak durmasını emretmişti. Genç kız o hafta üniversite için evden ayrılıyordu ve J.B. ona bir özür bile dilemememişti. Ve o günden sonra onu hep yok saymıştı.

Aradan pek çok tatil dönemi geçmişti. Aralarındaki gerginlik zamanla azalmışsa da J.B. bir daha onunla hiç yalnız kalmamıştı. Ona doğum günleri ve Noellerde hediyeler almıştı ama bunlar özel olmaktan uzak hediyelerdi. Bilgisayar parçaları ya da onun seveceğini bildiği tarihi ve biyografik kitaplar seçiyordu. Tellie ise ona hep kravat almıştı. Aslında her doğum günü ve Noel'de hep aynı kravatı hediye etmişti.. Özel bir indirimden aynı kravattan iki kutu almıştı. Marge hediyelerin tek düzeliğinin farkına vardırıysa da J.B. hiçbir şey söylememişti. Tellie'den her hediye alışında paketi açınca teşekkür etmiş ama başka yorum yapmamıştı. Büyük olasılıkla da kravatları başkalarına dağıtmıştı. Çünkü hiç birini takmamıştı. Tellie 'de zaten takmasını beklemiyordu. İnanılmaz derecede çirkindiler. Üstünde kırmızı gözlü yeşil bir ejdarhanın olduğu sarı renkli kravatlar. Hatta elinde bundan sonraki on seneye yetecek sayıda kravat vardı.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 18, 2007, 08:42:07 ÖS**

Hazır mısın , Tellie ?" diye seslendi Marge.

O da tıpkı ağabeyi gibi uzun boylu ve koyu renk saçlıydı ama gözleri yeşil değil kahverengi idi. Marge doğası gereği şiddetten uzak, tatlı bir kadındı. Herkes ona bayılırdı. Uzun süredir dul olmasına rağmen ikinci bir erkeğe dönüp bakmamıştı. Tellie'ye bazı insanlar için eşlerden biri

ölmüş olsa bile aşkın asla bitmeyen bir şey olduğundan bahsetmişti. Ölen kocası kadar harika birini asla bulamayacaktı. Denemeye de hiç niyeti yoktu.

"Toplayacağım birkaç bluzum kaldı," dedi Tellie

Dawn ve Brandi odanın içinde meraklı gözlerle dolaşıyorlardı.

"Bunu bir gün siz de yapacaksınız." Dedi Tellie.

"Ben değil," dedi on altı yaşındaki Dawn. "Ben de dayım gibi bir sığır çiftliği baronu olacağım."

"Ben avukat olacağım." Dedi Brandi. On yedi yaşındaydı ve o sene lise son sınıfa başlıyordu.

"Fakir insanlara yardım etmek istiyorum."

Marge göz kırparak "Beni her şeye ikna edebiliyor." dedi.

"Beni de." dedi Tellie. "En sevdiğim ve bir defa bile giyme fırsatı bulamadığım ceketim hala onda."

"Bana daha çok yakışıyor." Dedi Brandi kendinden emin bir edayla. "Kırmızı senin rengin değil."

Ne kadar da çok şey biliyor diye düşündü Tellie. Marge hüzünlü bir ifadeyle Tellie'nin çantasına son birkaç parça eşyasını koyuşunu isledi. "Çiftlikte gerçekten acil bir durum vardı. Büyük ambar yanıyordu, söndürmek için bir yığın itfaiye aracı geldi."

"Elinde olsa geleceğini biliyorum." dedi Tellie kibarca. Buna inanmıyordu. Son yıllarda J.B. ona hiç ilgi göstermemişti. Ve sürekli ondan kaçmıştı. Belki kravatlar onu delirtmişti ve ambarı kendisi ateşe vermişti. Bu düşünce hoşuna gidince Tellie güldü.

"neye gülüyorsun?" diye sordu Marge.

"Belki de J.B. kafayı yiyip her tarafta sarı ejderha kravatları görmeye başlamıştır."

Marge kıkırdarak "Hiç şaşırmam." Dedi. "O kravatlar gerçekten de korkunçlar, Tellie."

"Bence ona uygunlar. Eninde sonunda birini takacağından eminim."

"Nefesimi tutarak bekleyeceğim." Dedi Marge.

"Bu ayın lezzeti kim?"

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 19, 2007, 12:55:46 ÖÖ**

Marge onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Ağabeyinin bir kadınla ciddi bir ilişki yaşayacağına dair umudunu çoktan kaybetmişti. "Kingstonların kuzenlerinden biriyle çıkıyor. Texas ikinci güzeli seçilmiş."

Tellie hiç şaşırmıyordu. J.B.'nin sarışın güzellere zaafı vardı. Uzun seneler boyunca düzinelerce film yıldızına eşlik etmişti. Tellie sıradan yüzü ve vücudu ile o kadınlarla asla boy ölçüşemezdi.

"Onlar sadece vitrin mankenleri gibiler," dedi Marge kızlarının duymaması için fısıldayarak.

Tellie bir kahkaha patlattı. "Ah, Marge sen olmasan ben ne yapardım?"

Marge omzunu silktilti. "Dünya erkeklerine karşı birleşmeli. Bazen kendi kardeşimin bile düşman safında olduğu hissine kapılıyorum." Durdu. "Bize diploma töreninin cd'sini vermeyecekler mi?"

"Diplomamla birlikte verecekler," dedi Tellie. "Neden sordun?"

"Bence J.B.'yi oturma odasında bir koltuğa bağlayıp o cd'yi yirmi dört saat aralıksız izlettirmek lazım. İntikam ne tatlı bir şeydir."

"Bence daha açış konuşmasında uykuya dalabilir," dedi Tellie içini çekerek. "Aslında onu suçlayamam, ben bile uyuyacaktım."

"Çok ayıp. Konuşmacı çok ünlü bir politikacıydı."

"Bir o kadar da sıkıcıydı," dedi Brandi sırtarak.

"O susunca insanların nasıl deli gibi alkışladığını fark etmediniz mi yoksa?" dedi Dawn.

"Siz ikiniz benimle biraz fazla zaman geçirdiniz," dedi Tellie.

"Benim kötü huylarımı alıyorsunuz."

İkisi de genç kadını kucakladılar. "Seni iyi kötü her şeyinle seviyoruz. Diploman için tebrik ederiz."

"Çok iyi iş basardın," dedi Marge da. "Seninle gurur duyuyorum."

"Onur listesi öğrencilerinin hiç sosyal hayatı olmaz anne," dedi Brandi. "Bu kadar iyi notlan olmasına şaşmamak gerek. Hafta sonlarını yurttan ders çalışarak geçirdi."

"Her hafta sonumu değil," dedi Tellie. "O arkeoloji saha gezisine gittim, ayrıca..."

"Bütün o ineklerle," dedi Dawn.

"Hepsi de inek değildi," dedi Tellie. "Ayrıca ben eski şeyleri bulup çıkarmaya bayılıyorum."

"O zaman tarih yerine arkeoloji okusaydın." dedi Brandi.

"Eski eserler yerine eski belgelere dalacağım," dedi Tellie. "En azından daha temiz bir iş."

"Mastıra ne zaman başlıyorsun?" diye sordu Marge.

"Güz döneminde. Yazı sizinle geçiririm diye düşündüm. Calhoun ve Abby oğlanlarla Yunanistan gezisine çıkınca Ballenger kardeşlerin bakımevinde çalışmak üzere anlaştım bile. Sanırım J.B. ve veterinerlerinin peşinde dolaştığım yazların karşılığını alma zamanı geldi.

"Calhoun ve Abby çok şanslılar. Vay be..." dedi Dawn iç geçirerek "Ben de üç aylık bir tatile çıkmak isterdim."

"Kim istemez," dedi Tellie. "Benim içinse çalışmak bile ders çalışmanın yanında tatil gibi kalıyor. Biyoloji o kadar zordu ki."

"Artık okulda hiçbir şey kesmiyoruz. Herkes kandan o kadar korkar oldu ki," dedi Brandi.

"Haksız da değiller," dedi Marge.

"Biz de kesim yapmıyoruz," dedi Tellie gülümseyerek, "Laboratuvarıda kesim tahtasının üstünde bir sıçanımız vardı. Ve onu sadece bilgilenme amaçlı incelerdik. Neyse ki laboratuvar klimalıydı neyse..." dedi Marge elini sallayarak. "Kim güzel bir hamburger ister?" "Belki hamburgerlerimizi kesip ineğin hangi bölgesinden geldiğini inceleyebiliriz," dedi Tellie muzip bir tavırla.

"İnek değil, sığır," dedi Marge. "Belki de çiftlikte bir ders daha alman fena olmaz."

Herkes evde bu konuda ders verecek kişinin kim olduğunu biliyordu ve bu son derece hassas bir konuydu. Tellie'nin gülümsemesi yok olmuştu. "Sanırım Justin'in ahırında çalışırken her türlü bilgiyi edinirim."

"Orada çalışan birkaç yeni ve yakışıklı kovboy var," dedi Marge ışıldayan gözlerle. "Bir tanesi Batı Teksas'ta yetişmiş eski bir yeşil bereli."

Tellie omzunu silktilti. "Herhangi bir erkekle tanışmak istediğimden emin değilim. Mastırımı yapıp üniversitede hocalık yapabilmek için üç senem var."

"Ama şimdi de öğretmenlik yapabilirsin, değil mi?" "Yetişkinlere ders verebilirim ama üniversite için mastır şart." "Neden küçük çocuklara ders vermek istemiyorsun?" diye sordu Brandi.

Tellie sırtarak "Çünkü siz iki holigan küçük çocuklarla ilgili bütün hayallerimin canına okudunuz," dedi ve Brandi'nin ona attığı yastıktan kaçtı.

"Biz çok tatlı iki çocuktuk," dedi Dawn kafa tutarak. "Ya bunu kabul edersin ya da..."

"Ya da ne?" dedi Tellie.

Dawn kaşlarını oynatarak "Ya da patatesleri yakarım," dedi. "Bu akşam yemek hazırlama sırası bende."

"Sen ona bakma hayatım," dedi Marge. "O her zaman patatesleri yakar zaten."

"Anne!" dedi Dawn öfkeyle.

Tellie ise güldü. Oysa kalbi hiç de o kadar neşeli değildi. J.B. diploma törenine gelmediği için üzgündü ve bunu hiçbir şey telafi edemezdi.

Marge'nin evi Jacobsville sırtlarında ve üç nesildir J.B. ve ailesine ait olan çiftliğe altı kilometre uzaklıktaydı. Ön tarafa bakan geniş bir penceresi ve sevimli bir verandası olan sıcak bir evdi. Dört bir yanı Marge'nin zevkle diktiği çiçeklerle kaplıydı. Mayıs ayında oldukları için hepsi rengarenk çiçek açmışlardı. Marge'ye gurur ve neşe veren gül bahçesiyle birlikte her taraf gökkuşağının renkleriyle bezenmişti.

"Burasının ne kadar güzel olduğunu unutmuşum," dedi Tellie.

"Howard da çok severdi," dedi Marge.

"Onunla hiç tanışmadım ama harika bir insan olduğundan eminim."

"Öyleydi," dedi Marge.

"Bakın, dayım!" dedi Dawn evlerinin girişinde duran arabayı işaret ederek.

Tellie bütün vücudunun gerildiğini hissetti. Kırmızı spor Jaguar'dan inen J.B.'ye baktı.

Uzun boylu ve inceydi. Kopkoyu saçları ve yeşil gözleri vardı. Çıkık elmacık kemikleri ve ince dudakları erkeksi hatlarını tamamlıyordu. Kadınları bir mıknaş gibi çekerti. Yürüyüşünde

Tellie'nin kalbini hızlandıran bir hava vardı.

"Nerelerdeydiniz?" diye çıkışarak onların yanına yürüdü. "Sizi her yerde aradım."

"Ne demek nerelerdeydiniz?" dedi Marge. "Tellie'nin diploma törenindeydik. Tabi sen gelme zahmetine girmedin ama..."

"Karşı tarafınızdaki tribünde idim ve tören bitene kadar da sizi göremedim. Kalabalığı aşip park yerine vardığımda ise siz çoktan gitmiştiniz."

"Sen diploma törenime geldin mi?" diye sordu Tellie buğulu bir sesle

Genç adam dönüp Tellie'ye baktı. "Ambarda yangın çıkmıştı ve Geç kaldım. Bu kadar önemli bir şeyi kaçıracağımı mı sandın?"

Bunu istemese de genç kadının kalbi yerinden oynamıştı. J.B. onu istemiyordu. Tellie genç adam için sadece bir ikinci kız kardeşti. Ama onunla kurduğu herhangi bir temas genç kadının kalbini titretmeye yetiyordu. Yüzünün pembeleşmesine engel olamıyordu.

Genç adam çevresine rahatsız bir tavırla bakındı ve onun elini yutarak "Gel benimle," diyerek arabasına doğru çekti. Onu yolcu koltuğuna oturtup kapıyı kapattı ve kendi tarafına geçti. Sonra da torpidodan altın renkli bir kağıda sarılı bir kutu çıkardı ve ona uzattı.

"Benim için mi?" Tellie şaşırmıştı.

"Başka kimin için olacak. Haydi, baksana."

Tellie paket kağıdını yırttı. İçinde bir mücevher kutusu vardı ama yüzük olamayacak kadar büyüktü. Kutuyu açıp içine şaşkın gözlerle baktı.

"Sorun ne? Beğenmedin mi yoksa?"

Bu bir Mickey Mouse idi ve Tellie ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Bu sekreteri Bayan Jarrett'ın onun adına hediye almaktan gına gelmiş bir halde artık kontrolü kaybettiği anlamına geliyordu. Herhalde J.B.'nin kadınlarından biri için bir hediye aldırıldığını düşünmüş olmalıydı ve ona artık hediyelerini kendisinin alması gerektiğini söylemeye çalışır gibiydi.

J.B.'nin Marge ve kızların hediyelerini bizzat aldığını bildiği için bu Tellie'yi incitmişti. Bu işi hiçbir zaman yanında çalışanlara vermezdi. Ama ne de olsa Tellie aileden de değildi.

"Çok... güzel..." diye geveledi.

Kutunun içindeki saati çıkardı. J.B. de o anda ilk defa görüyor olmalıydı.

Genç adam kendini tutamayarak bir kahkaha attı. Ama tabi Tellie'ye ona hediye seçme zahmetine girmeyeceğini itiraf edemeyeceği için hemen toparlandı. Ama içinden Jarrett'ı öldüreceğine dair yemin etti.

Bariz bir keyifle "Son moda bu," dedi.

"Çok beğendim," dedi Tellie. "Gerçekten..." Saati bileğine taktı. Gerçekten de beğenmişti çünkü bunu ona J.B. vermişti. J.B. den geldiği sürece ölü bir fareye bile bayılırdı. Çünkü en ufak bir onuru yoktu.

"Sanırım böyle bir saati olan tek mezun sen olacaksın."

Tellie güldü ve "Teşekkürler, J.B." dedi.

Genç adam kolunu omzuna atıp ona sarıldı ve yaramaz bir ifadeyle "Bundan daha iyisini de yapabilirsin," diyerek eğildi.

Genç kadının yüzünü kaldırdı ve dudaklarını onun yumuşacık dudaklarına bastırdı.

Ama genç kadının dudaklarını kapalı tuttuğunu fark edince

"Hayır, yapmazsın," diye mırıldandı ve eliyle Tellie'nin çenesini lutup ağzını açtırmaya çalıştı.

Tellie küçük arabanın sessizliğinde iç geçirdi.

J.B. başını kaldırdı ve genç kadının gözlerinin içine baktı.

"İşte yine buradayız."

Tellie yutkundu ve "J.B..." dedi.

Genç adam parmağını genç kadının dudaklarına örtüp onu susturdu. "Sana bu işin geleceği olmadığını söylemiştim," dedi. "Hayatımda sürekli olacak bir kadın istemiyorum. Asla. Ben bir bekarım ve böyle kalmak istiyorum. Bunu anlıyor musun?"

"Ama ben hiçbir şey demedim ki..." dedi genç kadın.

"Evet, söylemedin ya..."

J.B. dönüp arabadan indi. Tellie de onun peşinden inip Marge ve kızların yanına gitti ve saatini gösterdi. "Çok hoş değil mi?"

"Ben de istiyorum," dedi Brandi.

"Sen önümüzdeki seneye kadar mezun olamıyorsun," dedi Marge.

"Ben de o zamana isterim," dedi Brandi inatçı bir tavırla.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi J.B. Dudakları gülümsüyordu ama aynı şey gözleri için geçerli değildi. "Tekrar tebrikler," dedi Tellie'ye. "Benim gitmem gerek. Bu akşama bir randevum var." Bunu söylerken Tellie'nin gözlerinin içine bakıyordu. Genç kadın sadece gülümsedi.

"Saat için teşekkürler."

Genç adam omzunu silkti ve "Sana uygun," dedi. "Haydi görüşürüz, kızlar."

Spor arabasına bindi ve hızla yola çıktı.

"Ben de bir tane isterdim," dedi Brandi arkasından bakıp içini çekerek.

Marge Tellie'nin bileğini tutup kaldırdı ve saate baktı. "Büyük kabalık."

Tellie üzgün bir gülümseme ile. "Jarret'a aldırılmış. Sen ve kızlar dışında herkesin hediyelerini ona aldırıyor. Herhalde Jarrett bu saatin de o platin sarışınlardan biri için olduğunu sandı ve bilerek bunu seçti."

"Evet, ben de öyle düşündüm," dedi Marge. "Ama incinen J.B. değil sen oldun."

"Ama J.B. işe gidince incinen Jarret olacak. Zavallı kadın,"

"O J.B.'nin canına okur," dedi Marge. "Zaten okumalı da."

"Sert yaşlı kadınları seviyor, değil mi?" dedi Tellie birlikte eve yürürlerken.

"Evde de Nell var."

"Nell başka bir şey," dedi Marge gülerek. "O olmasaydı, J.B ve ben çocukken ne yapardık bilmiyorum. Sadece babam ve biz vardık.

Annem biz çok küçükken ölmüştü. Babam pek şefkatli biri değildi." "J.B.'nin bu kadar sert olması da bu yüzden mi?" "Bu konuda hiç konuşmayız. Bu pek hoş bir hikaye değil ve J.B. hatırlamaktan bile nefret ediyor."

"Bana kimse anlatmadı."

"Kimse de asla anlatmayacak," dedi Marge. "Tabi bir gün J.B. kendisi anlatırsa o ayrı."

"Bunun ne zaman olacağını biliyorum," dedi Tellie içini çekerek.

"Cehennemde palto giyildiği zaman."

"Kesinlikle."

O gece televizyon seyrederek telefon çaldı. Marge cevap vermeye gitti ve birkaç dakika sonra yüzü asık bir halde geri geldi.

"Jarrett," dedi. "Seninle konuşmak istiyor."

"Ne kadar kötü?"

Marge yüzünü buruşturdu.

Tellie telefonu aldı ve "Alo?" dedi..

"Tellie, ben Nan Jarrett. Özür dilemek istiyorum..."

"Sizin hatanız değil ki Bayan Jarrett," dedi Tellie hemen. "Gerçekten çok şirin bir saat, bayıldım."

"Ama sizin üniversite mezuniyet hediyeinizmiş. Oysa ben J.B.'nin aptal sarışınlarından biri için olduğunu sandım. J.B. nin o kadınları kendisi hediye almaya zahmet etmeyecek kadar az önemsemesine sinir oluyordum." Yaşlı kadın ne dediğini fark edip gırtlaklarını temizledi. "Yani sizi önemsemediğini kastetmedim tabi ki..."

"Öyle görünüyor ki önemsemiyor," dedi Tellie dişlerinin arasından.

"Bugün ben ofisten çıkmadan önce içeri nasıl girdiğini görseydiniz böyle düşünmezsiniz. Daha önce bu tarz bir dil kullandığını hiç görmemiştim."

"Bence yakalandığı için o kadar öfkeleni." "Bunun sizin hayatınızın en özel günlerinden biri olduğunu ve benim her şeyi mahvettiğimi söyledi."

"Zaten diploma törenime gelmeyecek bunu kendisi yapmıştı." "Ah bunu biliyor muydunuz?" dedi Bayan Jarrett. "Hepimize konu açılacak olursa yangınla boğuşuyor olduğunu söylememizi tembihledi. Şehir dışından bir sürü alıcısı ve onun kızıyla randevusu vardı."

Tellie'nin kalbi ikiye ayrılmıştı adeta. Gözlerine hücum eden yaşları engellemeye çalışarak "Hiç kimse bir şey söylemeyecek tabi," dedi. "Hiç birimiz."

"Tabi ki," dedi Bayan Jarrett.

"Aradığınız için sağ olun Bayan Jarrett. Çok kibarsınız." "Ne kadar kötü hissettiğimi bilmenizi istedim," dedi kadın gerçek bir üzüntüyle. "Kesinlikle sizin duygularınızı incitmek istemeyiz "

"Bunu biliyorum."

"Neyse, mezuniyetinizi tebrik ederim." "Teşekkürler." Tellie telefonu kapattı. Oturma odasına döndüğünde gülümsüyordu.

Onlara asla mezuniyeti ile ilgili gerçeği söylemeyecekti.

Ama bunu asla unutamayacağını da çok iyi biliyordu.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 19, 2007, 12:23:58 ÖS**

İKİNCİ BÖLÜM

Tellie uzun seneler içinde duygularını saklamayı öğrenmişti.

Bu yüzden de Marge da kızlar da ondaki değişikliği fark etmediler. Artık J.B.'nin uyanıp onu fark etmesini beklemekten yorulmuştu. Sonunda onun için hiçbir şey ifade etmediğini öğrenmişti. Belki de sadece yakınlık duyduğu bir tür akraba yerine koyuyordu onu. Ama bu son tavırları ile genç kadının daha yakın olma beklentisine son noktayı koymuştu. Aptal kalbini onun için acı çekmemesi gerektiğine ikna edecekti.

Beş gün sonra pazartesi sabahı Calhoun ve Justin Ballenger'ın ofisine girerken çalışmaya hazırды. Büyük ağabey Justin onu çok sıcak bir şekilde karşıladı. Uzun boylu, kırlaşmış saçları ve koyu renk gözleri olan bir erkekti. O ve karısı Shelby'nin üç oğulları vardı. Calhoun ve Abby gibi uzun süredir evliyidiler. J.D. Langley'in karısı Fay, Ballenger'ların yanında sekreter olarak çalışıyordu ama zorlu geçen hamileliği yüzünden çalışmaya ara vermek zorunda kalmıştı. Bu yüzden de Tellie'ye ihtiyaçları vardı.

"Başaracaksın," dedi Justin'in sekreteri Ellie gülümseyerek. "Bu mevsimde ilk bahar ve son bahardaki kadar yoğun olmayız. Seni daha sonra diğerleri ile tanıştırmım. Şimdi sana ne iş yapacağını göstereyim."

Justin özür diler gibi bir tavırla "Bu yüzden kendi tatilinden va/,geçtiğin için üzgünüm," dedi.

"Dinle," dedi Tellie. "Henüz bir tatili karşılayacak param yok. Ben sadece yeni mezun bir kıyım. Üç sene daha okul harcı ödeyeceğim. Bu yüzden de bu iş için minnettarım."

Justin omzunu silkti. "Sürü işini en az Abby ve Shelby kadar iyi inliyorsun," dedi. "Aramıza hoş geldin."

"Teşekkürler."

"Ben sana teşekkür ederim." Justin bunu söyledikten sonra çıkıp gitti.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 19, 2007, 01:42:54 ÖS**

İş zor değildi. Yapması gereken iş farklı müşterilerin sürülerinin bakım çizelgelerini tutmak ve takip etmektir. Yoğun bir konsantrasyon gerektiriyordu ve sanki telefonlar hiç susmuyordu.

Müşterileri sürüleri hakkında sorular soruyorlardı. Arayanların büyük kısmı potansiyel müşterilerdi. Diğerleri de hayvanlar belli bir aşamaya geldikleri zaman sürülerini teslim almak üzere kontrat imzalamış alıcılardı.. Bunun dışında Ballenger kardeşlerin ait oldukları farklı organizasyonlardan, devlet dairelerinden ve federal kurumlardan da telefonlar geliyordu. Tellie gerçekten de büyümüş gibiydi.

İşin rutinini kavraması ve bakımevinde çalışanları tanınması için, BİRKAÇ gün geçmesi gerekmişti. Şimdi artık isimlerini bilmese de sima olarak hemen hepsini tanıyordu.

İçlerinden bir tanesi dikkat çekiciydi. Bir tanesi eski yeşil bereli uzun boylu, iri yapılı Grange adında bir adamdı. Tellie kimsenin ilk adını soylediğini duymamıştı. Siyah, gür saçları ve koyu renk gözleri,zeytini bir teni ve derinden gelen seksi bir sesi vardı. Tellie'yi daha ilk görüşte beğenmişti ve bunu saklamaya gerek görmemişti. Bu durum Justin'i çok şaşırtmıştı çünkü genç adam burada çalıştığı uzun haftalar boyunca hiçbir şeye böyle ilgi göstermemişti. Bu, adamın ilk hayat belirtisi idi.

Bunu Tellie'ye söylediği zaman genç kadın şaşırdı.

"Bana dost canlısı biri gibi göründü."

Justin tek kaşını kaldırdı. "Burada çalışmaya başladığı ilk günlerde oğlanlardan biri yatağını bozmuş. Grange ışığı yakmış, odada çevresine bakınmış ve adamlardan birini yatağından çekip dışarı atmış."

"Doğru adam mıymış?"

"Evet. Nasıl anladığım kimse bilmiyor. Ama oğlanlar onun çevresinde parmak uçlarında yürüyorlar. Grange gizemli bir adam."

"Buraya gelmeden önce ne yapıyormuş?"

"Kimse bilmiyor. Kimse soramıyor da zaten."

"Ordudayken deniz aşırı görevde miymiş?" Konu Tellie'nin ilgisini çekmişti.

"Kimse bunu da bilmiyor. Herkes yeşil bereli olduğunu düşünüyor ama kendisi böyle bir şey söylemedi. Şaşırtıcı bir adam. Ama çok da çalışkandır. Ayrıca dürüsttür. Ayrıca asla içki de içmez."

"Vay!!!"

"Neyse. Bence J.B. adamı araştırana kadar ondan gelecek çıkma tekliflerine yüz vermesen iyi olur," dedi Justin. "J.B ile ters düşmek istemem." Sırttı ve devam etti. "Onun için beslediğimiz çok sürü var."

"Kiminle çıkacağıma J.B. karar veremez," dedi Tellie.

"Yine de ben Grange hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve burada olduğun süre boyunca, her ne kadar yetişkin olsan da senden ben sorumluyum. Anlıyorsun değil mi?"

"Tabi. Pekala. Beni hiçbir şeye zorlamasına izin vermeyeceğim."

"İşte bu," dedi Justin sırtarak. "Onun kötü bir adam olduğunu söylemiyorum tabi ki. Sadece hakkında pek fazla bir şey bilmiyorum. Her zaman dakiktir, işini yapar, diğer insanlarla da iyi geçinir. Ama çalışmadığı zamanlarda genelde tek basınadır. Pek sosyal bir tip değildir."

"Bazen ben de öyle hissediyorum," dedi Tellie iç çekerek.

"Kulübe hoş geldin. Bunun dışında her şey yolunda mı? Umarım iş fazla ağır gelmiyordur."

"İşim harika," dedi Tellie. "Gerçekten keyif alıyorum."

"İyi. Biz de burada olmadan memnunuz. Bir şeye ihtiyacın olunca bana haber vermen yeterli."

"Teşekkürler."

Genç kadın Marge ve kızlara Grange'den bahsetti. Çok eğlenmişlerdi.

"Çok zevkli olduğu kesin," dedi Marge. "Yani senden hoşlandıysa demek istiyorum."

Tellie kıkırdayarak tabaklardan birini daha durulayıp makineye yerleştirdi.. "Karşılıklı değil ama," dedi. "Adam nedense biraz ürkütücü geliyor."

"Ne demek bu, sana biraz sert biri gibi mi geldi?"

Tellie elinde tabakla durdu ve kaşını çatarak soruyu soran Brandii'ye baktı. "Bilmiyorum. Yani aslında ondan tam olarak korkuyorum denemez. Sadece insanlarda öyle bir etki bırakıyor. Yani Cash Grier havası var."

"Tippy Moore kaçırılma olayından sonra onda kalmaya geldiğinden beri biraz duruldu," dedi Marge. "Dedikodulara göre evlenebilirlermiş."

"Yüzündeki o kesiklere rağmen kadın gerçekten çok hoş." Dedi Dawn. "Dediklerine göre gerçekten kötü bir adam peşinde olduğu için buraya gelmiş. Bayan Jewell geceleri onda kalıyor. Polis şefimiz biraz tutucudur da."

"Ne kadar iyi," dedi Marge. "Birkaç kişi tutucu davranırsa iyi olacak, aksi takdirde toplum çökme yolunda ilerliyor."

Brandi kız kardeşine bakarak gözlerini çevirdi. "Yine nutuk başlıyor."

"J.B. amcam öyle değil," dedi Dawn annesine. "O amigo kızın neredeyse bir ay evinde kalmasına izin vermişti. Ayrıca o yeni kız arkadaşı, hani şu Teksas ikinci güzeli olan da hafta sonları onda kalıyor."

Tellie'nin elleri titriyordu. Dawn annesine umutsuz bir ifadeyle bakıp yüzünü buruşturdu. Sonra ayağa kalkıp Tellie'ye arkadan sarıldı. "Üzgünüm Tellie."

Tellie belini saran eli hafifçe okşadı ve "Umutsuz bir vaka olmam çevremde sanki yumurtaların üstünde dolaşıyormuşsunuz gibi davranmanızı gerektirmiyor. Hepimiz biliyoruz ki J.B. asla evlenmeyecek. Zaten evlense bile güzel ve seçkin bir kadınla."

"Sus bakalım," dedi Marge. "Sen çok hoş bir kızsın. Ayrıca önemli olan insanın içinde neler olup bittiğidir. Güzellik sonsuza kadar sürmez. Ama karakter sürer."

Brandi sırtarak "Annemin en sevdiği cümle," dedi. "Ama gerçekten haklı Tellie. Sen çok güzelsin."

"Teşekkürler, kızlar," dedi Tellie.

Ve yaptığı işe devam ederken sohbet yine genel konulara kayıvermişti.

Ertesi gün Grange Tellie'nin masasına geldi ve orada sessizce durdu. Tellie başını kaldırıp ona bakmak ihtiyacı hissetti.

"J.B. Hammock'un kardeşi Marge ile yaşıyormuşsun," dedi genç adam.

"Efendim?"

Genç adam rahatsız gibi görünerek omzunu silkti. "Ben Jacobsville'ye tesadüfen gelmedim," dedi ve Justin'in ofise girdiğini fark edince sesini alçaltıp "Benimle öğlen yemeği ye," dedi. "Niyetim sana asılmak değil, seninle konuşmak istiyorum."

"Pekala," dedi Tellie.

"Seni öğle saatinde alırım," dedikten sonra Grange şapkası ile selam verip odadan çıktı.

Justin doğruca genç kadının yanına geldi ve "Sorun mu var?" diye sordu.

"Hayır. Sanırım benimle Marge hakkında konuşmak istiyor, hepsi bu."

Justin kaşlarını kaldırdı ve "Şaşırtıcı," dedi.

"Ciddiydi. Benimle öğle yemeği yemek istiyor. Sanırım kasabada hamburger eşliğinde bana pek zarar veremez."

"Haklısın. Ama yine de dikkat et. Dediğim gibi, onun hakkında pek fazla şey bilmiyoruz."

"Merak etme."

Kasabada Barbara'nın Cafe'si çok tercih edilen bir mekandı. Ev işi yemekleri sevenler buraya sık sık gelirlerdi. Bunun dışında Meksika ve Çin lokantaları ve bir de pizzacısı vardı. Ama Barbara'nın Yeri turistlere bile cazip gelen bir havaya sahipti.

Bugün de her zamanki kalabalık günlerinden biriydi. Grange onu bir masaya yerleştirdi ve kendine patates ve et sipariş verirken, kendi siparişini verme görevini Tellie'ye bıraktı. Alman usulü yapmak konusunda anlaşmışlardı, herhalde bunun bir randevu olmadığının altını çizmek için böyle davranıyordu.

"Ailem öldüler. J.B. ve Marge beni yanlarına aldı," dedi Tellie sipariş verme işi bitince. Ama nedenini açıklamadı. "Hammock'ları çocukluğumdan beri tanırım ama Marge ve kızlarla yaşamaya başladığımda on ört yaşındaydım. O da dul kalmıştı."

"Sen ve J.B. yakın mısınız?" Grange şapkasını çıkarıp yanındaki boş sandalyeye bıraktı.

"Hayır," dedi Tellie. Birden Grange'nin hakkında bilgi edinmek istediği kişinin Marge olmadığı hissine kapılmıştı.

Genç adam kaşlarını çatarak ona baktı ve "Geçmiş hakkında ne biliyorsın?" diye sordu.

"Yani genel anlamda mı?"

"Demek istediğim," dedi Grange. "Yirmi bir yaşındayken evlenmeye çalıştığı kadın hakkında bilgin var mı?"

Tellie birden ürpermişti. "Hangi kadın?" diye sorarken sesi titrekti.

Grange duyulmadıklarından emin olmak için çevresine bakındı, "Babası o kadınla evlenecek olursa ona tek bir kuruş bile vermeyeceğini söylemişti. O ise bu konuda kararlıydı. Bankadaki bütün tasarruflarını çekti ve kadını alıp Louisiana'ya götürdü. Orada evleneceklerdi. Kimsenin onları bulamayacağını düşünüyordu ama babası buldu."

Bunlar son derece çarpıcı haberlerdi. Kimse bu konuda hiçbir şey anlatmamıştı. Özellikle de J.B. "Evlendiler mi peki?"

"Babası J.B.'nin evrak işlerini halletmek için çıkmasını bekleyip kadınla konuşmuş. Ona eğer J.B. ile evlenecek olursa o zaman on dört yaşında olan ve başını bir kokain çetesi ile belaya sokan erkek kardeşiyle uğraşacağını söylemiş. Kötü bir uyuşturucu anlaşması sonucunda çete bir ölüm olayına karışmış. Aslında oğlanın bu cinayetle bir ilgisi yokmuş ama aksesuar olarak olaya dahil edilebilirmiş. J.B.'nin babası bir dedektife konu ile ilgili bütün belgeleri toplatmış. Kadına kardeşinin yirmi sene boyunca hapse mahkum edilebileceğini söylemiş."

"J.B. bunu biliyor muymuş?"

"Bilmiyorum," dedi Grange. "Buraya bunu öğrenmeye geldim."

"Peki kadın ne yapmış?"

"Ne yapabilirmiş ki? Kardeşini seviyormuş. Hammock'u da seviyormuş tabi. Ona gerçekten aşıkmış."

"Ama kardeşini daha çok seviyormuş, öyle mi?"

Genç adam başını salladı. "Hammock'a babasının neler yaptığını anlatmamış ama kendi babasına anlatmış."

"Peki o bir şey yapabilmiş mi?"

"Yapamamış. Fakirlermiş. Yapabileceği hiçbir şey yokmuş. Kızı kendini öldürünce oğlunu çeteden ayrılmaya ikna etmiş. Ve bu sayede çocuk hapisten kurtulmuş."

"Peki ya kadın?"

"O zaten klinik anlamda depresyondaymış." Grange'nin sesi tekdüzeydi. "Asla Hammock ile bir araya gelemeyeceğini, sevdiği adamın babasının buna asla izin vermeyeceğini biliyormuş. Kardeşinin odasına sakladığı tabancayı bulmuş ve kendini vurmuş. Ve hemen ölmüş."

Tellie şaşkınlıkla buzlu çay bardağını devirmişti. Peçetesi ile masayı silmeye çalışırken Barbara kazayı görüp hemen yanlarına geldi ve gülümseyerek "Hepimiz bir şeyler dökeriz," dedi. "Size yeni bir bardak getireyim. Şekersiz miydi?"

Tellie hala Grange'nin söylediklerinin etkisindeydi. Başını salladı ve "Evet, teşekkürler," dedi.

"Sorun değil," dedi Barbara ikisine de gülümseyerek.

"Gerçekten de bilmiyordun, değil mi?" dedi Grange. "zgnm. Seni incitmek istemedim. Senin hatan değildi."

Tellie güçlükle yutkundu. Şimdi her Şeyi anlıyordu. Neden J.B.'nin hiçbir kadınla ciddi bir ilişkiye girmediğini ve evlilik fikrinden uzak durduğunu. Bu lm ömrünün sonuna kadar vicdanında bir yük olarak taŐıyacaktı. Her ne kadar bu onun değil babasının hatası olsa da.

"Herhalde babası korkunę biriydi," dedi Tellie.

"Biriydi mi?"

Genę kadın başını salladı. "Felę geçirip bitkisel hayata girmiş. J.B.'de onun hastanede kalmasını saęlamıŐ."

"Ya yaşlı adamın karısı?"

"O ben Marge ile yaşamaya başlamadan uzun zaman önce ölmüş. Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Anlıyorum."

"Bütün bunları sen nereden biliyorsun?"

"Kızın kardeşi benim arkadaŐımdır. Yaşlı adamı merak ediyordu. Ben de bir iş arıyordum ve bu bakımevindeki işi buldum. .Teksas'ı severim. Böylece arkadaşım adına Hammock hakkında bilgi toplama Őansım da oldu."

Tellie ne kadar sarsıldıiğını belli etmemeye ęalıŐarak "ToplamıŐsındır da..." dedi.

Bunun seni bu kadar etkileyeceiğini tahmin etmemiŐtim," dedi Grange J.B. benim için bir ağabey gibidir. Ama kimse bana neden bu Şekilde yaŐadıięını hiç aęıklamamıŐtı. Ya da neden hiç evlenmek istemediğinii. Ben sadece bekar kalmak fikrinden hoŐlandięını sanıyordum. Herhalde olanlar için kendini suğluyordur, sen ne dersin? Her ne kadar asıl zararın kaynağı babası olsa da sanırım J.B. o kadınla bir ilişkiye girmemiŐ olsa hala hayatta olacağını düşünüyor dur."

"Demek evlenmek istemiyor," dedi Grange düşünceli bir tavırla Tellie başını salladı. "ęok kız arkadaşı var. Őimdiki Teksas ikinci güzeli."

Oysa Grange dinlemiyor gibiydi. Sessizce etini bitirdi.

Barbara Tellie'nin buzlu ęayı ve bir termos kahveyle geri gelmişti. Grange'nin fincanını tekrar doldurdu.

"Teşekkürler," derken genę adamın aklı başka yerde gibiydi.

"Sorun değil," dedi Barbara. "Burada yenisiniz galiba, değil mi?"

"yleyim. Justin ve Calhoun için ęalıŐıyorum."

"Őanslısınız. ęok iyi insanlardır." Barbara Tellie'ye döndü ve "Marge nasıl?" diye sordu.

Bu soruyu soruş şeklinde Tellie'yi meraklandıran bir şey vardı.

"İyi, neden sordun?"

"Hiç. Bir şey yok."

Tellie ısrar etti. "Söylesene."

"Geçenlerde burada yemek yerken başı döndü. Masalardan birinin üstüne düştü." Barbara içini çekerek devam etti. "Acaba doktora gitti mi diye düşündüm. Yani en azından kontrolden geçmek için. Marge'nin baş dönmesi sorunu yaşadığım hiç hatırlamıyorum."

"Ben de," dedi Tellie kaşlarını çatarak. "Ama öğreneceğim."

"Sakın benden duyduğunu söyleme," dedi Barbara. "Sinirlenince J.B. gibi onun da gözü bir şey görmez."

"Merak etme, kılıfına uydurup sorarım."

"Aksi takdirde hep yanık hamburger yiyeceğinden emin olabilirsin," dedi Barbara gülererek ve masadan uzaklaştı.

"Çok kötüsün!" diye seslendi Tellie.

"Bu senin için yeni haberler günü oldu galiba," dedi Grange

"Sanırım kimseyi tanıdığımдан emin değilim artık."

"Bak, Hammock'un kız kardeşine bütün bunlardan bahsetme. Buraya bela çıkarmak için gelmedim. Ben sadece yaşlı adama ne olduğunu öğrenmek istemiştim. Sanırım J. B. Babasının ne yaptığını biliyordu."

"Bunu bilmem mümkün değil."

Grange kahvesine krema eklerken derin bir nefes aldı. "Eğer hayallerini yıktıysam çok üzgünüm."

Yıkmıştı. Hayallerinin tabutuna son çiviye de o çakmıştı. Ama bu onun hatası değildi. Tellie her zaman için bir insanın hayatına giren yeni kişilerin bir nedeni olduğuna inanırdı. Gülümsedi. "J. B. konusunda hayallerim yok," dedi. "Sanırım onun bütün olumsuz özelliklerini birinci dereceden gördüm."

"Arkadaşlardan biri senin üniversiteye gittiğini söyledi."

Tellie başını salladı. "Sonbaharda mastıra başlıyorum."

"Konun ne?"

"Tarih. Alanım da Yerli Amerikan çalışmaları. Mastırımı tamamlayınca üniversitede ders verebilmeyi umuyorum."

"Neden orta okul ya da lisede öğretmenlik yapmak istemiyorsun?"

Çünkü çocuklar beni fena halde sömürüyor. Yanlarında yaşadığım ilk altı ay boyunca Marge'nin

kızları canıma okudular çünkü onlara hayır demeyi bir türlü beceremiyordum. Sanırım çok kötü bir lise ya da ortaokul öğretmeni olurdum ben."

"Eminim kızlar sana bayılıyordur."

Tellie gülümsedi. "Onlar çok özel kızlar."

Bunu bir ara yine yapalım," dedi Grange. Aynı anda restoranın kapısı açıldı ve J.B. içeri girdi.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 19, 2007, 01:46:22 ÖS**

Genç adam içeriye şöyle bir baktıktan sonra Tellie'yi gördü ve kararlı adımlarla masaya geldi. Bakışları Grange'ye takılmıştı.

"Burada Jacobsville'de ne işin var?"

Grange sakın bir sesle "Çalışıyorum," dedi. "Tellie ile yemek yiyorduk."

Bu sorunun cevabı değil," dedi J.B. sert bir sesle.

Grange delirtici bir sükunetle kahvesini bitirdi. "Demek yaşlı adam sana ne olduğunu söyledi, öyle mi?" dedi delici bakışlarla. Ablama neler söylediğini de anlattı mı?"

J.B: yumruklarını sıkıyordu. "Hayattayken söylemedi. Ama vasiyeti ile birlikte bir mektup bırakmış."

"En azından bu fikre alışacak zamanın oldu, değil mi?" diye sordu Grange buz gibi bir sesle. "Ben üç hafta önce öğrendim." Derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı. "Babam bana ölüm döşeğinde bunu söylediği zaman neler hissettiğimi tahmin edebiliyor musun?"

J.B. ise sakinleşmiş gibiydi. "Bilmiyor muydun yani?"

"Hayır," dedi Grange. "Bilmiyordum. Bilseydim..."

J.B. o anda Tellie'nin onları dikkatle dinlediğini fark etti ve bir anda yüzü soldu. Grange'ye baktı ve "Ona söyledin, değil mi?" diye sordu.

Diğer adam da ayağa kalktı. J.B. ile hemen hemen aynı boydaydılar. Ama Grange daha iri görünüyordu.

"Sırlar tehlikelidir, Hammock," dedi Grange. "Senden asla duymadığım şeyleri bilmem gerekiyordu."

"Ne gibi?"

Grange salondaki diğer insanların onları izlediklerinin farkında olsa da gözlerini bir an bile kırpmadan J.B.'ye bakıyordu. Omzunu silkti ve "Buraya gelirken aklımda bambaşka düşünceler vardı ama bu genç arkadaşın beni ayağımdan vurdu. Senin de benim gibi kurban durumunda olduğunu hiç düşünmemiştim. Bunu babanın yanına bıraktığını sanmıştım."

Tellie onun ne demek istediğinden emin değildi.

Oysa J.B. anlamıştı. "Bilseydim her şey çok başka olurdu."

"Ben de bilseydim," dedi Grange. "Eğer zamanı geri alabilsek her şey ne kadar farklı olabilirdi

değil mi?"

J.B. başını salladı.

"Bakımevinde çalışmak hoşuma gidiyor ama sadece birkaç ay sürecek. Sadece gerçeği öğrenmek istemiştım ve şimdi biliyorum."

Tellie'ye döndü. "Bu işe seni katmamam gerekirdi. Ama güzel bir yemek oldu."

"Benim için de..." dedi genç kadın hipnotize olmuş gibi.

Grange omuz silkerek "Belki bir gün yine tekrarlarız," dedi.

"Hoşuma gider," dedi Tellie gülümseyerek. Gerçekten çok yakışıklıydı.

)

Grange J.B.'ye selam verip hesabını ödemek için kasaya gitti. J.B. onun boşalttığı sandalyeye çöktü ve Tellie'ye öfke ve endişe karışımı bir ifadeyle baktı.

"Endişelenme J.B.," dedi genç kadın. "Devlet sırlarını masaya dökmüş değil. Sadece yıllar önce babanın bir aşk hikayesine engel olmak için bir şeyler yaptığını söyledi. Ve yaşlı Bay Hammock ile nasıl irtibat kuracağını öğrenmek istiyordu. Bunu bir arkadaşı için öğrenmek istediğini söyledi." Tellie için için ona inanacağını umuyordu. J.B.'nin geçmişindeki o korkunç sırrı bildiğini anlamasını istemiyordu. Genç adamın neler hissettiğini düşününce midesine sancılar giriyordu.

J.B. cevap vermedi. Kapıdan çıkan Grange'ye baktı. Sonra Barbara'ya işaret edip bir dilim turta ve kahve istedi.

Tellie daha önce J.B. ile bir restoranda bir araya gelmediği için içinde bulunduğu durumdan dolayı ne kadar gerildiğini belli etmemek için elinden geleni yapıyordu. Ona bu kadar yakın olduğu için kalbi deli gibi çarpıyordu ve ona bakarken ne kadar heyecanlandığını çaktırmamak için büyük savaşı veriyordu.

Barbara kahveyi getirince Tellie'ye göz kırparak "Bu günlerde sık sık erkek arkadaş değiştiriyorsun galiba," dedi.

Tellie cevap vermedi. Sadece hafifçe gülümsedi.

J.B. kahvesini içmeye başlamıştı. Hiçbir zaman kahveye şeker eklemeydi. Genç kadın onun yanık tenli ellerine bakakalmıştı. Sol elinin yüzük parmağında kedi gözü şeklinde bir yüzük vardı. Üstündeki açık gri takım elbisesini başındaki krem rengi kovboy şapkası tamamlıyordu. "O adamla çıkman fikrinden hiç hoşlanmadım," dedi sonunda

"Çıkmadık zaten, J.B. Sadece öğle yemeği yedik."

"Bir tür sorgu," dedi genç adam. "Başka ne öğrenmek istedi?"

Tellie yalan söylemesinin doğru olmayacağını biliyordu. "Baban hakkında bir şeyler öğrenmek istedi."

"Ne olmuş babama?"

"Hayatta olup olmadığını sordu. Olmadığını söyledi. O kadar işte."

"O ne dedi peki?"

"Pek fazla bir şey söylemedi. Bir arkadaşının, seneler önce kötü giden bir aşk ilişkin yüzünden baban hakkında bilgi edinmek istediğini anlattı. Başka bir şey anlatmadı." J.B'nin yalan söylediğini anlamasından korktuğu için ona bakamıyordu.

"Olup bitenler hakkında Marge ve benim dışımda hiç kimsenin bir şeyler duymasını istemezdim." Dedi genç adam.

"Biliyorum J.B. Sen yabancılarla pek fazla şey paylaşmazsın."

"Seb yabancı değilsin. Ailedensin."

Tellie genç adamın gözlerine baktı ve "Hediyemi alması için Jarrett'ı görevlendirdin. Marge ya da kızlara bunu asla yapmazdın, Ayrıca törene gelmen konusunda yalan söyledin. Bir iş adamı ve kıızıyla toplantıdaymışsın. Herhalde kız çok güzeldi, sen de kendini ondan alamadın."

J.B. öfkeyle "Sana bunu kim söyledi?" diye sordu.

"Nereden öğrendiğimin ne önemi var. Yalan söyledin işte!"

"Lanet olsun, Tellie'."

"Neden bana karşı dürüst olamıyorsun ki? Ben çocuk değilim. Beni gerçeklerden koruman gerekmiyor."

"Gerçeği bilmiyorsun"

"Tabi ki biliyorum. Ben, senin ailem olmadığı için acıdığın ve bu yüzden himayene aldığın biriyim, o kadar."

"Senin için üzüldüm, evet," dedi J.B. "Ama seni her zaman aile aktivitelerine dahil etmişimdir."

"Ah, evet," dedi Tellie. "Marge ve kızlarla birlikte tatillere çıktım, hatta onlarla birlikte deniz aşırı seyahate bile gittim. Marge'ın ailesinin bir parçası olduğumdan hiçbir zaman şüphem olmadı." Genç adam kaşlarını çatı. "Marge de benim ailemin bir parçası."

"Ama sen benim ailemin bir parçası değilsin, J.B." Tellie'nin kalbi kırılmıştı. "Ben senin kolayca kullanılıp atılacak şansın bimbolarıyla aynı sınıftayım. Biz kendin seçeceğin bir hediyeyi bile hak etmiyoruz. Sekreterini gönderip aldırıyorsun ve katılmak istemediğin ama katılman gereken olaylar konusunda yalana sığınıyorsun."

"Her şeyi alt üst etmiş durumdasın." J.B. ağzının içinde bir küfür geveledi. "Lanet Grange! Eğer araya dalmasaydı..."

"Onu tanıyorsun!"

"Onu tanıyorum," dedi J.B. isteksizce. "Kim olduğunu anlayınca bakım evine onu görmeye gittim. Ama Justin gelince konuşacak zamanımız olmadı. Tekrar da gitmek istemedim."

"O kimin nesi J.B?" Oysa Tellie daha soruyu sorarken cevabı bildiğinden emindi.

J.B. birkaç saniye durdu ve sonunda "Onun kardeşi," dedi. "Babamın evlenmeme engel olduğu kadının kardeşi."

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 19, 2007, 09:32:49 ÖS**

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tellie J.B'nin bakışlarındaki acıyı görmüştü.. Bu adamın onu asla sevmeyeceğini bilmesine rağmen, ona deli gibi aşıkı. Ne kadar büyük bir acı içinde olduğunu hissetmesi zor değildi. Sevdığı ve sevebileceği tek kadın onun yüzünden kendini öldürmüştü. Ve şimdi kadının kardeşi kasabaya gelmişti.

"Sence neden gelmiş?" diye sordu.

J.B. kahvesinden bir yudum aldı. "intikam belki de..." dedi.

"Neyin intikamı?"

Bu seni ilgilendiren bir hikaye değil, Tellie. Çok eski bir hikaye."

Genç kadın kendi kahvesini bitirdi. "Sen nasıl istersen J.B. benim işe dönmem gerek." Ayağa kalktı. J.B. de kalkmıştı.

"İşe nasıl döneceksin? Grange ile gelmemiş miydin?"

Tellie başını salladı. "Alman usulü yapmıştık."

"Cumartesi günü mangala geliyor musun?"

Bu J.B.'nin her sene çiftlik çalışanları için verdiği bir davetti ve Marge ve kızlarla birlikte Tellie de her zaman davetliydi.

"Hiç sanmıyorum," dedi Tellie. "Baska planlanm var."

"Ne planı?"

Genç kadın umursamaz bir tavırla gülümsedi. "Bu seni ilgilendirmez, J.B. Görüşmek üzere." Kasaya gidip yemeğinin parasını ödedi. O restorandan çıkarken J.B. çelik gibi bir yüzle masada kalakalmıştı.

Tellie o gün öğrendiklerini ancak o akşam saatlerinde sindirebildi. Kızların yatmasını bekledikten sonra Marge'yi mutfakta yakaladı ve "Grange adında bir aile tanıyor musun?" diye sordu.

Marge şaşkın bir ifadeyle gözlerini kırptırdı. "Grange mi? Neden?"

Tellie ellerini masanın üstünde birleştirdi. "Bakımevine çalışmaya gelen Grange adında bir adam var," dedi. "Uzun boylu ve esmer. J.B. uzun zaman önce onun ablası ile evlenecekmiş."

"O mu? Burada mı? Aman Tanm!" Marge elini ağzına götürmüştü. "Olamaz!"

"Sorun yok, Marge," dedi genç kadın. "Buraya babanı aramaya gelmiş, J.B'yi değil."

Marge'nin gözleri endiseyle iri iri açılmıştı. "Biliyor musun yani"

Tellie iç geçirdi. "Evet. Grange bana her şeyi anlattı. J.B. bunu bilmiyor. Ona Grange'nin sadece geçmişteki bir ask hikayesinden bahsettiğini söyledim."

Marge elini ağzından çekti ve "Göründüğünden daha kötüydü," dedi, "Tam bir kabustu. J.B.'yi hiç öyle görmemistim. O öldükten sonra aklını kaçırdı adeta. Üç ay boyunca ortadan kayboldu. Kimse nerede olduğunu bile bilmiyordu. Babam ağılıyordu..." Derin bir nefes aldı. "Neler olduğunu ve kızın bunu neden yaptığını asla anlamadım. J.B. bunun nedeninin bizimle birlikte yaşamak için kızın evinden ayrılması ile ilgili bir kavga olduğunu düşünüyordu. Öfke içinde ayrılmışlardı. Ve sonra J.B. kızın en yakın arkadaşından kötü haberi aldı. Bunun için hep kendini suçladı. Suçluluk duygusu onu yiyip bitiriyordu. Babam bu olaydan sonra ona çok iyi davrandı. Bazı baba oğullar gibi aralarında bazı sorunlar vardı. ikisi de inatçı ve baskın kişiliklerdi. Ama bu olaydan sonra babam J.B'ye sokulabilmek için taviz vermeye başladı. Sanırım felç gelmeden önce de bunda başarılı oldu. Grange onun bunu neden yaptığı konusunda bir şey biliyor mu?"

İşler daha da karmaşıklaşıyordu, Tellie tereddüt içindeydi. Marge'nin babası ile ilgili düşüncelerini yıkmak istemezdi. Ve öyle görünüyordu ki J.B. kız kardeşine bu trajedide babasının payı ile ilgili hiçbir şey söylememişti.

Marge bunu anlamış gibi acıyla gülümsedi. "Tellie babam hiçbir şekilde beni önemsemezdi. Kız olduğum için onun için hayal kırıklığından başka bir şey değildim. Duygularımı incitmemek için zorlanmana gerek yok. Grange'nin sana neler anlattığını bilmek isterim,"

Tellie derin bir nefes aldı. "Pekala. Bana J.B.'nin babasının kızı görmeye gittigini ve onu eğer J.B ile evlenecek olursa erkek kardeşini hayatının sonuna kadar hapiste tutacak delilleri ortaya çıkarmakla tehdit ettiğini söyledi. Çocuk uyuşturucu işine girmiş ve bir çete ile bağlantıları varmış,."

"Demek bu yüzden! Bunu J.B'ye de söyledi mi?" "Evet, aslında bana kalırsa Grange bunu daha yeni öğrenmiş. Babası ona bunu ölüm döşeginde anlatmış. Sanırım babanızın ablasına böyle bir tehdit savurmasında payı olduğu için acısı daha da derin."

"O kadar çok sır var ki," dedi Marge. "Çok acı. Her şey tekrar su yüzüne çıkacak şimdi. Ve J.B. her şeyi sil baştan yaşayacak."

Bu çok acı vericiydi ama Grange'nin hatası değildi. "Grange sadece gerçeği bilmek istedi," dedi Tellie yabancıyı savunarak. "O J.B'nin babasını o kızla konuşmaya gönderdiğini sanıyormuş."

"Kardeşimin insanlara hoş olmayan sözler sarf etmek konusunda hiç sorunu yok," dedi Marge. "Onun da kendine göre kötü tarafları var."

"Evet öyle."

"Bana söylemediğin bir şey var." "Jarrett ağzından bir şey kacırdı."

"J.B.'nin sekreteri mi? Ne oldu?"

"J.B. mezuniyet törenine hiç gelmemiş Marge. Bir is adamı ve onun güzel kızıyla toplantıda imiş. Jarrett'a bunu saklamasını söylemiş. Kadın da hediyenin benim için olduğunu öğrenince çok üzülmüş."

"Bir dakika," dedi Marge kaşlarını çatarak. "Yani torende olmasıyla ilgili yalan mı söylemiş? Bunu gerçekten yapmış mı?"

Tellie yüzünü buruşturdu. "Evet."

"Onu boğacagım."

"Nereye kadar, Marge?" Tellie kendini yorgun ve yaşlı hissediyordu. "Onu beni sevmeye zorlayabilir misin? Böyle bir şey asla olmayacak. Ben onun sadece değişik kadınlarla birlikte olmaktan keyif alan bir playboy olduğunu sanıyordum. Ama hiç de öyle değilmiş. Sevdigi kadın öldüğü için kendini suçluyor. Başka bir kadın için aynı şeyleri hissetme riskini asla göze alamaz. Mutlu olmayı hak ettiğine inanmıyor."

"Ama bu arada asıl pisiği yapan babammış." Marge'nin bakışları düşünceliydi. "Bazen babamın lanetli gibi göründüğünü düşünüyordum. Bir şey olup olmadığını sorardım. İnsanların günahlarının bedelini ödemesi gerektiğini ve cezasının hak ettiği kadar ağır olmayacağını umduğunu soylardı. Bugüne kadar neden bahsettiğini anlamamıştım. Sanırım J.B.'yi sonsuza dek kaybetmemek için ne yaptığını söylemekten çekiniyordu."

"Onu suçlayamazsın," dedi Tellie. "Baban o kadın hakkında ne düşünmüş olursa olsun, bu J.B.'nin hayatı ve kararı olmalıydı. Yaşlı adam onun hayatını yaşayamazdı ya."

"Onu tanımıyorsun, tatlım. Tıpkı J.B. gibiydi."
"Anlıyorum."

Marge uzanıp genç kadının elini tuttu. "Bu şekilde öğrendiğin için üzıldüm. J.B.'ye sana anlatmamız gerektiğini çok söyledim. Ama o dedi ki..." Birden durdu. "Her neyse, bunu duymak bile istemedi."

Tellie Marge'nin neyi söyleyemediğini biliyordu. Aileden olmadığı için bu olay Tellie'yi hiç ilgilendirmezdi. Gülümsedi. "Üzülme. Mezuniyetimden beri daha da güçleniyorum."

"J.B.'nin de payı var değil mi?"

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**
Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 10:30:02 ÖÖ**

"Hislerini değiştiremez.. Bana deli gibi aşık olacak olsaydı, yedi senesini almazdı. Şimdi bile hala himayesine aldığı bir zavallıyım.. Yani senin aldığın. J.B. ikinizin de bana bakmanıza karar vermisti ama günlük iş sanakaldı." Güldü. "Tam ona göre bir şey."

"Öyle," dedi Marge. Tellie'nin elini sıktı. "Belki de gerçeği bilmen o kadar da kötü değildir. Onun nasıl biri olduğunu daha iyi anlamanı sağlar ve başından beri senin için neden çok fazla umut olmadığını görebilirsin."

"Belki de haklısın," dedi Tellie. "Ama bunu J.B. asla bilmeyecek. Bana söz ver."

"Bildiklerini ona asla söylemeyeceğim Tellie. Grange nasıl biri?"

"Gizemli," dedi Tellie. "Tehlikeli. Kimse onun hakkında çok fazla bir şey bilmiyor. Özel Kuvvetlerde olduğundan bahsediyorlar."

"Mafyada değil miymiş yani?"

"Ablasının ölümünün onu çete ve uyuşturucu islerinden çıkardığını söyledi. Aslında başlangıçta

sanki kendisinden değil de bir arkadaşından bahseder gibi davrandı. Sanırım bu olayda bir payı olduğu için bataktan kurtulmuş.. İşin kötü tarafı bunları üç hafta öncesine kadar bilmiyor olması. Eminim o da en az J.B. kadar acı çekiyordur."

"J.B babamın mektubunu aldığı zaman berbat bir ay daha geçirdik. Deli gibi sarhoş oldu. Senin liseden mezun olmandan önceki seneydi. Elindeki silahı sen almıştın. Sana bağırdım ama beni duyacak halde değildin. O sana küfürler savururken elindeki viski şişesini ahp lavaboya dökmüştün. Sonra elinden silahı alıp içindeki mermileri yer döşemesine boşaltmıştın. Bense çığlıklar atıyordum."

"Bana vurmasından korkmuştun," dedi Tellie gülümseyerek. "Ama ben böyle bir şey yapmayacağını biliyordum. J.B. asla bir kadına vuramaz. Ama tabi sarhoştun da."

"Onu yatağına yatırıp bütün gece yanında kalmıştın. Ertesi sabah seni benim uyuduğum oturma odasına taşıyıp üstünü örtmüştü. O kadar komik görünüyordu ki. Nedenini sorduğum zaman hayatında ilk defa bir kadının onunla ilgilendiğini söylemişti. Annemiz pek evcimen bir kadın değildi. Hiç bir zaman çok ilgili değildi. O bir araştırmacıydı ve hayatını işine adamıştı. Bizi kahyalar büyüttü. Ölmesi neredeyse hem bizim için hem babam için bir rahatlama oldu. Ama ben ona hayrandım. Gerçekten de sosyal anlamda çok faydalı bir iş yapıyordu. Ve tehlikeliydi de. Çok kötü bir virüs üzerinde çalışıyordu ve bir gün laboratuvarında eline bir iğne batırdı. Lastik eldiveni delinmişti. Ve öldü. Çok üzgündüm ve cenazesine gittim. Ama ne babam ne J.B. gelmediler. Onun bizi işi için bir kenara attığını söylediler."

"Tam J.B'ye göre bir yorum," dedi Tellie.

"J.B. senin onunla ilgilenme şeklin konusunda soylenecekten hiç vazgeçmedi," dedi Marge gülerek. "Ve sen çevresinde olmadığın zaman da öfkelenirdi. Sen yaz tatillerini burada geçirmediğin zaman gırgın olurdu."

"Çok iyi zaman geçirirdim ama," dedi Tellie. "Melody'yi özleyorum. İkimiz çok iyi arkadaşlık ama anne ve babası yabancı bir ülkeye taşınınca o da gitmek zorunda kaldı."

"Benim okul günlerimden hiç bir arkadaşım artık Jacobsville'de değil," dedi Marge.

"Ya Barbara?"

"Ah, evet Barbara var," dedi Marge kıkırdarak. "O ve kafesi. Kimiz genç kızlarken hayatta daha çok istediği başka bir şey yoktu."

"Çok iyi bir restoranı var. Şimdi sakın kızma ama senin için endişelenmiş."

"Benim için mi? Ama neden?"

"Geçen gün başının döndüğünü söyledi."

Marge kaşlarını çattı. "Evet, döndü. Son zamanlarda iki üç defa oldu. Tuhaf değil mi? Ama zaten migren ağrılarım da oluyor. Migrenin sayısız yan etkisi var. Aslında migrenim başlamadan önce başımın içinde şimsekler çıkıyor. Doktora göre damarlarla ilgili bir baş ağrısı."

"Neden? Tansiyon yüzünden mi oluyor?"

Marge güldü. "Pek sayılmaz. Sanırım eyaletin en düşük tansiyonu bende. Hayır, migren bizim aileden gelen bir şey. Annemde de, onun annesinde de vardı."

"J.B.'de olmadığına eminim."

"Aynen öyle," dedi Marge gülerek. "Onun başının ağrımadığı ama baş ağrıttığı kesin!"

"Amin."

"Belki de J.B. konusunda her seyi öğrenmen iyi oldu. Bundan sonra başın ağrımaz."

"Evet," dedi Tellie üzgün bir sesle. "Belki de."

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 10:31:29 ÖÖ**

Grange bir daha genç kadına çıkma teklif etmedi ama zaman zaman masasına uğrayıp hatırını sormaktan da geri kalmıyordu. Sanki J.B'nin geçmişi ile ilgili söylediklerinin genç kadını ne kadar üzdiiğini anlamıstı ve bazı şeyleri telafi etmeye çalışıyordu.

"Dinle," dedi Tellie bir gün. "Ben aptal değilim. J.B'nin geçmişinde bir şeyler olduğunu biliyordum. Zaten beni hiçbir zaman evlat edinilmiş bir akrabadan daha fazla önemsemiş de değildi." Gülümsedi. "Daha üç sene okulum var. Zaten hayatımda aşka yer yok."

"Sakin sonun onun gibi olmasın," dedi Grange endişeli gözlerle. "Ya da benim gibi. Baska bir canlıya güvenebileceğimden emin değilim."

Ablasının ölümü için kendini suçluyordu. "Yalnız başına yaşlanacaksın," dedi Tellie sevecen gözlerle.

"Ben zaten yaşlıyım," dedi genç adam. Ama gülümsemedi.

"Gri saçın yok ama." "Hepsi içeride gizliler."

Tellie sırttı. Bütün yüzü aydınlanmıştı. "Belki de yaşlı görünmek istiyorsan saçlarını boyatsan iyi olur."

"Öldüğünde babamın saçları hala simsiyahtı. Altmış yaşındaydı."

"İyi genler desene."

Grange omzunu silkti. "Bilmem. Babasının kim olduğunu bilmiyordu."

"Annen?"

"Onun hakkında konuşmayı sevmem," dedi Grange asık bir yüzle.

"Üzgünüm."

"Seni terslemek istememiştım," dedi genç adam. "Kadınlara pek alışık değilim."

"Bir erkeğin bunu itiraf edebilmesi çok acayip."

"Cok gıcıkısın."

"Öyleyimdir. Bunu fark etmen ne güzel. Şimdi gitmeye ne dersin? Justin her an gelebilir. Çalışma saatlerinde benimle flört etmen hoşuna gitmeyecektir."

"Ben flört etmem."

"Ah, özür dilerim."

"Pekala. Belki biraz ederim ama bilerek değil."

"Tanrı korusun. Seninle evlenmeyi kim ister ki?"

"Sana teklifte bulunan kim?"

"Sen olmadığın kesin," dedi Tellie. "Ayrıca boşa zahmet etme. O kadar nadir bulunan bir lokmayım ki nereye gitsem ağzından sular akan erkeklerin arasında kalıyorum."

"Neden?"

"Çünkü Fransız usulü pastalar yapabiliyorum. Hem de gerçek kremayla!"

"Vay..."

"Gördün mü ? Hiç fena lokma değilim. Senin de hevesli olmaman çok yazık."

Genç adam kaşlarını çattı. "Hevesli olsam bile bir eşle ne yapabilirim ki?"

"Bilmiyor musun?" Tellie öyle bir bakış atmıştı ki Grange bir kahkaha patlattı. "Gördün mü?" dedi genç kadın sırtarak "Sürekli ilerleme kaydediyorsun. Üzerinde büyük etkim var."

"Sen tam bir baş belasısın," dedi Grange "Ama hiç sıkıcı değilsin. Sinema sever misin?"

"Ne tür?"

"Bilim kurgu?"

"Hiç şüpheli olmasın," dedi Tellie kıkırdarak.

"Önümüzdeki cumartesi sinemada ne var ne yok bir bakayım. Var mısın?"

Cumartesi günü J.B'nin barbekü günüydü. Ve işte katılmamak için bir bahanesi olmuştu. Grange'den hoşlanmıştı. Ayrıca J.B'ye baska planları olduğunu söylemişken evde oturup karalar bağlamak da istemiyordu.

"Varım."

"Ama ailen bundan hiç hoşlanmayacaktır."

"Marge önemsemez. J.B'nin ne düşündüğü de umurumda değil."

"Tamam. O zaman, detayları Cuma günü konuşuruz."

"Tamam. Şimdi git lütfen. Yoksa pazartesi gün ikimiz de iş arıyor olacağız."

Grange sırtarak uzaklaştı

Marge Tellie'nin tahmin ettiğinden daha az heveslenmiş gibiydi. Ashnda daha ziyade rahatsız olmuş gibiydi.

"Açık yaraya tuz basmak sana bir şey ifade ediyor mu?"

"Ama Grange bir sey yapmadı ki," dedi Tellie. "O da J.B. gibi bir kurbandı."

Marge tedirgindi. "Bunu anhyorum. Ama bu olayla da ilgisi var. J.B. bunu şahsına bir saldırı olarak alacak, ikiniz tarafmdan da."

"Cok saçma!"

"Eger kardeşimin nasıl birisi olduğunu hatırlarsan öyle olmadığını anlarsın!"

Grange'nin ona çıkma teklif etmesinden beri ilk defa Tellie doğru olanı yaptığından emin değildi. J.B.'yi incitmek istemiyordu. Diger taraftan da bu bir tür sınavdı ve şimdi pes edecek olursa sonsuza dek böyle sürerdi. Marge arkadaşıydı ama J.B. de onun ağabeyiydi ve bu karmaşık bir durumdu.

Marge kolunu Tellie'nin omzuna attı. "Bu kadar endişelenme, hayatım," dedi yumuşak bir sesle. "Eger onunla çıkmak istiyorsan o zaman çık. Ben sadece J.B'nin bunu üstüne alınacağını söylemeye cahşıyorum. Ama o senin hayatını yönetemez."

Tellie de ona sarıldı. "Teşekkürler, Marge."

"Neden mangal partisine gelmek istemiyorsun?"

Tellie yüzünü buruşturdu. "Şu Texas ikinci güzeli de orada olacak, değil mi?"

Marge dudaklarını büktü. "Demek bu yizden."

"Sakin ona söyleme!"

"Asla," dedi Marge içini çekerek. "Bunu düşünmedim bile. Uzak durmak istemene şaşmamak gerek."

"Gerçekten çok güzel, değil mi?"

"Tıpkı ondan öncekilere benziyor, Tellie," dedi Marge. "Uzun boylu, sarışın ve taş gibi. Pek zeki sayılmaz. Bilirsin işte. J.B.'nin akıllı kadınlardan pek hoşlandığını sanmam."

"Belki de bizi kendine tehdit olarak görüyordur."

"Hiç sanmam. J.B'nin Yale'den işletme diploması var, biliyorsun."

"Unutmuştum."

"Hayır. Sanırım bunun annemizle alakası var. Her zaman babama tepeden bakıyordu ve onun kendini bir aptal gibi hissetmesine ncdcn oluyordu. Surekli olarak araştırma ortaklarmdan biriyle bir yclrlere, toplantılara falan giderdi. Ve sonunda ikisi ciddi bir ilişki yaşadılar. Bu ölümünden hemen önceydi."

"Sanırım J.B'nin kadınlara pek fazla saygısı yok."

"Gençlik döneminde yoktu. Sonra nişanlandı ve arkasından da o trajedi yaşandı." Marge uzaklara gitmiş gibiydi. "Ben ilk aşkımla bir baska kadına kaybettim. Sonra da kocam bir ameliyat sonrasında öldü." Basını salladı. "J.B ve ben mutlu sona inanmak için pek fazla veriye sahip sayılmayız."

Tellie ikisi için de üzülüyordu. "Sanırım aşk söz konusu olunca ikinizde inançsızsınız."

"Aşk mı?" dedi Marge gülerek. "J.B. artık buna inanmıyor bile. Ama sen inanmalısın Tellie. Belki de Grange senin başına gelen en iyi şeydir. J.B'ye kırık kalbinin seni öldürmeyeceğini göstermek de fena olmazdı."

"Fark etmez bile," dedi Tellie. "Eskiden hep ayak altında olmamdan yakınırdı."
"Son zamanlarda değil."

"Dört yıldan uzun zamandır burada yoktum."

"Ve üç yıl daha da olmayacaksın. Hayatını yaşa, Tellie. Kimseye hesap vermek zorunda değilsin. Mutlu ol."

"Bunu söylemesi çok kolay," dedi Tellie gülümseyerek. "Pekala, Grange ile çıkmamın senin için sakıncası yoksa J.B. istediğini düşünebilir. Umurumda değil."
Tabi bu doğru değildi.

Grange rahatladığı ve Tellie'nin J.B'nin arkadaşı olduğunu unuttuğu zamanlarda çok iyi bir arkadaşı.

Filmden çıkarken ikisinin de yüzleri gülüyordu, "Bilim kurgular açısından verimli bir yıldır," dedi Grange.

"Öyle," dedi Tellie. "Ama bu film şu ana kadar izlediğim en güzel bilim kurguydu. Televizyonda dizi olarak yayınlanırken çok şey kaçırmışım. Sanırım DVD'lerini almam gerekecek."

Genç adam ona eğlenir gibi baktı. "İnsan seninle çok iyi vakit geçiriyor. Eger ben sertifikalı bir bekar olmasaydım aday listemin en üst sırasına yerleşirdin."

"Aman ne güzel!" dedi Tellie. "Biliyor musun daha önce kimse benim evlenilebilir biri olduğumdan bahsetmemişti. Yani demek istediğim, ömrümün sonuna kadar okumayacağım ya. Bir kadının geleceği de düşünmesi gerek."

Grange gri kamyonunun yanına gelince durup genç kadına baktı. "Sanırım daha önce çevremde senin gibi biri hiç olmadı. Bu günlerde kadınlar benim zevkime göre fazla saldırganlar."

"Yani pas pas gibiyiz öyle mi?"

Genç adam başını salladı. "Hayır, konu bu değil. Ben ruhu olan kadınları severim ama yine de parti meraklısı gibi görülmekten de hoşlanmam."

"Kadınların ne hissettiğini biliyorsun."

"Hiç bir kadına öyle davranmadım."

"Ama pek çok erkek öyle davranıyor."

"Sanırım," dedi Grange ve gülümsedi. "Bu akşam çok iyi vakit geçirdim."

"Ben de."

"Bir ara yine yapalım."

"Bana uyar," dedi Tellie de gülümseyerek.

Grange genç kadını Marge'nin evine kadar bıraksa da aynılırken onu öpmeye yeltenmedi. Kelimenin tam anlamı ile bir beyefendi idi. Tellie ondan hoşlanmıstı. Ama kalbi hala J.B. için atıyordu.

Tellie Marge ve kızların çoktan yatmış olacaklarını tahmin ediyordu. Çünkü evin bütün ışıkları sönmüktü. Kapıyı içeriden kilitleyip merdivenlere doğru yürürken oturma odasının ışıklarının yanı vermesi ile olduğu yerde durdu.

Işığın geldiği yöne dönünce J.B. Hammock'un yemyeşil gözleri ile ona baktığını gördü.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 12:38:40 ÖS**

DÖRDÜCÜ BÖLÜM

"Senin burada ne işin var? Yoksa Marge ve kızlara bir şey mi oldu?"

"Hayır. Onlar iyiler."

Tellie oturma odasına girip çantası ve ceketini koltuğun üstüne bıraktı. Üstünde pembe çiçekli bluzu ve pembe işli kot pantolonu ile kalmıştı.

"O zaman neden buradasın?"

J.B. genç kadını baştan ayağa süzdü. Onun üstünde de kot pantolon vardı. Kareli gömleğinin yaka düğmesi açıktı. "Grange ile sinemaya gitmişsin." "Evet."

"Onunla çıkmandan hoşlanmıyorum."

"J.B., ben neredeyse yirmi iki yaşımdayım."

"Jacobsville seçkin bekar erkeklerle dolu."

"Biliyorum, Grange de onlardan biri."

"Lanet olsun, Tellie."

Genç kadın sakinleşmek için derin bir nefes aldı. J.B.'ye karşı pes etmemek kolay değildi.

Neredeyse ergenlik çağından beri hep aynı şeyi yaşıyordu. Ama şimdi yeni elde ettiği bağımsızlığını deniyordu. J.B'nin onu ezip geçmesine izin vermeyecekti. Onu Grange'nin yakınında görmek istememesinin nedenlerini anlamasına rağmen, J.B'nin geleceği ile ilgili adımlarını dikte etmesine izin vermeyecekti. Özellikle de genç adam o geleceğin parçası olmayacağı için.

"Onunla evlenmiyorum, J.B," dedi yavaşça. "Sadece birlikte dışarı çıktık o kadar."

"O benim geçmişimin acı dolu bir bölümüne ait," dedi genç adam. "Bana karşı onun tarafını tutman büyük sadakatsizlik. Bu konuyu zorlamak istemiyorum ama bir eve ihtiyacın olduğunda sana kapımı açtım."

Genç kadın gözlerini kıstı. "Bana kapını mı açtın? Hayır, J.B., sen bana kapını açmadın. Marge'nin bana kapısını açmasına karar verdin."

"Aynı sey."

"Aynı şey değil. Sen kimse için kendini yormazsın. Sen jestleri yaparsın ama pis işleri yapmak hep baskasına kalır."

"Boyle olmadığını sen de biliyorsun. O zaman on dört yaşındaydın. Yanımda yaşamam nasıl görünürdü sence? Özellikle de benim hayat tarzımla."

Genç kadın buna karşı bir şey söyleyebilmek isterdi ama aklına hiç bir şey gelmiyordu. "Sanırım haklısın."

J.B. cevap vermedi. Sadece genç kadına bakmaya devam etti.

Tellie kanepeye yaklaşıp kenarına ilişti. "Ailenin benim için yaptıklarına minnet duydum hep. Ama kimse benim üzerime düşeni yapmadığını söyleyemez. Marge ve kızlar için temizlik ve yemek işlerini yaptım. Kızlara baktım. Marge'nin hesaplarını tuttum. Burada öylece durup durumdan istifade etmiş degilim."

"Ettigini söylemedim zaten."

"Bunu ima ettin," dedi Tellie. "Buralardan kimseyle çıktığımı bile hatırlamıyorum."
"Tabi ki çıkmadın, çünkü sürekli benim yürüngemde dolaşıyordun."

Genç kadının yüzü önce bembeyaz sonra da öfkeden kıpkırmızı oldu. "Evet," dedi. "Dolaşıyordum değil mi? Sen film yıldızlarından güzellik kraliçelerine koşup dururken ben senin yürüngendeydim "

"Ask hayatım senin üzerine vazife değil."

"Saçmalama. Herkesin üzerine vazife. Daha geçen hafta bir gazetede Hollywood'da yarattığın aşk üçgeni ile ilgili haberler vardı."

"Hepsi yalan! Dava açıyorum."

"Bol şans. Benim demeye çalıştığım , ben kimseye zarar vermemiş hoş bir adamla çıkıyorum..."
J.B. birkaç büyük adımda genç kadının önüne geldi ve ona tepeden bakarak "Irak'ta özel kuvvetlerdeydi," dedi. "Ve bir kuşatma sırasında üstlerine sadık kalmadığı için hüküm yemiş. Emir subayının canına okumuş__"

"Gerçekten mi?"

"Hiç komik degil," dedi J.B. "O adam patlamayı bekleyen ayaklı bir bombadan farksız. Ve patladığı zaman yakınında olmanı istemem. Ordudan ayrılmaya mecbur bırakılmış. Tellie kendi isteğiyle ayrılmamış diyorum sana. Hapis cezası ya da onuruyla ayrılmak arasında seçim yapmak zorunda kalmış."

Tellie onun nasıl olup da Grange hakkında bu kadar fazla bilgiye sahip olabildiğini anlayamıyordu. "Yani onuruyla mı ayrılmış?"

J.B. sinirli bir ifadeyle saçlarını arkaya doğru itti. "Bir türlü göremiyorsun değil mi? O adam tehlikeli!"

"O zaman Jacobsville onun için uygun bir yer olsa gerek. Yani demek istedigim biz burada eski askerler, eski federal hukukçular falan için bir emeklilik merkezi gibiyiz."
"Grange'nin düşmanları var," dedi J.B.

"Senin de var, J.B. Elinde otomatik bir silahla evini basan o adamı hatırlamıyor musun?"

"O delinin tekiydi."

"Eger kurşun sekmeseydi şimdi ölüydün."

"Bu geçmişte kaldı. Konudan sapıyorsun."

"Merak etme sinemada bilim kurgu film izlerken Grange'nin düşmanlarından biri tarafmdan vurulacak değilim." Tellie ellerini kalçalarma koydu. "Delirdiğin tek sey artık bana istediklerini yaptıramıyor olman."

"İstesem yaptıramaz mıyım?" J.B. kararan gözlerle genç kadına doğru birkaç adım attı.

Genç kadın geriye çekildi. "Ah, hayır," dedi. "Git giizellik kraİçeni ürküt, ben bu oyunda yokum."

"Yok musun gerçekten?"

Tellie her ihtimale karşılık arkaya doğru bir adım daha attı. "Sana olanlar tam bir trajedi imiş ama hepsi uzun zaman önceydi J.B. Grange bütün bunların sorumlusu değil. O da en az senin kadar kurban durumunda kalmış. Özellikle de gerçeği öğrendiği an korkunç olmalı. Kendi davranışlarının ablasının hayatına mal olmuş olması karşısında neler hissettiğini düşünebiliyor musun?"

"Bütün bunları sana o mu söyledi?"

Tellie bütün bunları ağızmdan kaçırmak istememisti. Ama J.B. ona bu kadar sokulduğu zaman geriliyordu ve aklı başından gidiyordu. "Sen bana asla söylemeyecektin. Ya da Marge. Pekala, bütün bunlar benim iizerime vazife değil. Ama en azından bir fikrim olabilir."

"Grange olup bitenden sorumluydu," dedi J.B. buz gibi bir sesle. "Ablasının babamı aşamamasının arkasında Grange'nin yaptıkları vardı."

"Bu doğru değil," dedi Tellie sert ama sakın bir sesle. "Eger ben birisiyle evlenmek isteseydim ve babası bana şantaj yapsaydı o adama gider ve her şeyi söylerdim."

J.B. nin bakışları daha da kararmış gibiydi. "Kes şunu."

Ve Tellie ona itaat etti. Karsi çıkacak kadar güçlü ya da olgun değildi. Ama emin olduğu bir şey varsa o da böyle bir durumda kendini öldürmeyeceğiydi. J.B'nin babasını utandırabilir ve zor durumda bırakabilirdi. Şantaja boyun eğecek bir insan değildi.

"Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun bile," dedi genç adam. "Kendini korumak adına başka hiç bir canlının hayatının feda edemezdin."

"Belki de edemezdim," dedi Tellie. "Ama kendimi de öldürmezdim." Bunun korkakça bir şey olduğunu da söyleyecekti ama J.B ona öyle bir bakıyordu ki dilini tuttu.

"O beni seviyordu ve benden vazgeçmesi gerekecekti. Boyle yaşamaya devam edemezdi. Kendi kafasına göre başka seçim şansı yoktu. Bu kadar güçlü bir duyguyu anlayamıyorsun değil mi,Tellie? Sen hala sonsuza dek mutlu yaşama masallarına inanıyorsun. Zaten aşk hakkında ne biliyorsun ki? Bir insanı çok sevmenin ve ondan ayrı kalınca fiziksel acı duymanın nasıl bir şey olduğu konusunda hiç bir fikrin yok. Arzunun şiddetini bilmiyorsun!" Soğuk bir gülüşle devam etti. "Belki de böylesi de daha iyi. Sen bir ilişkiyi kaldıramazdın!"

"Bu iyi çünkü ben ilişki falan istemiyorum," dedi Tellie öfkeyle. "Sırf ne kadar özgür görüşlü olduğumu göstermek için kendimi beni isteyen her erkeğe sigara gibi tutacak değilim. Evlendigim zaman da onu isteyen her kadınla yatağa atlayacak aşırı seks meraklısı bir kocam olsun istemiyorum."

J.B. bir süre sessiz kaldı ama gözlerinden öfkesini ortaya seren ateşler çıkıyordu.

"Özür dilerim," dedi Tellie huzursuz bir tavırla. "Öyle demek istemedim. Ben sadece bu şekilde

yaşayan bir kadın ya da erkeğin sonsuza dek bir insana bağlı kalmayı başarabileceklerine inanmıyorum. Ben düzenli bir evlilik ve çocuklar istiyorum. Sürekli eş değiştirmek değil."

"Çocuklar..."

"Evet, çocuklar. Bir ev dolusu, okulum bitince bunu da yapacağım."

"Babaları da Grange mi olacak?"

"Ben onunla sadece sinemaya gittim J.B.!"

"Eğer onunla bir ilişkiye girersen seni asla affetmem."

"Ah bu da ne büyük bir trajedi olurdu değil mi? Düşünsene bir daha asla Benim için Jarrett'a aldığının o hediyelerden birine sahip olamam!"

J.B. o kadar sinirlenmişti ki Tellie genç adamın burun kanatlarının şiştiğini görebiliyordu. Genç kadına doğru bir adım daha attı.

Tellie geri çekildi. "Beni hayatından çıkardığına memnun olmalısm. Ne de olsa senin için her zaman bir yük oldum. Sadece yoluna çıkan bir engel."

Genç adam onun tam önünde durdu. "Hala da yolumdasın. Marge ne derse desin o ve kızların senin mangal partisine gelmemenden rahatsız olduklarını biliyorum. Yedi yıldır ilk defa böyle bir şey yapıyorsun ve bunu yapmanın nedeni de Marge için de en az benim için olduğu kadar acıya neden olmuş bir adam!"

"Ama neden? O Grange'yi hiç tanımadı ki."

"Ona babamın yaptıklarını söyledin."

Tellie yüzünü buruşturdu. "Niyetim bu değildi. Boyle olsun istemezdim. Ama önemi olmadığını söyledi."

"Bu kadar uzun zamandır evinde yaşadıktan sonra onu bunun doğru olmadığını anlayacak kadar tanımıyor musun? Mahvoldu."

Tellie kendini berbat hissediyordu. "Samnm senin için de zordu," dedi.

Genç adamın yüz ifadesi mesafeliydi. "Hayatımda hiç bir insandan o kadar nefret etmedim. Ama babam ölmüştü. Ona hiç bir şey yapamazdım, hayatımı mahvettiği ve sevdiğim kadının canını aldığı için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Nasıl hissettiğimi asla bilemezsin."

"Onun da üzüldüğünden eminim. Biliyorsun ki elinde olsa her şeyi geri alırdı. Seni çok sevmiş olmalı. Marge onun sana gerçeği söylemekten korkmasının nedeninin seni kaybetmek istememesi olduğunu söyledi. Sen onun tek erkek evladiydın."

"Affetmek benim için çok zor."

Tellie de bunu biliyordu. J.B. ona karşı hiçbir zaman kin tutmamıştı ama kasabada sorun yaşadığı insanlarla seneler sonra bile karşı karşıya gelmekten kaçınırdı. Affetmez ve asla da unutmazdı.

"Sen kendin hiçbir zaman hata yapmayacak kadar mükemmel misin?"

"Bugüne kadar hiç hata yapmadım."

"Ama senin günün de geliyor," dedi Tellie.

J.B. gözlerini kısarak "Grange'yi görmeye devam edeceksin öyle mi? Son kararın bu mu?"

Genç kadın yutkundu ve "Evet." dedi.

J.B ona buz gibi gözlerle baktı ve "Senin seçimin," dedi.

Sonra topukları üstünde dönüp odadan dışarı çıktı.
Bu da ne demekti şimdi?

Ertesi sabah kahvaltıda Marge son derece sessizdi. Dawn ve Brandi de Tellie'ye tuhaf bakışlar atmışlardı. Şimdi ise arkadaşları ile birlikte kilisedeydiler. Marge kendini çok iyi hissetmiyordu bu yüzden de Tellie ile birlikte evde kalmışlardı. Bir şeyler oluyordu. Tellie ne olduğunu çok merak ediyordu.

"Ozür dilememi gerektirecek bir şey mi yaptım?"

Marge derin bir nefes aldı. "Tabi ki hayır. Sadece J.B. kendi istediklerinin olması konusunda her zamanki gibi ısrar ediyor ve olmadığı için de hepimizi üzüyor."

"Eğer Grange ile görüşmemi istemiyorsan bunu açıkça söyle. J.B. için yapmasam da senin için buna sona veririm."

Marge gülümsedi. Uzanıp Tellie'nin elini oksadı. "Boyle bir fedakarlıkta bulunmana gerek yok. Bırak J.B. bunu hazmetsin."

"Belki de o adam J.B. için çok kötü anıları canlandırıyor. Bu konudan bahsederken gerçekten çok üzgündü. Onu çok sevmiş olmalı."

"Yirmi bir yaşındaydı," dedi Marge. "O yaşlarda aşk daha yoğun yaşanıyor sanırım. En azından benim için öyleydi. J.B de ilk aşkını yaşıyordu. Ve onunla birlikteyken kendisi gibi değildi. Ben de kızın onun için çok büyük olduğunu düşünüyordum ama beni dinlemezdi. Bana da, babama da, bütün dünyaya sırt çevirdi. Onunla evlenmek için evden ayrıldı ve bir daha da dönmeyeceğini söyledi. Ama kız onunla kavga etmiş. Nedenini bilmiyoruz. Ama kız hayatına son verince J.B. kendini suçladı. Ve sonra gerçeği öğrenince de bir daha asla eskisi gibi olmadı."

"Boyle olmasına üzüldüm." Tellie onun ne hissettiğini anlıyordu.

Marge yahniyi karıştırdığı kaşığı bıraktı ve "Aslında ben bir gün sana ondan bahsederdim. Onun bir başka kadın için benzer duygular hissetmesinin acı verici olacağını biliyordum. Ama en azından ona neden yaklaşmadığını anlardın. Sen bir hayaletle mücadele edemezsin, Tellie. Onun kafasında o kadın o kadar kusursuz ki. Asla yaşlanmıyor, hata yapmıyor. Yaşayan hiçbir kadın J.B'nin kafasında ondan daha üst bir mevkiye yerleşemez. Ve J.B.'yi böyle sevmek, seni öldürür."

"Bunu şimdi anlıyorum," dedi Tellie. Pencereden dışarı baktı ve "Tanıdığınızı sandığımız insanları aslında ne kadar çözebiliriz," dedi.

"Bir insanla seneler boyunca birlikte yaşayıp yine hakkında bir şey bilmeyebilirsin. Ben sadece hayatını benim ağabeyimle heba etmeni istemem. Çok daha iyisini hak ediyorsun sen."

"Günün birinde evlenip altı tane çocuk doğuracağım," dedi Tellie.

"Doğuracaksın tabii," dedi Marge de gülümseyerek. "Ve ben de tıpkı senin benim çocuklarımı şımarttığın gibi seninkileri şımartacağım."

"Bu sabah kızlar hiç mutlu görünmüyorlardı."

"

J.B. onları mutfakta kanepa yapımında çalıştırdı. Doğru dürüst dans bile edemediler."

"Ama neden?"

"Onlar sadece çocuk," dedi Marge. "Kendilerine bekar birilerini seçecek yaşta değiller."

"Ama bu çok saçma. Onlar on altı ve on yedi yaşındalar ve artık çocuk değiller."

"J.B. için üçünüz de çocuksunuz. Boşver gitsin hayatım. Şu anda her şeyin çok karanlık görüldüğünden eminim ama her şey yoluna girecektir. Geleceğe bakmak zorundayız."

"Sanırım öyle."

"Artık kızlar da gelir. Sen masayı hazırlarken ben de tabakları yapayım."

Tellie kalbi neredeyse yerlerde sürünerek Marge'nin istediğini yapmaya gitti.

J.B'nin şifreli sözleri ile ne demek istediğini olayı izleyen birkaç gün içinde daha net bir şekilde anlayacaktı. Eve Marge'yi görmeye gelince Tellie yokmuş gibi davranmıştı. Onunla sokakta, öğle yemeğinde karşılaşınca görmezden gelmişti. Bir şekilde Tellie görünmez kadına dönüşmüştü. Grange ile çıkmasının bedelini ödüyordu. Bu da onu adamla çıkmak konusunda daha da kamçıliyordu! J.B'nin ona sonsuza dek tavır alması umurunda değildi. Hayatını o idare edecek değildi ya.

Bir sonraki hafta sonu Grange genç kadını yine sinemaya götürünce J.B.'nin bu tavrından haberdar oldu. J.B. yanında harika bir sarışınla sinemaya geldi ve hemen önlerindeki sıraya oturdu. Bütün akşam onlardan tarafa bakmadığı gibi çıkışta karşılaşınca da selam bile vermedi.

"Bu adamın nesi var?"

"Seninle çıktığım için beni cezalandırıyor."

"Ama bu çok aşağılık bir davranış."

"Bu J.B'ye göre bir davranış."

"Seni bir yerlere davet etmekten vazgeçmemi ister misin Tellie?"

"İstemem. J.B. bana ne yapmam gerektiğini söyleyemez. O beni görmezden geliyorsa ben de onu yok sayarım."

"Buraya hiç gelmemeliydim."

"Sadece olup biteni öğrenmek istedin. Kimse seni suçlayamaz. O senin kız kardeşindi."

Genç adam arabasını Marge'nin evi önünde durdurdu.

"Evet, öyleydi. O ve babam benim tek ailemdiler ama ben çürük elmaydım. On üç yaşında kontrolden çıktım. Kötü bir guruba katıldım, uyuşturucu kullandım. Nasıl olup da sonunda hapsi boylamadığımı ben de bilmiyorum."

"Ablanın ölümü seni kurtardı değil mi?"

"Bunu o zaman kabul etmek istemedim. O kadar tatlı bir kadımdı ki o. Başka insanları da hep kendisi gibi sanırdı. Herhalde Hammock'un babası onu J.B.'nin hayatını mahvedeceğine konusunda ikna ederken hiç zorlanmamıştır."

"Yaşlı adamın nasıl hissettiğini tahmin edebiliyor musun? J.B.'nin gerçeği öğrenip onu terk edeceğine korkusu ile yaşamış hep. J.B.'nin saygısını, hele de sevgisini kaybedeceğine biliyor olmalıydı. Bana göre o da pek mutlu bir hayat sürmemiştir."

"Babamın dediğine göre adam ablamı tanıımıyormuş bile. Onunla konuşmamış. Ablamın sadece oğlunun parasının peşindeki bir servet avcısı olduğunu sanmış."

"Böyle düşünmesi ne kadar korkunç. Sanırım ben çok zengin olmak istemezdim. İnsanların seni ne için sevdiğinden asla emin olamaz insan."

"Sanırım o yaşlı adam kendini gereğinden fazla değerli sanıyormuş."

"Marge'nin dediğine göre, öyle gerçekten."

"Sen onu hiç gordün mü?"

"Sadece bahsini duydum. Ben Marge ile yaşamaya geldiğimde o bakım evindeydi."

"O nasıl biri?"

"Marge J.B.'nin tam tersidir. Tatlı ve kibardır, asla yabancıları ayırmaz. Şüpheli bir tip değildir ve kimseyi bilerek incitmez."

"Ama kardeşi incitir, öyle mi?"

"J.B. de kötü değildir. İnsan ondan pek sürpriz beklemez. Ama bazen kötü bir ruh halinde olduğunda yakınında olmak pek eğlenceli değildir."

Grange genç kadını dikkatle süzdü. "Ne zamandır ona aşık mısın?"

Tellie sinirli bir şekilde güldü. "Ben J.B.'ye aşık değilim. Ondan nefret ediyorum."

"Ne zamandır?" dedi Grange ısrarla.

Genç kadın omzunu silktilti. "Sanırım on dört yaşından beri. Önce ona bir kahraman gibi tapardım. Ben küçükken inanılmaz derecede tolerans sahibiydi. Ve ben liseden mezun olunca düşman olduk. Çevremde olduğu zaman benim kırılganlaşmamdan hoşlanmıyor gibi. Nedenini hiç anlamıyorum."

"Belki de o da anlamıyordur."

"Öyle mi dersin? J.B.'nin seni kasabadan kaçırmayı denememesine şaşıyorum."

"Denedi bile."

"Ne?"

"Dün Justin Ballenger'i ziyaret etmiş."

"Senin için mi?"

"Senin üstünde kötü bir etkim olduğunu söylemiş. Başka bir yerde çalışmaktan daha mutlu olup olmayacağımı merak ediyormuş."

"Justin ne demiş peki?"

"Bakımevini onun yardımı olmadan da yönetebileceğini ve Hammock'un özel meselelerinden dolayı bir elamanını kovmayacağını söylemiş."

"Vay!"

"Sanmıyorum Hammock bu durumda sürüsünü bakım evinden çekiyor ve Kansas'a gönderiyor."

"Ama bu korkunç bir şey!"

"Justin de buna benzer bir şey söyledi. Ama yanında birkaç küfür ekliydi. Bu kadar olumsuz şeylere neden olduğum için kendimi çok kötü hissettim ama Justin sadece güldü. Bu durumda para kaybeden kişinin Hammock olacağını söyledi. Umurunda değildi. Ondan on yaş küçük bir adamdan emir alacak değilmiş."

"Tam Justin'e uygun bir söz. Ne güzel."

"Yine de sorun çözülmüş olmuyor. Bu ilk girişimiydi. Hammock asla pes etmez. Beni ne pahasına olursa olsun senin hayatından çıkarmak istiyor."

"Hayır, benimle ilgisi yok. Bence kaybettiklerini hatırlamak istemiyor. Marge böyle söylüyor."

"Senin ablam hakkındaki gerçeği bilmeni istemedi. Sana bu olayı anlatarak onu huzursuz ettim."

"Marge zaman içinde bunu bana kendisinin de anlatmayı düşündüğünü söyledi."

"Neden?"

"Çünkü benim J.B. için kendimi ve kalbimi helak edeceğimi düşünüyorum. Bunu yapardım da. Ama şimdi biliyorum ki hiçbir kadının kaybettiği o hayalet aşkın önüne geçmesi mümkün değil. Hayatımı sahip olamayacağım bir erkek için mahvedecek değilim."

"Çok mantıklı," dedi Grange. "Ama o uzun zamandır hayatında. Artık bir alışkanlığa dönüşmüş."

"Aynen öyle."

"Bak, beni görmek istemiyorsan..."

"Hayır, istiyorum. Gerçekten seninle olmak hoşuma gidiyor, Grange."

Genç adam onun samimiyetini hissedip gülümsedi. "Ben de senin dostluğundan hoslanıyorum. Sadece dostluğundan...."

"Sadece dostluk..." dedi Tellie de gülümseyerek.

"Hayatımda bir dönüm noktasındayım. "Ne yöne gideceğimden de emin değilim," dedi Grange.

"Tek bildiğim ciddi bir şeye hazır olmadığım."

"Ben de öyle. Sence Jacobsville'de kalabilir misin?"

"Bilmiyorum. Önce çözmem gereken bazı meselelerim var."

"Kulübe hoş geldin," dedi genç kadın sırtarak.

"İnan senin yanında çok rahatım," dedi genç adam gülerek. "J.B. istedigini asıp kessin. Biz müttefik olduk."

"Aman bizi asıp kesmesin de!"

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 02:28:21 ÖS**

BEŞİNCİ BÖLÜM

Grange bowlinge bayılıyordu. Tellie daha önce hiç denememişti ama genç adam ona oyunu hemen öğretti. Hatta genç kadın Marge'yi bir akşam kızların da onlarla gelmesine ikna etti. Marge de yanlarında geldi ama oyuna katılmadı. Kahvesini yudumlayarak onları izledi.

"Çok eğlenceli," dedi Tellie neşeyle. Sahayı ona kendini berbat hissettiren diğer üç oyuncuya bırakmıştı.

"Bu yüzden mi gelip benim yanıma oturdun?" diye sordu Marge.

"Ben bir limonum," dedi Tellie omzunu silkerek. "Yaptığım hiçbir şey asla yeterince iyi görünmüyor."

"Bu doğru değil," dedi Marge. "Bir melek kadar iyi yemek yapıyorsun ve tarih konusunda müthişsin. Hep A alıyorsun, öyle değil mi?"

"Yiiz kadar hatalı başlangış arasında iki doğru adım," dedi Tellie.

"J.B. seni görmezden geldiği için kendini kötü hissediyorsun o kadar."

"Daha doğrusu suçlu," dedi Tellie. "Belki de onu dinlemeliydim."

"Ama J.B.'ye elini verince kolunu kaptıracağını da biliyorsun. Seni gerçekten fark edecek olsa sadece hayatını mahvederdi Tellie. Onun kapısında paspasta farksız olurdun. O da bundan en az senin kadar nefret ederdi."

"Öyle mi dersin? Ona karşı çıktığım zaman rahatsız olduğunu hissediyorum."

"Ama bunun için sana saygı duyduğu kesin," dedi Marge kendinden emin bir şekilde.

Tellie dirseklerini masaya dayadı. "Acaba o güzellik kraliçesi de ona karşı çıkıyor mudur?"

"Şaka mı yapıyorsun? Ondan izin almadan tuvalete bile gitmez o kız! Tabii işin güzel yanlarını elinden kaçırmak istemiyordur. Daha geçen hafta doğum gününde J.B. ona bir elmas yüzük hediye etmiş."

"Herhalde J.B. kendi seçmiştir."

"Bana sorarsan kız seçmiştir."

"Tanrım hayatımın dört senesini o adamın çevresinde dönerek geçirdiğime inanamıyorum. J.B. yüzünden üniversitede ne yakışıklı erkeklerin çıkma tekliflerini geri çevirdim. Bunu bir daha asla yapmam."

"Ne kadar yakışıklı erkeklermiş bakalım?"

Tellie sırtıttı. "Birtanesi Antropoloji Doktorası yapıyordu. Hayalini Montana'da kazı yapmaya adayacak."

"Bir düşünsene Tellie. sen de yanında elinde bir diş fırçası ile çalışabilirdin...."

"Kes şunu," dedi Tellie kıkırdayarak. "Bence öyle tozlu, pis işler bana göre değil."

"Ya diğer yakışıklılar?"

"Hocalarımdan birinin bir arkadaşı vardı mesela. Dünya üzerinde meteor peşinde gezmediği zamanlarda at yetiştiriyordu. Ne tipti ama!"

"Bir insan neden meteor peşinde gezer ki?"

"Bulduklarını tanesi yüz bin dolara koleksiyonerlere satıyordu," dedi Tellie.

"Tanrım! Belki de ben de bir metal detektörü alıp aramaya çıkabilirim," dedi Marge abartılı bir heyecanla.

Tabi bu bir şakaydı zira Marge babasından kalan mirasın yarısına sahipti. Basit bir evde, mütevazı bir hayat yaşardı ama istese aksi de mümkündü. Kızların bu kadar erken yaşta o kadar liiks yaşamaması gerektiğine inanıyordu. Belki de haklıydı. Her ikisi de çok akli başında genç kızlar olarak büyümüşlerdi. Sorumlu ve iyi kalpliydiler.

Tellie bowling topunu atmaya hazırlanan Grange'ye baktı.

"J.B. onun ordudan uzaklaştırıldığını söyledi."

"O nereden biliyormuş?"

"Sanırım bir dedektife hakkında bilgi toplaması talimatını vermiş.. Bilirsin J.B. insanların aleyhine kullanacak verilerinin olmasma bayılır."

"Bence Grange'yi rahatsız etmeyecektir. Sadece senin için bir tehdit oluşturmadığından emin olmak istiyordur."

"Benim kiminle evleneceğime ve kaç çocuk yapacağıma o karar vermek istiyor," dedi genç kadın. "Ama bunu yapamayacak," diye ekledi.

"İşte bu!" dedi Marge kıkırdayarak.

"Yine de keşke bana tavır yapmasaydı. Kendimi bir hayalet gibi hissediyorum."

"Bunu asacaktır."

"Öyle mi dersin? Pek emin değilim."

Cumartesi günü geldiğinde Grange'nin Justin için yapması gereken bir işi olduğu için Tellie evde kalıp Marge'ye temizlikte yardım etti. Kapının önünde bir araba durduğunda Tellie elinde bir fırçayla dizlerinin üstüne inmiş yerleri fırçalıyordu. Marge ise üst kattaydı. J.B. kolunda göz alıcı bir sarışınla içeri girdi. Uzun boylu ve güzel bir kadındı, kusursuz bir manken yüzüne sahipti. J.B. alaycı bir tavırla Tellie'ye bakarak, "Köleliğin yasaklandığını sanıyordum," dedi.

Genç kadın ona buz gibi gözlerle baktı. "Buna temizlik denir, J.B.. Ama eminim senin bunun ne anlama geldiğinden bile haberin yoktur."

"Bu işleri hep Nell halleder," dedi J.B.. "Bu Bella Dean." Elini yanındaki kadının beline sarmıştı.

"Tanıştığımıza sevindim," dedi Tellie zoraki bir gülümseme ile. "Elinizi sıkmak isterdim ama bence sıkmasam daha iyi olur."

Bella ona cevap vermedi. J.B.'ye dönmüş "Buraya ablanı ve yeğenlerini bir şeyler yemeğe gotürmeye gelmedik mi?" diye soruyordu. "Sanırım bu mutfak elemanının onu birinin izlemesine pek ihtiyacı yoktur."

Tellie ayağa kalkıp elindeki fırçayı sertçe yere bıraktı ve onun bu hareketi karşısında içgüdüsel olarak arkaya doğru bir adım atan sarışın kadına doğru bir hamle yaptı.

"Hanımefendi, siz dürüstçe çalışmak konusunda ne bilirsiniz ki? Tabi sırt üstü yatmaya iş demiyorsanız!"

"Tellie!" dedi J.B..

Sarışın kadın "Ben, asla..." diyebilirdi.

Tellie buz gibi bir sesle, "Sizi bilmem ama sadece bilginiz olsun diye söylüyorum, ben burada çalışmıyorum. Ailem öldüğünde Marge bana bir yuva verdi ve bunu hak atmeye çalışıyorum. Yerleri ovmakla meşgul olmadığım zamanlarda üniversitede eğitim alıyorum. İleride hayatımı kazanabilmek için. Ama sanırım güzelliğiniz olduğu sürece sizin için böyle bir gereklilik asla olmayacaktır."

"Tellie!" dedi J.B. bir kez daha.

"Giizel olmayı zeki olmaya tercih ederim," dedi sarışın. "Sana kim pırlanta hediye etmek ister ki?"

J.B. yumruklarını sıktı ve "Gidip Marge'ye geldiğimizi haber ver," dedi.

"Kendin haber ver," dedi genç kadın. "Ben kimsenin hizmetçisi değilim."

Hışıyla dönüp odadan çıkarken öfkeden bütün vücudu titriyordu.

J.B. onun peşinden yatak odasına girdi ve arkasından kapıyı kapattı.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 02:54:53 ÖS**

"Bütün bunlar da neyin nesi?" dedi öfkeyle.

"Aptal bir sarışının beni küçük görmesine izin verecek değilim!"

"Çocuk gibi davrandın."

"Ama o başlattı.

"Seni evin kahyası sanmış olmalı. Seni tanımıyorki."

"Bir dahaki sefere tanır artık."

"O kadar kıskandın ki deliriyorsun." J.B. gözlerini kısmıştı. "Sen beni istiyorsun."

Genç kadın derin bir nefes aldı ve "Hayır, istemiyorum," dedi.

J.B. büyük bir adım atarak onun önünde durdu ve bileklerini tuttu. "Beni istiyorsun. Kalp atışlarını hissedebiliyorum. Sana dokunmam için oluyorsun!"

"J.B.. Eğer hemen.. .durmazsan..."

"Durmamı falan istemiyorsun, bebeğim. İstedigin en son şey bu olur." J.B. parmağı ile genç kadının dudağını okşuyordu. Genç kadının ürperdiğini hissedince gözleri zafer pırıltıları ile doldu. "Kalbinin çarptığını hissedebiliyorum. Uyanıyorsun. Sana istediğim şeyi yapabilirim. Bunu ikimiz de biliyoruz, Tellie."

Tellie içinde bulunduğu durumdan nefret ederek hafifçe inledi. Sanki yalvarır gibi dudaklarını ona uzatmıştı ve ellerini genç adamın kollarına koymuştu. Bunu yaptığı için kendinden nefret ediyordu ama ona karşı koyamıyordu.

J.B. de bunu biliyordu. Bir kahkaha atarak geri adım attı ve genç kadından uzaklaştı. Küstahlığı dayanılır gibi değildi. "O da beni öpmeyi seviyor, Tellie," dedi. "Ama erdem düşkünü değil. Kıyafetlerini çıkarmaya bayılıyor, onu ikna etmek zorunda kalmıyorum."

Tellie genç adama okkalı bir tokat patlattı. Kendini aşağılanmış ve öfkeli hissediyordu.

Ama J.B.. herhangi bir tepki vermek yerine tek kaşını kaldırdı ve küstah ifadesi ile gülümseyerek "Onu bir dahaki sefere Marge'yi görmeye getirdiğimde daha saygılı davran, Tellie," dedi. "Yoksa bunu onun önünde yaparım."

Tellie bu düşünceyle ürpermisti. Yüzü bembeyaz halde gözlerine biriken yaşları durdurmaya çalıştı. "Senin ne olduğunu ifade etmeye yetecek kelime yok," dedi kırık bir kalple.

"Ah zamanla bulursun," dedi J.B.. "Ama bulamazsan da bana o korkunç ejderha kravatlarından vermeye devam edersin." J.B. gulerek kapıyı açtı ve odadan çıkarken kapıyı açık bıraktı.

"Nerelerdeydin?" dedi sarışın güzel.

"Sadece gecikmiş bir konuşma yaptık. Gitsek iyi olur, görüşürüz Marge."

Bazı sesler duyuldu. Bir kapı kapandı. İki araba kapısı çarpıldı ve motor sesi geldi.

Marge kibarca kapıyı tıklattı ve endişeli gözlerle Tellie'nin odasına girdi. Tellie kağıt gibi bembeyaz bir yüzle yaprak gibi titriyordu.

"Onu bir daha buraya getirmemesini söyleyeceğim," dedi Marge. Tellie'ye sarıldı ve "Her şey yolunda," dedi.

"O bir şeytan," dedi Tellie. "Onu bir daha asla görmek istemiyorum."

Marge genç kadını göğsüne bastırıp ağlamasına izin verdi. Marge J.B.'nin onu bu kadar seven bir kadına neden acımasızca davrandığını anlamakta güçlük çekiyordu. Tellie'yi istemiyordu ama neden rahat da bırakmıyordu? Son sevgilisini buraya bilerek getirmişti. Tellie mangal partisine gidip kadınla bir araya gelmekten kaçındığı için J.B. onu buraya özellikle getirmişti. Tellie'nin onun kadınının ne kadar güzel olduğunu görmesini istemisti. Ve J.B.'ye ne kadar bağlı olduğunu. Tellie'nin Grange ile görüşmesine engel olamadığı için öfkeliydi. Ve bu J.B. için bile çok aşağılık bir tavidir.

"Kardeşime neler oluyor bilmiyorum," dedi Marge. "Ama çok üzgünüm."

"Senin hatan değil ki. Ne de olsa akrabalarımızı kendimiz seçemiyoruz."

"İnan bugünden sonra kendime kardeş olarak J.B.'yi seçmezdim. Tellie, kızlar J.B'nin kız arkadaşı ile tanışmak istemediler. Ona kötü bir bakış atıp odalarına geçtiler. Şimdi onlara da deli gibi kızgın."

"İyi olmuş. Belki de bu evden uzak durur."

"Bundan o kadar emin değilim," diye düşünse de Marge bunu yüksek sesle ifade etmedi. Ne de olsa Tellie zaten yeterince sıkılmıştı

Ertesi hafta Grange Tellie'yi bakım evinde tura çıkarmış ona işleri nasıl yaptıklarını anlatıyordu. Justin buna büyük bir keyifle izin vermişti. Yanında çalışmaya gelen bu genç adamı çok sevmişti. Bu bir iltifat sayılırdı zira Justin insanları kolay kolay sevmezdi.

"Burası çok güzel bir yer," dedi Grange. "Ben Teksas'ta büyüdüm. Orada her yer kaktüs içindedir. Ama burası yemyeşil, cennet gibi."

"Evet, ben de burayı çok seviyorum. Okula Houston'a gidiyorum. Orası da yeşil ama ağaçlar betonların arasında kalıyor."

"Üniversiteyi seviyor musun?"

"Evet."

"Ben de gittim, ordudayken."

"Ne okudun?"

"Silahlar ve taktikler dışında mı?" dedi Grange gülerek. "Politika bilimi."

Genç kadın şaşırmıştı. "Politika Bilimi mi okudun."

"Kısmen. Çünkü aynı anda Arap diyalektleri de okuyordum."

"Yani sen Arapça konuşabiliyor musun?"

"Farsça, Bedevce ve baska sayısız bölge diyalekti de. Yabancı diller askeri alanda ve devlet kademesinde ilerlemek için sart."

"Peki orduyu seviyor muydun?"

Grange kaşlarını çatarak baktı ve "Küçük yerlerde dedikodu hızla yayılıyor, değil mi?" diye sordu. "Sanırım Hammock da bunda pay sahibi."

"Sanırım," dedi Tellie iç çekerek. "Beni senden uzak tutmak için elinden gelen her şeyi yaptı."

"Demek ki kindar bir adam. Ben öyle olmadığım için çok şanslı aksi takdirde kapısında bekçi ve yastığının altında silahla uyumak zorunda kalırdı. O olmasaydı, ablam hala hayatta olurdu."

"Belki de o da babası ve sen olmasan şu anda üç çocuk sahibi mutlu bir aile babası olacağını düşünüyordur."

"Kimse bu işten mutlu çıkmadı," dedi Grange. "Madem benimle çıkmama bu kadar engel olmak istedi, sen neden beni görmekten vazgeçmedin?"

"Paspas muamelesi görmekten sıkıldım."

"Seni ezip geçti, değil mi?"

"On dört yaşından beri. Buna ben izin verdim. Soylediği hiçbir şeye karşı çıkmadım. Haksız olduğunu düşündüğüm zaman bile. Geçen cumartesi neye dönüştüğümü daha iyi anladım. En yeni kız arkadaşını bana göstermeye getirdi. Kız benim evin yardımcısı olduğumu sandı ve bana öyle davrandı. Biraz atıştık. Şimdi artık J.B. ile konuşmuyorum."

"Buna inanmayabilirsin ama insanın ruh sağlığını koruyabilmesi için baskaları karşısında hakkını arayabilmesi gerek. Her şeyi kabul etmek hiçbir şey kazandırmıyor."

"Sen de ordudan bu yüzden ayrıldın, değil mi?"

"Emir subayımız bizi doğru dürüst silahımız olmadan bizden çok güçlü bir düşman gurubun üstüne saldı. Ben buna itaat etmeyince adam bana hiç hoşuma gitmeyen bir şekilde hitap etti. Ben de adamı bir battaniyeye sarıp ağzını bağladım. Sonra da saldırıyı kendim idare ettim. Taktikler sayesinde hayatta kalabildik. Onun dediğini yapsaydık son adamımıza kadar hepimiz ölmüştük. Ama tabi ordu üst kademesi bu tavrımdan hoşlanmadı. Ya kendi rızamla ayrılacaktım ya da mahkemeye verilecektim. Ben de kolay olanı seçtim."

"Böyle bir şeyi nasıl yapabildiler? Yani sizi gerekli ekipman olmadan düşman üstüne salmak! Bu korkunç bir şey!"

"Bunu Kongreye anlat. Ama tabi seçim seneleri dışında bir şey yapmalarını beklemek hata olur. İlerlemek için para gerekir. Ve bizde de yeterince para yok."

"Peki emir subayı ne oldu?"

"Ah onu terfi ettirdiler, müthiş taktiklerinden ötürü."

"Ama taktikler onun bile değildi!"

"Ordu üst kuruluna böyle söylemedi ki."

"Ama birileri mutlaka söylemeliydi."

"Aslında daha geçen hafta eski silah arkadaşlarımdan biri sarhos olup büyük bir gazeteye ağzındaki baklayı çıkarıvermiş. Duyduğuma göre yakında bir mahkeme olacak."

"Senden ifade vermeni isterler mi?"

"Umarım."

"İntikam çok tatlı, değil mi?"

"Öyle diyorlar. Ben de zaten çok şeker ve sakın bir kişilik olduğum için genelde sorun çıkarmam. Neden gülüyorsun?"

Tellie sadece gülüyordu.

"Pekala, tamam, zaman zaman sorun çıkardığım da oluyor." Grange saatine baktı. "Öğle tatili bitti. İşimize dönsek iyi olur, yoksa Justin yerimize birilerini aramaya başlayacak."

"Bir şey yememiş bile olsak güzel bir öğle tatili oldu."

"Ben aç degildim. Bu yüzden aklıma yemek gelmedi."

"Benim de. Bu sabah çok sağlam bir kahvaltı yapmıştım. Bu akşam pizza yemeğe gelmek istemez misin?"

"Buna bayılırdım ama gelmeyeceğim."

"

Ama neden?"

"Hammock'un eski yaraların acısını senden çıkarması için zemin hazırlamayacağım."

"Ben J.B.'den korkmuyorum."

"Ben de," dedi Grange. "Ama daha fazla bela açmadan önce bırakalım biraz sakinleşsin."

"Sanırım bunu yapabiliriz," derken Tellie isteksizdi. J.B.'nin onun sözüne itaat ettiğini düşümesini istemiyordu.

Hafta sonu sorunsuz geçiyordu. J.B. ve sarışın ortalarda yoktu, Grange de. Tellie cumartesi gecesi Marge ve kızlarla monopoli oynadı. Pazar sabahı da birlikte kiliseye gittiler.

Pazartesi sabahı Marge kahvaltı için kalkmayınca Tellie ona bir tepsi hazırlayıp odasına gitti. Ama kadının solgun yüzünü görünce endişelendi.

"Sadece biraz başım dönüyor ve midem bulanıyor," dedi Marge. "Yatakta kalırsam düzelirim. Ayrıca yardıma ihtiyaç duyarsam kızlar da evdeler."

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara," dedi Tellie.

Marge giiliimsedi. Tellie onun kalbinin ne kadar tuhaf bir ritimle attığını fark etmişti. Mide bulantısı

ve ritim bozukluğu kalp hastalığı habercisiydi. Tellie büyükbabasının kalpten öldüğü zaman benzer sorunlar yaşadığını hatırlıyordu.

Ama bunu fazla abartmamaya çalışarak evden ayrıldı. Gururunu bir tarafa bırakıp bakım evine gitmeden önce J.B.'nin ofisine uğradı. Genç adam bir müşterisi ile görüşme halindeydi ama Tellie'nin nazik bir şekilde araya girmesi üzerine adamdan izin isteyip dışarı çıktı.

"Sanırım duruma daha fazla dayanamadın," dedi alaycı bir gülüşle. "Buraya beni görüp öziir dilemeye mi geldin?"

"Efendim?"

"Artık zamanı gelmişti. Ama bugiın biraz meşgulüm. Daha iyi bir zaman seçebilirdin," dedi J.B..

"J.B. seninle konuşmam gerek."

J.B. genç kadını baştan ayağa süzdü ve "İşe mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Evet. J.B.. Sana söylemem gereken bir şey var."

"Daha sonra. Bugün çok yoğunum. Hem ayrıca ben peşime düşülmesinden hoşlanmam."

"J.B.! Ben senin peşine falan düşmedim. Konuşmama izin verirsen..."

J.B. gözlerini kıstı ve "Bak sana düşmanım gibi davranmak benim de hoşuma gitmiyor ama Bella ile konuşma tarzını hiç sevmedim. Ondan özür dilersen bu işi çözeriz."

"Özür mü?"

"Bak, sen ne benim ailemden birisin ne de sevgilimsin. Sen, benim kendi ablamın evinde kız arkadaşşıma hakaret edemezsin. Belki daha gençken birbirimize yakındık ama bu geçmişte kaldı."

"O başlattı."

"O benim hayatımın bir parçası. Ama sen değilsin. Geceleri bir kadından ihtiyaç duyduğum şeyin sadece el sıkışmaktan ibaret olmadığı kesin. Oysa bu senin için çok fazla. Sen uyanamamışsın."

Tellie onun neden bahsettiğini anlamakta zorluk çekiyordu. "Bak, ben buraya Bella hakkında konuşmaya gelmedim."

"Ben Bella'dan vazgeçecek değilim. Ve inan bana böyle peşime düşmen beni daha fazla öfkeliendirmekten baska bir seye yaramaz. Bunu sakın bir daha yapma."

"J.B.!"

Genç adam "Haydi işine git," dedi ve dönüp ofisine girdi.

Genç kadın öfke içinde arabasına yürürken yeryüzündeki bütün pislik heriflerin arasında birinciliğin J.B.'nin hakkı olduğunu düşündü. Oysa Tellie onun peşine falan düşmemişti. Buraya sadece Marge konusunda konuşmak için gelmişti. Neyse bunu daha sonra yapacaktı o zaman. Ve kendini mutlaka dinlettirecekti.

O akşam işten yorgun argın geldiğinde Marge'nin daha iyi olduğunu umuyordu. Kapıdan içeri girdiği anda merdivenlerde Dawn'ı gördü.

"Tellie, geldin mi? Lütfen acele yardım et."

Tellie merdivenleri ikiye ikiye çıktı. Marge yatakta sırt üstü yatmış acı içinde, güçlükle nefes alıyordu. Yüzü grileşmişti ve teni buz gibiydi.

"Kalp krizi," dedi Tellie. Bunu daha önce de görmüştü. Hemen telefonu kapı, ve 911'i aradı.

J.B.'ye de ulaşmaya çalışmıştı ama ne evi, ne ofisi ne de cep telefonu cevap vermiyordu.

Ambulansa Marge ve kızları bindirdikten sonra arabasına binip hızla J.B.'nin evine doğru yola çıktı. Onu bulamasa bile, en azından Nell'e haber bırakabilirdi.

Arabasından aceleyle inip ön kapıya koştu. Kapı kilitli değildi. Zili çalmak yerine kapıyı kendisi açtı ve zaman kaybetmeden J.B.'nin çalışma odasına yürüdü. Kapıyı açtığı anda gördüğü manzara karşısında olduğu yerde kalakaldı.

J.B. kafasını kaldırıp Bella'nın çıplak omuzları üstünden ona baktı. Genç adamın yüzü kıpkırmızı ve dudakları öpüşmekten şişmiş haldeydi. Üstünde gömleği yoktu.

"Senin burada ne işin var?" diye gürlerken sesi gök gürültüsü gibi çıkmıştı.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 20, 2007, 05:28:20 ÖS**

ALTINCI BOLUM

Tellie neredeyse nefes bile alamıyordu. Marge için o kadar korkuyordu ki ne söyleyeceğini de bilemiyordu. J.B.'nin neden telefonlarını açmaya zahmet etmediği belliydi. O ve kız arkadaşı yarı çıplak haldeydiler.

Anlaşılan J.B. maceralarını yaşamak için yatağa ihtiyaç duymuyordu. Genç kadın elinde olmadan on sekiz yaşında J.B.'nin onu nasıl kanepeye yatırıp dudakları acıyana kadar öptüğünü hatırlamıştı. Belki de hayatının en güzel anlarını yaşamıştı.

"Dışarı çık!" dedi J.B. öfkeyle.

Genç kadın gücünü topladı. Marge. Onu düşünmek zorundaydı.

"J.B. Beni dinlemek zorundasın."

"Çık dışarı, lanet olası," dedi genç adam öfke içinde. "Peşimde dolaşman artık canıma yetti. Seni istemiyorum, Tellie. Bunu sana daha kaç defa söylemem gerek. Marge'nin hayatında bir yüksün, o kadar. Seni istemiyorum ve asla da istemeyeceğim!"

Genç kadının kalbi acı içindeydi. Bayılmamak için kendini zorladı. Hareket etmek istese de sanki donup kalmış gibiydi.

"Seni sıska, çelimsiz, erkek çocuğu kılıklı!" diye devam etti J.B.. "Seni kim ister ki? Çıkk dışarı demedim mi?"

Ve Tellie pes ederek yavaşça dönerken Bella'nın yüzündeki zafer dolu ifadeyi gördü. Ön kapıya doğru yürürken bacakları artık onu taşıyamaz haldeydi.

O sırada Nell de mutfaktan çıkmış, şaşkın halde ellerini önlüğüne siliyordu.

"Nece bağıırıyor böyle? Tellie sorun ne?"

Tellie kendini zorlayarak "Marge hastane yolunda," diyebilirdi. "Kızlar yanında. Sanırım kalp krizi geçiriyor. J.B.'ye kendimi dinletemedim. O...Onu o kadınla yakaladım. Bana bağırdı ve bir yığın hakaret etti." Güçlkle yutkundu.

"Lütfen ona hastanede olduğumuzu söyle."

Dönüp kapıya yürüdü.

"İyi olana kadar araba kullanamazsın," dedi Nell. "Üstelik dışarıda sağanak yağmur var."

"Ben iyiyim," dedi genç kadın. "Ona söyle olur mu?" Gülümsemeye çalışmıştı.

"Ona söyleyeceğim," dedi Nell öfkeyle. "Endiselenme, hayatım. Marge çetin cevizdir. Ona bir şey olmaz. Sen arabayı dikkatli sür. Ama onu bekleyip birlikte gitsen daha iyi olurdu."

"Şu anda onunla aynı arabaya binersem katil olabilirim," dedi Tellie dışlerinin arasından. "Sonra görüşürüz, Nell."

Genç kadın hızla evden çıkıp arabasına koştu. Yağmur yüzünden sırsıklam olmuştı ama umurunda değildi. J.B. ona asla unutamayacağı kadar korkunç şeyler söylemişti. Peşini bırakmasını istemisti. Ama genç kadın onun peşinde değildi ki. Belki de böyle görünmüştü. Artık onu asla görmek istemiyordu.

Gözlerinde yaşlarla dikkatini yola vermeye çalışarak araç yolundan çıktı.

Çiftlik yolunun otobana saptığı noktada keskin bir viraj vardı. Genelde bu virajı almak zor değildi ama yağmur o kadar hızlıydı ki, ıslak yolda genç kadının küçük arabası tutunamadı. Tellie can havliyle direksiyonu çevirse de araba kontrolünden çıkmıştı bir kere. Emniyet kemeri koptu ve kafasına sert bir şey çarptı.

Ve birden her şey karanlığa gömüldü.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 21, 2007, 11:12:11 ÖÖ**

Tellie'nin arabasının çiftlik yolundan çıkmasının hemen ardından J.B. hışımla çalışma odasından çıktı. Saçları darmadağınktı ve berbat bir ruh halindeydi, Kötü bir gün geçirmisti. Tellie'ye o şekilde bağırmamalıydı. Ama genç kadının neden çat kapı geldigini de anlamıyordu. Nedenini ona sormalıydı. Ama Bella ile o şekilde gorulmekten o kadar rahatsız olmuştı ki onca sözü sarf etmişti. Genç kadını ne kadar incittigini biliyordu. Bunu duyduğu utanç; yüzünden yaptığına Tellie asla inanmazdı.

Nell onu holde bekliyordu. "Demek sonunda çıktınız?"

"Tellie ne büyük bir süratle gitti öyle. Ne olmuş ona öyle? Neden gelmiş?" diye sordu genç adam.

Nell buz gibi bir gülümseme ile "Size telefonda ulaşamadığı için buraya Marge'nin kalp krizi geçirdiğini haber vermeye gelmiş." Genç adamın yüzünün rengini attığını görünce başını salladı. "Evet, öyle, sizin peşinizde falan değildi. Ablanızla ilgili haberi vermek istemiş."

"Aman Tanrım!"

"Tann size yardım edemez. Zavallı kızcağız sadece yardımcı olurken ona nasıl bağırdınız!"

"Kapa çeneni. Hemen hastaneyi ara ve. . ."

"Siz arayın," dedi Nell önlüğünü çıkararak. "Şu andan itibaren iki haftalık ihbar sürem başladı. O zavallı kıza eziyet etmenizden bıktım artık. Bakalım o değerli kız arkadaşınız evinizi çekip çevirecek, yemeklerinizi yapabilecek mi?"

"Nell. . ." dedi genç adam öfkeyle.

"Umurumda değil."

Aynı anda Bella da gülümseyerek hole çıktı. "Yemek yemiyor muyuz?"

"Ben hastaneye gidiyorum," dedi genç adam. "Ablam kalp krizi geçirmiş

"Ah çok yazık," dedi Bella. "Gelip elini tutmamı ister misin?"

"Kızlar buna bayılır," dedi Nell. "Onlan çok rahatlatırsınız doğrusu.

"Nell!" dedi J.B. ofkeyle.

"Haklı ama rahatlatırım," dedi Bella. İşin içindeki alaycılığı anlamamıştı bile. "Bana ihtiyacın var J.B."

"Umarım bir gün gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyi elde eder," dedi Nell topuklannın üstünde dönerken.

"Kovuldun!"

"Çok geç istifa ettim bile. Eminim Bella size yemek de yapar, Çamaşırlarınızı da yıkar." Kahya kadın mutfağa girip kapıyı çarpmıştı.

"Ben yemek yapamam," dedi Bella. "Ayrıca hiç çamaşır yıkamadım ben. Kendiminkileri de temizlemeye gönderirim. Bu kadının nesi var böyle? O gelen de o salak kızdı değil mi? Ondan hiç hoşlanmadım."

J.B. elini cebine attı ve iki banknot çıkardı. "Bir taksi çağır ve git. Benim hastaneye gitmem gerek."

"Ama ben de gelmeliyim."

"Eve git."

"Tamam, J.B.. Bağırmana gerek yok. Dürüst olmam gerekirse hiç havanda değilsin."

"Ablam kalp krizi geçirdi diyorum."

"Biliyorum ama böyle şeyler oluyor iste. Bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok." Genç adam bu iş duvara konuşmaktan farksız diye düşündü. Gömleğini düzeltti, araba anahtarlarını aldı ve yağmurlugunu giydi. Arkasına bile bakmadan kapıdan çıktı

Dawn ve Brandi Jacobsville Hastanesi'nin acil servisinin bekleme odasında bir aşağı bir yukarı dolaşıp duruyorlardı. Her ikisi de sessizdi ve J.B. içeri girdiği zaman yanaklarından yaşlar

süzülüyordu.

Onu gördükleri anda kosup dayılarına sarıldılar. J.B. Tellie'nin olup biteni anlatmasına izin vermemiş olmanın suçluluk duygusu ile kızlara sınıksız sarıldı. Hayatında kendini bu kadar çaresiz hissettiğini hatırlamıyordu.

"Annem ölmeyecek değil mi?" diye sordu Brandi.

"Tabi ki ölmeyecek. İyileşecek," dedi genç adam.

"Tellie sana annemle ilgili haberi vereceğini söylemişti. Neden yanında değil?" diye sordu Dawn gözlerini kurularak.

"Tellie burada yok mu?"

"Hayır. Sen telefonunu açmayınca eve haber vermeye gelmek için yola çıktı. Galiba hatlarında bir sorun vardı."

"Galiba." J.B. onlara telefonu fişten çektiğini söyleyemedi.

"Belki anneme gecelik falan almaya gitmiştir. Tellie her zaman kimsenin düşünemediği şeyleri akıl eder," dedi Dawn.

"O olmasa ne yapardık bilmiyorum," dedi Brandi.

Ve bu sözler genç adama kendini daha da aşağılık hissettirdi. Tellie gerçekten çok korkmuş olmalıydı.. Marge'nin geçirdiği kriz genç kadına kötü yaşantısını hatırlatmıştı mutlaka. Üstüne üstlük bir de J.B. dünya kadar hakaret etmişti. Tekrar karşılaşmaları pek de hoş olmayacaktı.

Doktor Coltrain gülümseyerek müdahale odasından çıktı. "Marge iyileşecek," dedi.

"Tam zamanında gelmiş. Ama bir kalp uzmanına görünmesi ve şu andan itibaren ilaç alması şart. Tansiyonunun yüksek olduğundan haberdar mıydınız?"

"Hayır," dedi J.B.. "Her zaman düşüktür aslında."

"Artık değil," dedi doktor. "Bu şekilde olduğu için çok şanslı. Hayatını kurtaran bu bile olabilir."

"Yani kalp kriziydi, öyle mi?"

"Evet, ama neyse ki hafif bir kriz. Odasına aldığımız zaman görebilirsiniz. Önce bankoda kayıt işlerini halletsen iyi olur."

"Derhal," dedi J.B..

"İyi de Tellie nerelerde?" dedi Dawn endişeyle.

J.B. bu sorunun cevabını bilmeyi çok isterdi.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 21, 2007, 11:59:04 ÖÖ**

Bankoda işlerini halledip acil servisten geçiyordu ki iki ambulans görevlisinin aceleyle ittikleri bir sedyenin yanında endişeli bir yüzle içeri giren Grange'yi gördü. Sedyede yatan ise Tellie'den başkası değildi.

"Tellie!" diye haykırarak sedyeye koştu. Genç kadının yüzü bembeyazdı ve baygın haldeydi.

"Ne oldu?"

"Bilmiyorum," dedi Grange. "Arabası bir virajda yoldan çıkmış. Şuhuru kapalı halde bir su birikintisinin içinde yüzüstü yatıyordu. Eger zamanında yanına gitmeseydim, boğulabilirdi."

J.B. baştan ayağa hasta gibi hissetmeye başlamıştı. Hepsi onun hatasıydı. "Araba neredeydi?"

"Senin evine giden çiftlik yolunda." Grange gözlerini kısarak "Senin burada ne işin var," diye sordu.

"Kız kardeşim kalp krizi geçirdi," dedi genç adam. "Kızlarla ben acil servisin bekleme odasındaydık. İyilesecek. Tellie bana bunu haber vermeye gelmişti."

"O zaman neden seninle gelmedi? Marge'yi çok seviyor. Çok üzölmüştür. Bu kadar tehlikeli bir havada araba kullanmamalıydı."

J.B. bu soruya değinmek bile istemiyordu. Soruyu duymazdan gelerek sedyenin peşinden müdahale odalarından birine girdi.

Tellie'nin elini tuttu. "Tellie," dedi acıyı içinde hissederek. "Tellie, dayan."

"Araba kullanmamalıydı," dedi Grange bir kez daha.

O sırada Doktor Coltrain'in içeri girmesi olası bir tartışmaya engel oldu.

Copper Coltrain J.B.'ye baktı ve "Pek iyi bir gün değöl, öyle değil mi?" dedi.

Tellie'nin yanına gitti ve ""Ne olmuş?" diye sordu.

"Arabası yoldan çıkmış," dedi Grange. "Tepe taklak halde buldum. Tellie bir miktar suyun içinde yüz üstü yatıyordu. Biraz geç kalsaydım boğulabilirdi."

"Şansı varmış." Coltrain genç kadının göz bebeklerine baktı. "Sadece yaralanmamış. aynı zamanda beyin sarsıntısı geçiriyor. Durumundan net emin olmak için röntgen ve bazı testler istemem gerekecek. Ama su anda asıl konu sarsıntı."

J.B. kendini berbat hissediyordu. Adamlarından birini bir beyin kanaması sonucunda kaybetmişti.

"Şimdi bir şey yapamaz mısınız?"

Doktor ona tuhaf tuhaf baktı. Kasabada hemen herkes Tellie'nin J.B.'ye duyduğu karşılıksız ilgiden haberdardı. Ama J.B.'nin onunla ilgilenmediğı söylenirdi. Ama yüzü bembeyaz olmuş bu adam pek de ilgisiz görünmüyordu.

"Ne önerirsin?"

"Onu uyandırın!"

Grange tuhaf bir ses çıkardı.

"Kes sesini," dedi J.B. buz gibi bir sesle. "Sen doktor değilsin."

"Sen de öyle. Ve eğer onu buraya sen getirseydin şimdi doktora ihtiyacı da olmazdı!"

J.B. bunu zaten biliyordu. Öfkeyle dudaklarını sıkı.

Aynı anda Tellie acıyla inledi.

İki adamda sedyeye aynı anda yaklaştılar. Coltrain onlara kızgın gözlerle bakıp Tellie'nin üstüne eğildi.

"Beni duyabiliyor musun? Tellie?"

Genç kadın gözlerini açıp kırpıstırdı.

"Başım acıyor."

"Şaşırmadım. Derin bir nefes al, ver. Tekrar al."

"Basım acıyor," dedi Tellie yine yuzünü buruşturarak.

"Pekala, sana bir ağı kesici vereceğim. Ama hemen bir röntgen ve MR gerekiyor. Başın dışında acıyan bir yerin var mı?"

"Her yerim," dedi genç kadın güçlükle. "Ne oldu bana?"

"Araban yoldan çıkmış," dedi Grange.

"Beni siz mi buldunuz?"

Genç adam endişeli gözlerle başını salladı.

Tellie zorlukla gülümseyerek

"Teseekk rl r. Her tarafım sırlı sıklam," dedi.

"Sağanak yağmur yağıyordu," dedi Grange. Genç kadını saçlarını geriye itince alındaki yarayıg r p yüzünü buruşturdu.

"Bir sarsıntı geçiriyorsun, Tellie," dedi doktor. "Bir iki gün boyunca seni burada tutacağız."

"Ama mezuniyetimi kaçırırım," dedi Tellie yattığı yerden kalkmaya çalışarak.

Doktor onu nazik bir hareketle geri yatırdı.

"Hayir, ka ırmazsın." dedi.

Genç kadın J.B.'ye baktı. "Ama Mayıs ayındayız ve ben lise sondayım. Beyaz bir c ppem ve kepim var. Marge'nin arabasını mı kullanıyordum?"

"Hayır. Kendi arabanı kullanıyordun," dedi J.B.

"Ama benim arabam yok ki," dedi Tellie. "Marge'nin ki olmalı. Bu yaz araba almama yardım edecek çünkü süpermarkette çalışmaya başlıyorum, hatırlasana."

J.B.'nin derin iç çekişini odadaki herkes duyabiliyordu. "Tellie, soylesene kaç yaşındasın?"

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 21, 2007, 04:16:19 ÖS**

"On yedi yaşında olduğumu sen de biliyorsun."

Coltrain bir ıslık çaldı. J.B. ona soran gözlerle baktı.

"Şimdi biz dışarı çıkıp bu haberi Marge'ye nasıl vereceğimizi konuşacağız," dedi doktor yumuşak bir sesle. "Sen burada dinlenmene bak. Hemşireden sana ağrı kesici vermesini isteyeceğim."

"Tamam," dedi Tellie endişeyle. "J.B. sen bir yere gitmiyorsun, değil mi?"

Genç adam oralarda olacağına söz verince Tellie rahatlayarak gülümsedi.

Coltrain iki genç adamı koridora çıkardı ve "Amnezi," dedi. "Geçici olduğundan eminim. Kafa travmaları sık rastlanan bir durumdur. Kafası çok kaşık halde, ayrıca ağrısı da var. Testler yapacağız."

"Buna kafasındaki yara mı neden oluyor?" Grange endişeliydi.

J.B. suçluluk duygusu ile ayakta duramaz hale gelmişti.

Coltrain ona merakla baktı ve "Beyin kendini korumaya alma eğilimindedir. Bahsettiğim de sadece fiziksel bir travma değil. Herhangi bir şoka maruz kaldı mı?"

J.B. başını hafifçe eğerek "Evde aramızda bir yanlış anlaşılma oldu," dedi.

Grange'nin koyu renk gözleri çakmak çakmaktı. "Nasıl kaza yaptığı şimdi anlaşıldı."

J.B. ona ters ters baktı "Aynen öyle!"

Coltrain elini kaldırdı ve "Şu anda tartışmanın ona en ufak bir yararı yok. Olan oldu ve durumu düzeltmek için ne yapacağımıza bakmamız gerek. Şimdi testleri yaptırmaya başlayacağım."

J.B. derin bir nefes alarak "Bunu Tellie'ye nasıl açıklayacağız?" diye sordu.

Coltrain "Ona şimdilik mümkün olduğunca az şey söyleyin. Biraz düzelince gerekeni söyleriz. Ama şu anda kendini on yedi yayında sanıyorsa onu Marge'nin evine göndermek travmaya neden olabilir. Kızların dört yaş daha küçük olmasını bekleyecektir öyle değil mi?"

J.B. bir çözüm bulmak için bir süre düşündü. "Ben ve Nell ile birlikte benim evde kalabilir. O ve Marge evin tadilatı sırasında kızlarla birlikte bizim evde kalmışlardı. Şimdi ona işçiler evde çalışırken Marge ve kızların seyahate çıktıklarını söyleyebiliriz. Bunu Brandi ve Dawn'a da söylerim."

"Hatırladığım kadarıyla o yaşlarında sen ve Tellie bir hayli yakınıdınız."

"Evet," dedi J.B.

Coltrain kıkırdarak Grange'ye döndü. "Marge ile birlikte yaşamaya ilk gittiğinde bir yavru köpek gibi sürekli J.B.'nin peşinde gezerdi. Tellie'yi aşmadan J.B. ile konuşmak mümkün değildi. Annesi

öldükten sonra J.B'yi kendine bir kalkan belledi."

"Marge'la da aynı durumdaydı."

"O kadar değildi," dedi Coltrain. "Güneşin senin üstüne doğduğuna inanırdı."

"Gidip Marge'ye bakmalıyım," dedi J.B. rahatsız bir tavırla.

"Ben bir süre daha Tellie ile kalırım," dedi Grange ve diğer iki adam itiraz edemeden tekrar miidahale odasına girdi.

J.B. ellerini ceplerine sokup kızgın bir tavırla Grange'nin arkasından baktı. "Adam aileden bile değil!"

"Sen de öyle," dedi doktor.

"İyileşeceğinden emin misiniz?"

"Kesinlikle. Onu incitecek bir şey söyledin, değil mi J.B.? Şu anda senin ona daha az mesafeli olduğun geçmişe saklanıyor. Hafızasını geri kazanacaktır ama onu zorlamak tehlikeli olabilir. Onu kendi haline bırakmalısın."

"Öyle yapacağım." J.B. derin bir iç çekti. "Bugün hayatım tamamen alt üst oldu. Önce Marge, şimdi Tellie. Üstelik Nell de istifa etti."

"Nell mi? Ama o senin çocukluğundan beri sizdedir.

"Evet ama gitmek istiyor. Tellie'nin eve geleceğini öğrenirse onun için kalacaktır. Hemen arasam iyi olur. Sonra da Marge'nin odasına uğrayacağım." Coltrain'in gözlerinin içine bakarak "Herhangi bir şeye ihtiyacı olursa ben hallederim. Sağlık sigortası olduğunu sanmam."

"Kayıt bürosuna uğrayıp işlemleri başlatabilirsin. Ama bu arada ben de hiç zaman kaybetmeden testlere başlayacağım."

"Tesekkürler, Doktor."

"İkisinin de iyileşmesine çok memnunum."

"Ben de öyle."

Kayıt bürosuna giderken genç adam tamamen berbat haldeydi. Kendini o kadar suçlu ve sorumlu hissediyordu ki. Bella ile yakalanınca fena halde utanıp öfkelenmisti ama tabi öfkesini Tellie'den çıkarmasının özrü yoktu. Söylediği bütün o çirkin sözler için pişmandı. Keske her şeyi geri alabilseydi. Genç kadının hafızası yerinde değilken en azından güvenini tekrar kazanmaya çalışabilirdi.

Coltrain testleri tamamladığında Tellie bir hayli bitkin düsmüştü. Onu arabasında bulup ambulansla buraya getiren adam onda bir hayli merak uyandırmıştı. Yakışıklı ve dost canlısı bir adamdı. Üstelik Tellie'yi çok seviyor gibi bir hali vardı ama Tellie onu kesinlikle tanııyordu.

"Beni kurtarman büyük incelik," dedi özel odasındaki yatağından.

"Zevkti," dedi Grange. "Bir dahaki sefere sen de beni kurtarırsın."

Tellie güldü. "Özür dilerim ama ismini hatırlamıyorum."

"Grange."

"Sadece Grange mi?"

Genç adam başını salladı.

"Seni uzun süredir mi tanıyorum?"

Grange başını iki yana salladı.

"Ama seni birkaç defa dışarı çıkardım."

Tellie kaşlarını kaldırdı ve "J.B. seninle gelmeme izin verdi mi yani? Çok tuhaf. Tanıdığım bir üniversite öğrencisi ile doğa yürüyüşüne çıkmak istediğimde delirmişti. Sen o çocuktan da büyüksün."

"Yirmi yedi yaşıdayım," dedi Grange gülerek.

"Vay..."

"Sen de yaşın için bir hayli olgusun. Ayrıca J.B. ve ben de birbirimizi iyi tanıyoruz."

"Anlıyorum." Tellie hiçbir şey anlamıyordu ama genç adamın bu konuda konuşmak istemediğinin farkındaydı. "Marge beni görmeye gelmedi," dedi. "Böyle yapmazdı."

Grange J.B. ve doktorun konuştuklarını hatırladı. "Kızlarla seyahatteler."

"Okul açıkken?"

Genç adam hızla düşündü ve "Bahar Bayramındayız. hatırlasana."

Tellie'nin kafası iyice karışmıştı. Birisi Mayıs ayında olduklarını söylememişmiydi? Bahar Bayramı Martta değil miydi? "Ama mezuniyetim yakında olmalı."

"Kep ve cüppeni erkenden almış olmalısın."

Tellie kaşlarını çatarak "Öyle olsa gerek," dedi. "Kafam o kadar kanştı ki. Ayrıca beynim de zonklıyor."

"Sana ilaç verecekler. Şimdi gitmem gerek. Ziyaret zamanı bitti."

"Yann da gelecek misin?"

Grange gülümsedi. "Tabi ki. Ama ya öğle tatilinde ya da işten sonra gelebilirim."

"Nerede çalışıyorsun?"

"Ballenger Bakımevi."

Bir anda genç kadının beyninde ziller çalmaya başlasa da neden olduğunu kestiremiyordu. "Justin ve Calhoun çok iyidirler."

"Öyleler." Genç adam ayağa kalktı ve "Kendine iyi bak," dedi. "Yarın görüşürüz."

"Tamam. Tekrar sağ ol."

Genç adam durup ona baktı ve "Daha ciddi bir şey olmamasına çok sevindim," dedi. "Seni bulduğumda kendinde değildin."

"Yağmur vardı," dedi Tellie. "Yağmurda neden araba kullandığımı anlamıyorum. Bundan korkarım aslında."

"Korkar mısın?"

Genç kadın başını salladı. "Bir nedeni olmalı."

"Olduğundan eminim."

Grange bir an düşünceli gözlerle baktıysa da yüz ifadesini hemen değiştirdi ve gülümseyerek odadan çıktı.

Tellie arkasındaki yastığı düzeltti. Bu yaşadığı şey çok tuhaf bir tecrübeydi. Sanki herkes ondan bir şeyler saklar gibiydi. Ne kadar zarar gördüğünü merak ediyordu.

Yarın, diye düşündü, J.B. 'yi biraz kurcalayacağım.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 21, 2007, 05:09:30 ÖS**

YEDİNCİ BÖLÜM

Tellie erkenden uyandı. Yalnız olacağını sanıyordu ama J.B. yatağın yanındaki koltuğa kıvrılmış hafifçe horluyordu. Bir süredir orada olmalıydı. Parmaklarının ucunda dolaşarak Tellie'yi kontrol eden hemşire zaman zaman yakışıklı kovboya ilgili bakışlar atıyordu.

"Uzun süredir burada mı?" diye sordu Tellie. "Gün doğumundan beri," dedi hemşire gülümseyerek. Elektronik termometreyi genç kadının kulağına sokup ateşini ölçtü. Sonra da tansiyonunu ve nabzını kontrol etti. "Duyduğuma göre nobetçi hemşire onu dışarı çıkarmak istemiş ama yönetimden biri bizzat aşağı inip buna engel olmuş. Ziyaretçin gerçekten önemli biri olmalı."

"Dün bana kullandıkları MR aletinin parasını o ödedi."

"Vay," dedi hemşire. "Yoksa nişanlın falan mı?"

Tellie kıkırdadı. "Ben daha on yedi yaşındayım."

Hemşire bir an şaşırdı ama hemen toparlandı. "Tabi ki."

Tellie onun bu kadar şaşırmasını yadırgaştı. "Bugün eve gidebilecek miyim?"

"Bu doktora bağlı. Birazdan uğrar. Kahvaltıda, kısa süre içinde gelecek."

"Tesekkürler."

Hemşire çıktıktan sonra Tellie bir an uyumakta olan genç adama baktı. Yakışıklı bir erkek olmasına rağmen, Tellie henüz onun diğer kadınlar üstünde etkili olan erkeksi cazibesinden korunuyordu. Ne de olsa henüz cinsel duyguların tehdidi altında kalmayacak kadar küçüktü.

Ama kadınların ondan neden bu kadar çok etkilendiğini anlamak zor değildi. Sadece görüntüsü değil, konuşması ve tavırları ile de dikkat çekici bir erkekti. Genelde son derece kontrollü davranan bir erkekti. Onun öfkeye kapıldığını hemen hiç görmemisti.

Tellie kaşlarını çatı. Neden onu öfkeye kapılmış bir halde düşünebilmişti ki şimdi, durup dururken. Bir şey kendini huzursuz hissetmesine neden olmuştı.

Tam o sırada genç adam da gözlerini açtı. Tellie kalbinin yerinden oynadığını hissetti. Nedenini bilmiyordu. J.B.'yi fazla sahiplenir ve ona tapardı ama hiçbir zaman fiziksel bir çekim hissetmemişti. Ama şimdi nedense vücudunda garip bir elektrik dolaşır gibiydi.

"Nasılsın?"

"Başım artık o kadar acımıyor," dedi genç kadın. "Neden buradasın? Ben gayet iyiyim."

"Merak ettim." J.B. ona geçirdiği kaza yüzünden kendini suçlu hissettiğini söyleyemezdi. Onu düşünmekten uyuyamıyordu. Bu genç adam için yepyeni bir duyguydu. Çünkü uzun süredir hiç bir kadının zihnini bu kadar meşgul ettiğini hatırlamıyordu. Bir süre önce kanepenin üstünde yaşadıkları o sahne sonrasında genç kadının cinsel anlamda belli bir olgunluğa eriştiğini fark etmiş olsa da onu aklından çıkarmayı başarmıştı. Onu kendinden uzak tutmak için elinden geleni yapmış ve bu dönemde içinde yükselen ateşli duyguları bastırmak için teselliye Bella'da aramıştı. Ve sonra Tellie onu Bella ile yakaladığı anda bütün hayatı değişivermişti. Grange'yi sedyedeki Tellie'nin yanında koşarak acil servise girerken gördüğü anda yaşadığı derin acıyı asla unutamayacaktı. Üstüne üstlük hafızası yerine geldiği anda Tellie'nin ondan nefret edeceğini de biliyordu.

"İyileşeceğim," dedi genç kadın gülümseyerek. "Sence doktor bugün beni eve bırakır mı?"

"Sorarım," dedi J.B. koltukta doğrulurken. "Nell sana bir oda hazırlıyor. Marge ve kızlar yokken bende kalacaksın."

"Keşke Marge burada olsaydı."

J.B. içini çekti. Marge iyileşiyordu ama Tellie için endiseliydi. Dawn genç kadının kaza geçirdiğini ağzından kaçırmıştı. Ama J.B. onu her şeyin yoluna gireceği konusunda ikna etmişti.

Yine de Marge endiselenmekten kendini alamıyordu. Kardesi ve Tellie arasında bir sorun olduğunu hissetmisti ama bunu dile getirmiyordu. J.B. de ona bilgi verecek değildi. Zaten uğrasacak yeterince üzüntüsü vardı.

"Ayak bağı olurum," dedi genç kadın.

"Olmazsın. Nell de senin evde olmana sevinecektir."

"Kafamı meşgul eden bir şey var, J.B."

"Neymiş?"

"O gece yağmurda senin evinde ne işim vardı?"

Genç adam bu sorunun bu kadar çabuk gündeme gelmesini beklemiyordu. Nasıl cevap vereceğinden de emin değildi.

"Bana kızmıştın, değil mi?"

"Aramızda bir tartışma geçti," dedi genç adam.

"Ben de öyle olduğunu düşündüm zaten. Ama hangi konuda olduğunu çıkaramadım."

"Ayağa kalktığın zaman konuşuruz. Şimdi bunu düşünüp canını sıkma. Sadece iyileş yeter."

Demek ki bir şey vardı. Keşke ne olduğunu öğrenebilseydi. J.B. çok tuhaf davranıyordu.

Genç adam ayağa kalkınca Tellie "Gidiyor musun?" diye sordu.

"Oglanlan boğaların yaz hazırlığı için harekete geçirmem gerek."

"Mart bunun için erken değil mi?"

J.B. bu soruyu duymazdan gelip "Gitmeden doktorla görüşürüm," diyerek genç kadını kafasında soru işaretleri ile bırakıp odadan çıkmak üzere harekete geçti.

"Ama..."

"İçeri girerken Coltrain'i görmüştüm. Acil bir ameliyatı vardı. Artık çıkmıştır."

"J.B., Grange kimin nesi? Neden onunla çıkmama izin verdin? Bana yirmi yedi yaşında olduğunu söyledi. Oysa ben on yediyim. Billy Johns ile doğa yürüyüşüne gitmek istediğimde ortalığı birbirine katmıştın."

"Ben ortalığı birbirine katmam."

"Bana kızmıştın ama. Neden Grange'yi görmeme izin veriyorsun?"

"Bu sabah ne çok soru soruyorsun!"

"Bir kaçını cevapla o zaman."

"Daha sonra. Şimdi işe gitmeliyim. Sana bir şey getirmemi ister misin?"

"Beni buradan çıkar yeter."

"Gidecek hale geldiğin anda çıkaracağım. Ben dönene kadar olduğun yerde kal."

"Buna mecbursam yapacak bir şey yok..,"

J.B. gittikten sonra Tellie kahvaltısını etti ve daha sonra da Doktor Coltrain tarafından ziyaret edildi. Doktora göre artık taburcu olabilirdi.

"Ama birkaç hafta işi ağırdan alman gerekecek. J.B.'nin evinden ayrılma, kalabalıktan da uzak dur."

Parti falan yok."

"Ben hafif bir sarsıntı geçirdim sanıyordum," dedi genç kadın.

"Öyle, sadece işi sansa bırakamayız. Dinlenmen gerek."

"Tamam. Siz öyle diyorsanız... Pekiyi, ata binip yüzmeye gidebilir miyim?"

"Tabi ki, sadece J.B.'nin çiftliğinden ayrılma yeter."

"Doktor, neler oluyor?"

Doktor öne doğru eğildi ve "Bu bir sır," dedi. "Benim için J.B.'ye göz kulak ol, olur mu?"

"Tamam. Ama sırrı ne zaman öğreneceğim."

"Zamanı gelince. Sen ona göz kulak ol yeter."

Genç kadın kaşlarını kaldırdı ve "J.B.'nin bir şeyi mi var yoksa

"Özel bir durum değil. Sadece onu izle."

"Tamam. Siz öyle diyorsanız."

"Aferin kızıma."

Doktor aklına gelen bu parlak fikirden dolayı kendiyle gurur duyarak odadan çıktı. Genç kadın J.B.'ye odaklanınca kendi sağlık durumuna takılmayacaktı. Coltrain onun durumunun farkına varıp sok geçirmesini istemezdi.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 25, 2007, 11:27:05 ÖÖ**

J.B.'nin evi genç kadının hatırladığından daha büyüktü sanki.

"Seni burada görmek ne güzel," dedi Nell Tellie'yi kucaklarken. "Sana bir oda hazırladım."

"Sakin bana göz kulak olman gerekecek sanma," dedi Tellie sırttararak.

"Aklım yerinde."

"Sarsıntı geçirdin" dedi Nell. "Çok tehlikeli olabilir. Burada çalışan bir kovboyu hatırlıyorum da..."

"Bunun yerine bize yiyecck bir şeyler ayarlamayı hatırlasan." dedi J.B. araya girerek.

"Ah, tabi," dedi Nell. "Siz yokken bir telefon geldi. Çalışma odanıza not yazdım."

Genç adam arayanın Bella olduğunu hemen anlamıştı. "Bakarım."

"Tellie'nin eşyalarını kim getirecek?"

"Ne eşyası?"

"Marge'nin evine gidip eşyalarımı almalıyım." dedi Tellie.

"Ben giderim."

"Bunu ben yaparım," dedi J.B. Nell'i susturarak. "Sen Tellie'ye bakarsın."

"Ne zaman bakmadım ki?"

"İkiniz de tartışmayı kesmezseniz burada ön verandada oturmam gerekecek," dedi Tellie araya girerek.

Nell ve J.B. birbirlerine baktılar. J.B. omzunu silkip içeri girdi. Tellie de peşinden girdi ve gözleri oturma odasındaki büyük kanepeye takıldı. Bu kanepede onu rahatsız eden neydi acaba?

"Sorun ne?" diye sordu Nell.

Tellie elini alnına koydu ve hafif bir kahkaha attı. "Bilmem. Kanepenin tuhafıma gitti."

"Haydi yukarı çıkıp seni yerleştirelim," dedi Nell. "Sonra da ben öğle yemeğini ayarlarım."

Tellie sanki Nell'in kaneye ile ilgili Şeyi bildiği hissine kapıldıysa da bunu saÇma buldu. Herhalde kafayı yiyordu.

Televizyon seyretmek istiyordu ama odasında TV yoktu. Nell ona uyduda sorun olduğunu, çalışmadığını söylemişti. Tellie neredeyse birilerinin haberleri izlemesine engel olmaya çalıştığını düşünecekti.

Nell ısrar ettiği için yatakta kalmak zorundaydı. Yemeğini tepside yedikten sonra içeri iş kıyafetleri içindeki J.B. girdi.

"Nasılısın?"

"İyiyim. Uydudaki sorun ne? Hava durumu kanalını seyredemiyorum."

"Neden seyretmek istiyorsun?"

"Sen mart ayı olduğunu söylemiştin, Nell de Mayıs diyor. Yani hortum mevsimi."

"Öyle."

"Grange Mart ayı olduğunu ve kızlarla Marge'nin Bahar Tatilinde olduklarını söyledi." Tellie genç adamın yüzünün gerildiğini fark edince.

"Bana yalan söylemek için boşuna uğraşma," dedi. "Eger Mayıs ayındaysak onlar neredeler?"

"Buradalar, ama henüz onlan göremezsin. Bir sorun yok."

"Bu doğru degil, J.B."

Genç adam güldü ve şapkasını elinde çevirdi. "Seni kandırmaya çalışmak anlamsız değil mi? Pekala. Sarsıntı yüzünden kafan biraz karışık. Zihninin biz yardım etmeden açılmasını beklemek zorundayız."

"Karışık olan ne?"

"Bu akşam olmaz. Simdi duş yapacağım, sonra da... Gitmem gereken bir yer var."

"Bir randevun var." dedi Tellie sırtarak.

Sesinde hafif bir kıskançlık varsa da bunu gayet iyi saklıyordu. J.B. kendini çok rahatsız hissetti. Bella'dan ayrılmaya gidiyordu ve Tellie burada onun yüzünden yaralanmış bir halde yatıyordu.

"Erteleyemedim."

"Ne için?"

"Efendim?"

"Ben on yedi yasındayım. Senin için deli oluyor bile olsam benim için çok büyük olduğun ortada."

Genç adam kendini çok tuhaf hissetmisti. "Öyle mi?"

"Neden Grange'nin benimle çıkmasına izin verdiğini anlamıyorum. Adam yirmi yedi yasında!"

"Öyle mi?" Demek Grange J.B. 'den yedi yas küçüktü ve Tellie'nin gerçek yaşına yakındı.

"Kaıyorsun, J.B."

Genç adam saatine baktı. "Belki. Neyse gitmem gerek. Bir Şeye ihtiyacın olursa Nell burada."

"Olmaz."

Genç adam odadan çıkmak için döndü ama sonra tereddüt edip durdu. Eger Tellie televizyonlardan birini açtnayı deneyecek olursa çalıştığını anlayacaktı. "Sakin evin içinde dolaşma."

"Neden böyle bir Şey isteyeyim ki?"

"Dolaşma işte. Yarın görüsürüz."

Tellie genç adamın bu tuhaf halinden hiçbir sey anlamayarak arkasından bakakaldı.

Sonra Nell'den bilgi sızdırmaya çalıştı ama bunun duvarla konuşmaktan farkı yoktu. "Sen ve J.B. bir şeyler eviriyorsunuz."

Nell gülümsedi. "İyi bir amaç için. Sadece rahatla ve burada olmanın tadını çıkar." Genç kadının başucundaki boş bardağı aldı ve "J.B.'nin senin burada kalmanı istemesi çok tuhaf," dedi.

"Öyle mi? Neden?"

"Burası büyükannesinin odasıydı. O harika bir kadındı ve J.B. ona hayrandı. Gençliğinde Hollywood'da aktrismiş. Ne hikayeleri vardı!"

"J.B. ondan hiç bahsediyor mu?"

"Hemen hemen hiç. Bir fırtınada öldü." Nell Tellie'nin saşkın bakışlarını görünce başını salladı.

"Aynen öyle. Seksenli yıllarda Teksası vuran en korkunç fırtınalardan biriydi. Büyükannesinin atı arka tarafta çatısı uçan ahırdaydı. Bayan Hamock üstüne bir yağmurluk alıp atını kurtarmaya koşmuş. Onu kimse görmemiş. Fırtına onu alıp bir meşe ağacının tepesine savurup öldürmüş. Onu

indirmek için bir hayli uğraşmaları gerekmiş. J.B. bunu görmüş. O zamandan beri fırtınalardan nefret eder. Bu nedenle çiftliğin her yerinde fırtına kalkanları vardır."

"Demek ben hava durumu kanalı izlemek istediğimi söylediğimde o kadar tuhaf bakmasının nedeni buydu."

"Aslında kendisi de o kanalı neredeyse bir dinin gereğini yerine getirir gibi düzenli izler. Güvenlik konusunda takıntılı bir durumu var."

"Ben hiçbir fırtınada kaldım mı?" diye sordu Tellie.

"Neden sordun?"

"J.B. geçmişim konusunda biraz karışık olduğumu söyledi. Herhalde bu hafıza kaybına uğradığım anlamına geliyor, değil mi?"

Nell gelip yatağın yanına çöktü. "Evet, öyle."

"Ve doktor da her şeyi hemen hatırlamamı istemiyor."

"Her şeyi kendiliğinden hatırlamanın daha sağlıklı olacağını düşünüyor."

Tellie kaslarını çattı. "Keske neyi unuttuğumu hatırlasaydım."

Nell bir kahkaha attı. "Hiç acele etme. Hatırladığım zaman buradan birlikte ayrılacağız."

"Sen, işi mi bırakıyorsun? Ama sen ezelden beri buradaydın."

"Gereğinden uzun kaldım. İnsanlara bağırmanın başka patronlar var." Nell ayaga kalkmıştı.

"Sen de bağırıp karşılık verirsin ama."

"Demek bunu hatırladın," dedi Nell gülerek.

"Evet. O zaman neden gidiyorsun?"

"Metotlarından hoşlanmıyorum diyelim. Benden alacağın bilgi bu kadar. Mutfakta olacağım."

"Sağ ol Nell."

Nell gülümsedi. "Burada olmandan çok mutluyum."

"Bu hafta kiminle çıkıyor?"

"Tabi ki yeni bir sarışın," dedi Nell kuru bir sesle. "Bir marul yaprağı ile aynı zeka seviyesine sahip."

Tellie kıkırdadı. "Sanırım akıllı kadınlarla rekabet etmek istemiyor."

"Bir gün başına çok kötü şeyler gelecek. Umarım o günü görecektir kadar çok yaşarım."

Kahya kadın çıkarken Tellie sarışın kadın bahsinden dolayı içini kaplayan sıkıntıdan kurtulmaya çalışıyordu. O ve J.B. neden tartışmış olabilirlerdi ki? Keşke hatırlayabilseydi.

J.B. eve geldiğinde genç kadının ışığı hala yanıyordu. Kitaplıkta bulunduğu ve ona son derece ilginç gelen bir biyografik romanı okumakla mesguldü. Genç adam odasının kapısını açtığı anda Tellie'yi yatakta, yastıklara sırtını yaslamış halde otururken buldu.

Sert bir sesle "Bu saatte ne yapıyorsun?" diye sordu.

Genç kadın başını kaldırınca J.B.'nin gömleğinin üst düğmelerinin açık olduğunu fark etti. İçi gıcıklandı. Çıplak bir göğüs ona neden böyle bir şey hissettiriyordu ki?

"Bu kitabı buldum ve bırakmadım."

J.B. yatağın yanına gelip kravatını cebine tıktı ve yatağa çöktü. Kitabı alıp baktı ve gülümseyerek geri uzattı. "Büyükkannemin en sevdiği kahramanlardan biri," dedi. "Aslında onunla, yani Libbie Custer ile tanışma fırsatı da bulmuş. Onun harika bir konuşmacı olduğunu söyledi. Doksanlı yaşlarına kadar yaşamış."

"Çok da ilginç bir kitap yazmış."

"Aslında üç kitabı var. Sanırım diğer ikisini de kitaplıkta bulabilirsin. Bir de kocası olan Albayın yazdığı kitap ve ona ait biyografiler var."

"General," dedi Tellie.

"Aslında öldüğü zaman rütbesi Albaylıkmış. Ama daha sonra iç savaş sırasında gösterdiği cesareten dolayı bu unvana layık görülmüş," dedi J.B. gülerek.

"Sen de onun kitaplarını okudun mu?"

Çocukken elime verilen ilk kitaplar onlardı. Annem okuma konusunda çok hassastı. Aslında onun seçimleri daha ziyade kurgudan uzak bilimle ilgili kitaplardı. Daha edebi olan büyükkannemdi."

"Annen bilim kadınıydı," dedi Tellie. Ama bu bilgiyi nereden hatırladığı konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Evet," dedi J.B. "Araştırmacı kimyagerdi. Çok genç yaşta öldü."

"Onu pek fazla sevmezdin, değil mi?"

"Ondan nefret ederdim. Büyükanne çok üzzerdi. Onun kitap zevki ile giyim tarzıyla alay ederdi."
"Büyükanne annenin annesi miydi?"
"Babamın. Zamanında son derece zarif bir at binicisiymiş. Pek çok yarış kazanmış. Evlenmeden önce aktrislik de yapmış. Ama anneme göre bu hava civaydı. O sadece IQ'su ile erkeklerle rekabet eden kadınları kaale alırdı."
"Ya baban? Annenin büyükanne eziyet etmesine engel olmaz mıydı?"
"Hiç burada olmazdı ki. Evde olup bitenlere dikkat etmektense işiyle ilgilenirdi."
Genç kadın gözlerini kısarak "İlginç bir çocukluk geçirmişindir."
"Çinlilerin bir küfrü vardır : ilginç zamanlar yaşayasın,' derler. Sanırım bu duruma çok uyuyor."
Genç kadın bir an ne diyeceğini bilemedi. J.B. o kadar yalnız görünüyordu ki. "Nell büyükanne bir fırtınada öldüğünü söyledi."
"Atını kurtarmaya çıkmış. Yirmi beş yıldır bindiği atını. Onu her şeyden fazla severdi. Belki sadece benim dışımda. Onu ağaç tepesinden indirişlerini asla unutamam. Kırık bir bebek gibiydi. Aslında konu kadınlar olunca sevgi konusunda pek de şanslı sayılmam."
Bunu söylemesi genç kadına çok tuhaf gelmişti. Sanki bu ona başka bir çağrışım yapmıştı ama ne olduğunu çıkaramıyordu.
"Sanırım hayat sert darbelerden ibaret."
"Senin hayatında pek gül bahçesi sayılmaz," dedi J.B.. Anne ve büyükbabanı arka arkaya kaybetmişsin."
"Öyle mi?"
"Bunu söylememem gerekirdi."
"Anılarımı canlandırmadı. Aslında son zamanlarda yaşananlar konusunda fazlasıyla bos olduğum söylenebilir. Mezun olduğumu hatırlıyorum aslında. Bir de sana gelmek için Marge'nin arabasını ödünç aldığımı." Genç kadın bir an tereddüt etti. "Marge'nin arabası....-"
"Kendini zorlama. Zamanı gelince hafızan yerine gelecektir."
"Nell işten ayrılacağını söyledi. Onunla kavga mı ettin?"
"Ettiğimi mi söyledi?"
"Aslında pek bir şey söylemedi, J.B.. Kimseden adam gibi bir cevap alamıyorum ki. Hatta acil serviste yanımda olan o adamdan bile alamadım. Beni görmeye geldi mi?"
"Neden bana soruyorsun?" dedi J.B. gözlerini kaçırarak.
"Beni görmeye geldi!" dedi Tellie heyecanla. "Geldi ve sen onu içeri almadın!"

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**
Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 25, 2007, 12:17:31 ÖS**

SEKİZİNCİ BÖLÜM

J.B. sadece öfkeli değildi, aynı zaman da sıkın görünüyordu. "Coltrain birkaç gün daha ziyaretçi kabul etmemen gerektiğini söyledi."
Genç kadın yeşil gözlerini fal taşı gibi açmış halde ona bakıyordu. "Ama neden? Grange bana hiçbir şey söylemedi. Her soru soruşumda sağırış gibi davrandı." Genç kadın gözlerini kıstı.
"Tıpkı senin gibi."
"Hepimiz seni gereksiz acılardan kurtarmaya çalışıyoruz."
"Yani kabul ediyorsun ki ikimizin neden kavga ettiğini hatırlarsam üzülebilirim..."
"Hayat genelde acı veren bir şeydir. Sen ve ben daha önce de bazı anlaşmazlıklar yaşadık."
"Yaşadık mı? Öyle mi? Oysa sen ne kadar istikrarlı bir adama benziyorsun..."
"Ha..." Koridordan gelen sesle her ikisi de dönüp baktılar. Nell üstünde sabahlığı, başında bigudileri ile onlara bakıyordu. "istikrarlı kötü. Tellie'nin çoktan uyumuş olması gerekirdi."
Genç adam ayağa kalktı ve "Evet, öyle..." dedi. Tellie'nin elindeki kitabı aldı ve "Haydi uyu."

"Yatmadan önce sana bir şey getireyim mi?"

"Hayır ama teşekkürler."

J.B. genç kadının arkasındaki yastıkları çekti ve onu yatay pozisyona getirdi. Alnına bir öpücük kondurdu ve "Haydi biraz uyu." Lambayı söndürdü.

"Beni yataga tıkmanıza ihtiyacım yok."

"Haydi bakalım," dedi J.B. ve kapıya, Nell'e döndü. "Bütün gece orada dikilip duracak mısın? Uyuması gerek."

"Onu uyanık tutan biri varsa o da sensin."

"Ben onu tutmuyordum!"

J.B. odadan çıkıp kapıyı kapattığı zaman bile ikilinin birbirleri ile tartışan sesleri duyuluyordu.

Tellie ne tuhaf bir çift diye düşünmeden edemedi.

Ertesi sabah şiddetli bir yağmur vardı ve şimşekler çakıyordu.

Fırtına evi yerinden sarsıyordu. Tellie korkmuş halde baş ucundaki komodinde duran hava durumu uyarıcısını açıp dinledi. Jacobs bölgesi için ciddi bir kasırga beklentisi vardı.

Geçmişteki kasırgaları hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Küçük bir kızken bir kasırgaya şahit olmuştu. Her ne kadar evleri herhangi bir zarar görmediyse de bir hayli korkmuştu. Yerinden kalkıp titrek bacaklarla pencereye yürüdü ve dışarı baktı.

Aynı anda öyle bir şimşek çaktı ki korkuyla yerinden sıçradı.

"Pencereden uzak dur!"

Genç kadın kalp atışındaki hızlanmanın şimşek mi yoksa J.B.'nin azarı mı olduğundan emin olamayarak donup kapıya baktı.

Genç adam kapıyı kapatıp kararlı adımlarla yanına yürüyüp Tellie'yi yatağına yatırdı.

"Yıldırım en yüksekteki noktaya çarpar. Burada evden daha yüksek bir şey yok, anlıyor musun?"

"Anladım."

"Başın nasıl?"

"Hala biraz zonkluyor."

"Buna şaşmamak gerek." Genç adamın gözleri Tellie'nin pembe pijamasına kaydığı anda kaşları çatılmıştı.

Genç kadın da başını eğip pijamalarına baktı ama herhangi bir tuhafılık göremedi. "Bir sorun mu var?"

J.B. derin bir nefes aldı ve "Hala küçük bir çocuksun," dedi. "Kahvaltıya hazır mısın?"

Tellie kaşlarını çatı. "Neden böyle söyledin?"

J.B. ellerini ceplerine sokup pencereye yürüdü.

"Yıldırım şimdi seni çarpacak," dedi Tellie.

"Carpmaz."

"Gerçekten de fırtınalardan nefret ediyorsun, değil mi?"

"Fırtına yasayan çok insan gibi."

"Ben sadece tek bir fırtına gördüm," dedi genç kadın.

J.B. dönüp ona baktığında gözlerinde endişe dolu bir bakış vardı. "Ne düşünüyorsun?"

"Lisedeyken iki kişi dışında kimseyle çıktığını hiç hatırlamıyorum."

"Sanırım çevremde erkekler varken biraz utangaçlaşıyorum. Ve hiç biri de beni pek çekmedi."

Özellikle de sporcu olanlar. Spordan nefret ediyorum."

"Nedeni bu muydu?" dedi genç adam güler. "

Genç kadın çarşafının kenarı ile oynayarak "Aynca benim çok zeki ya da çok güzel olmadığımı sen de fark etmissindir."

J.B. kaşlarını çatı. "Bunun çıkmakla ne ilgisi var."

"Lisedeyken çok ilgisi var," dedi genç kadın. "Bütün bunların yanında bugünlerde oğlanlar rahat kızları tercih ediyorlar. Ben rahat değildim. Bir parti sırasında Barry Cramer elini eteğimin altına soktuğu zaman başından aşağı bir fincan sıcak çikolata doktüğüm zaman haber kısa sürede yayıldı."

"Ne yaptı dedin?"

J.B.'nin ani öfkesi genç kadını şaşırtmıştı. Daha önce onun pek sık erkek arkadaşı olmaması konusunda yorum yaptığını hatırlamıyordu.

"Ona bir hamburger ve sinema karşılığında böyle bir şeye hak kazanmadığını söyledim."

"Bana söylemen gerekirdi. Canına okurdum onun."

Genç kadının yanakları pembeleşti. "Bu da duyulurdu, o zaman bir daha hiç kimse benimle çıkmazdı."

"Senin hiçbir çocuğa böyle bir hareket için cesaret vereceğini düşünemezdim."

"Neden ki?"

"Tellie..." dedi genç adam. "Senin... erkeklere karşı... herhangi bir duygun yok mu?"

"Ne gibi?"

"Yani onları öpmek ya da onlar tarafından dokunulmak isteği gibi."

Tellie bakışlarını kaçırdı ve "Ben... öyle hissetmiyorum," dedi

"Hiç mi?"

"Sana ne oluyor böyle J.B.? Ben sadece on yedi yaşındayım. Böyle şeyler için evliliği düşünenecek kadar büyüdüğüm zaman çok vaktim olacak."

J.B. cebinin içinde yumruğunu sıkı. Genç kadının gerçek yaşında bile çevresinde erkek cinsinden birisi hatta J.B.'nin kendisi olduğu zaman bile etkilenmiş görüldüğünü hatırlamıyordu. Onu kanepesinin üstüne yatırıp öptüğü o gün bile Tellie anında teslim olmasına rağmen tahrik olmuştan ziyade şaşırmış gibiydi. Belki de hiçbir zaman bir erkek karşısında tahrik olmamıştı. Bunu düşünmek genç adamın gururunu zedeliyordu. Tellie'nin onu istemesini sağlayamadığı için rahatsızdı. Tanrı biliyordu ya diğer pek çok kadın onu kolayca isterdi.

"Bana daha önce ufaklık diye seslendiğin zaman kastettiğin bu muydu?" diye sordu genç kadın.

"Evet, kesinlikle. Kesinlikle cinsel anlamda uyanmış değilsin. Modern zamanlarda senin yaşındaki bir kadının bu durumda olması pek kolay rastlanan bir durum değil."

"Ah, demek ki bu durumda kendimi hemen dışarı atıp bir de doğum kontrol hapsi edinmeliyim, öyle mi? Herhalde bu eve göre ben çağlar öncesinden kalma olmalıyım. Cinsel özgürlüğün kitabını yazan sen değil misin?"

Genç adam huzursuzlanmıştı. "Kalabalıkla uyumlu hareket etmek korkaklıktır. Kendi kararlarının sorumluluğunu üstlenecek cesaretin olmalı."

"Az önce bana kendi kararlarımı unutup Romalılar gibi davranmam öneriyordun."

"Ben öyle bir şey yapmadım."

"O zaman neden yakınıyorsun?"

"Ben yakınmıyorum."

"Bana bağırmana gerek yok," dedi Tellie. "Hastayım."

"Sanırım ben de hastalanıyorum."

"Sanırım ben bu kazayı geçirdiğimden beri sana bir haller oldu. Senin sokağa çıkıp erkekler konusunda tecrübe edinmemi söyleyeceğini kırk yıl düşünsem aklıma getirmezdin. Tanıdığım erkek bile yok üstelik." Genç kadın duraksadı. "Bu tam olarak doğru değil, Grange'yi tanıyorum." Gözleri parlamıştı. "Belki de ondan bana yol göstermesini isteyebilirim. Kendisi bu konularda bilgi sahibi gibi görünüyor."

J.B.'nin ruh hali her geçen saniye ile dışarıdaki fırtınayla daha da benzeşiyordu. Genç kadının üstüne doğru eğildi ve "Grange'den ders almana gerek yok," dedi dişlerinin arasından.

"Öğrenmeye hazır olduğun zaman ben sana öğretirim."

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 25, 2007, 02:22:01 ÖS**

Bu sözler karşısında Tellie'nin tüyleri diken diken olmuş, içinde tuhaf bir heyecan dalgası oluşmuştu. J.B.'nin dudaklarını dudaklarının üstünde hissetmenin nasıl bir şey olacağını düşününce başı döndü.

J.B.'nin bakışları bir kez daha genç kadının pijamasında dolaştı ama bu defa gülümsüyordu. Tellie onun ne gördüğünü merak ederek başını eğip baktı. Olagandışı bir şey görmemişti. Tamam

göğüsleri gerilmisti ve uçları dikleşmişti ama bunun nedeni aniden üsümesi değil miydi zaten? Tekrar göz göze geldiler.

"Bunu anlamıyorsun bile, değil mi?" dedi J.B.. Ve aniden, beklenmedik bir şekilde elini uzatarak, parmağıyla pijamasının üstünden genç kadının göğsünün ucunu okşadı. Genç kadın sesli olarak inledi. Vücudu yay gibi gerilmisti. J.B.'nin gözlerinde büyük bir açlık okunuyordu. Gözleri genç kadının istekle aralanmış dudaklarına odaklanmıştı. Hemen oracıkta pijamasını çıkarmak ve göğüslerini öpmek için can atıyordu. Kafasının içinde akıl almaz zevk oyunları dans ediyordu. Tellie ürkmüştü. Hem hissettiklerinden hem de onun karşısında ne kadar kırılğan olduğunu J.B.'nin anlamasından korkuyordu. Genç adamın bakışında onu huzursuz eden bir şeyler vardı. Sanki ona zaafi konusunda J.B.'nin onunla nasıl alay ettiğini hatırlar gibiydi. Kollarını göğsünün üstünde birleştirdi.

"Oyun bozan. . ." dedi J.B..

"J.B. Hammock, ben sadece on yedi yaşındayım!"

J.B. kaşlarını çatarak hızla ayağa kalktı. Ona neler oluyordu böyle?

Elini saçlarının arasından geçirip dondu. "Şehre gidip satışa çıkmış bir arazi için bir emlakçı ile görüşmem gerek," dedi tuhaf bir sesle. "Kahvaltı için Nell'i gönderirim."

"Evet. . . Bu çok iyi olur."

J.B. kapıdan çıkmadan önce genç kadına tekrar baktı. Kendini suçlu hissediyordu. Tellie artık sadece ona karşı hassas değil, bir kadın olarak da savunmasızdı. İlk defa olarak J.B.'nin dokunuşuna bu şekilde tepki vermişti.

Kendinden utanması gerekirdi ama utanmıyordu. Sanki çoktan beridir ona aitmiş gibi genç kadını baştan ayağa süzdü. Hissettiği sahip olma gururunu saklayamıyordu.

Tellie içinin titredigini hissetti. Herhalde düşündüğü. . .

"Bunun için kendine eziyet etme," dedi genç adam. "Hepimiz insanız. Ben bile. Sonra görüşürüz."

J.B. daha kötü bir şeye neden olmadan önce aceleyle odadan çıktı.

Nell kahvaltayı getirince genç kadının hafifçe kızarmış yüzünü görüp endişelendi. "Kötü değilsin ya?"

Tellie içinden geçenleri paylaşabilmek için neler vermezdi. "Hiçbir şeyim yok," dedi. "Sadece pencereden bakmak için kalktım ama o anda çakan bir simşek beni korkuttu. Hala kendime gelemedim."

Nell rahatlamıştı. "Hepsi bu kadar mı? Aslında ben fırtınadan rahatsız olmam ama J.B. her zaman tedirgindir. Büyükannesi yüzünden olmalı."

"Evet bana anlattı."

"Öyle mi? Genelde yaşlı kadından pek bahsetmez."

"Aslında şahsi konulardan hiç bahsetmez," dedi Tellie. "Acaba yanındaki o süs bebeklerine içini açıyor mudur diye merak etmemek elde değil."

Nell önce ne demek istediğini anlamamıştı ama sonra bir kahkaha patlattı. "Bu çok ağır oldu, Tellie."

Tellie sırıttı. Biraz önce yaşananları unutacaktı. Genç adamın çoktan pişman olduğundan emindi.

Hatta belki de gün içinde onu görmek için bir daha uğramaması da bu yitirdi.

Ertesi sabah da tek bir kelime etmeden evden ayrıldı.

Öğle saatlerinde Grange geldi. J.B. evde olup da genç adama engel olamadığı için Nell misafiri yukarı çıkardı.

"Sana arkadaş getirdim," dedi sırtarak. "Öğle yemegine de kalacak. Size güzel bir tepsi hazırlarım."

Grange elinde kovboy şapkası ile yatağa yaklaştı. Yeni traş olmuştu ve çok güzel kokuyordu.

Pembe pijamaları içindeki genç kadına bakarken gözleri parlıyordu.

Tellie kendini kötü hissederek yatak örtüsünü iyice çekti.

Grange güldü. "Özür dilerim."

"Yatak kıyafetlerimle erkeklerin karşısına çıkmaya pek alışık değilim," dedi genç kadın omzunu silkerek.

"Bakmamaya çalışırım," dedi Grange de gülerek. "Nasılsın?"

"Çok daha iyi. Kalkmak istiyorum ama Nell izin vermiyor."

"Sarsıntı biraz hassas bir konudur," dedi genç adam. "Bence işi şansa bırakmadan bir süre daha yatakta kalmanda fayda var."

"Eminim ordudayken yeterince yaralanmış insan görmüşsündür."

"Savaşta beyin sarsıntılarına sık rastlanıyor. İnan bana başlangıçta göze masum gelen çok yaralanma gördüm. Üzülme, temkinli olmak iyidir."

"Kalkıp bir şeyler yapmak istiyorum ama Coltrain izin vermiyor. Nell ve J.B. de gardiyandan beterler."

"Nell sağlam bir kadın," dedi Grange kıkırdayarak. "Mutfakta başında aşçı şapkası olan ve Fransızca konuşan bir aşçı olduğunu biliyor muydun?"

"Albert," dedi Tellie. "Son on yıldır burada. J.B. Avrupa mutfağını sever."

"Adam Nell'den çekiniyor gibiydi."

"Doğrudur. Dedikoduya göre Albert geldiğinde mutfağın hakimi olan Nell işi devretmek istememiş. Adama öyle şeyler yapmış ki, kalmak için iyi bir maaş artışı ve odasına yerleştirilen bir TV ile ancak ikna olmuş. J.B ve Nell bu konuda sıkı bir kavga etmişler ve Nell gideceğini söylemiş. O da zam almış tabii." Genç kadın kendi kendine güldü. Geçmişten bir şey hatırlamıştı. Herhalde kısa sürede devamı da gelirdi.

"Bence o harika bir kadına benziyor."

"Öyledir. O ve J.B. sürekli tartışır ama genelde sonu iyi biter."

"Seni özgür bıraktıkları zaman sinemaya, bilim kurgu izlemeye gideriz. Ne dersin?"

Tellie gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor." Bu adam hakkında bir şeyler öğrenmek istiyordu. "Ailen de Jacobsville'de mi?"

Genç adamın yüzü gerilmişti. "Hayır."

Tellie kaşlarını çatı. Hassas bir noktaya temas etmiş olmalıydı. "Üzgünüm. Hatırlayamadığım bir şey mi var?"

"Çok şey var," dedi Grange yumuşak bir sesle. "Doğru yolu bulmadan önce biraz sabretmen gerekecek. Endişelenme."

Genç kadın derin bir iç çekti. "Sanki siste dolaşır gibiyim. Herkes bir şeyler saklıyor."

"Ama bu gerekli. Sadece birkaç haftalığına."

"Sen benim hakkımda bir şeyler biliyorsun, değil mi? Bana anlatamaz mısın?"

Genç adam elini kaldırıp güldü. "Sen onun çatısı altında yaşarken J.B. Hammock ile ters düşmek istemem. Yoksa seni ziyarete gelemem. Zaten Nell o yokken buraya geldiğimi ağsından kaçırarak olursa bile gelemem."

"Senden hoşlanmıyor mu?"

"Pek çok insandan hoşlanmadığı gibi. Şu ara favorisi benim."

"Ona ne yaptın?"

"Uzun bir hikaye ve şu anda seninle ilgisi yok."

Genç kadının yüzü hafifçe kızarmıştı çünkü Grange'nin sesi beklediğinden sert çıkmıştı.

"Bana öyle bakma." dedi genç adam kendini suçlu hissederek. "Seni incitmek istemem. J.B. ve benim pek hoş bir geçmişimiz yok, o kadar."

"Kulağa hiç de iyi gelmiyor."

"Hepsi çok geride kaldı. Şimdi tek endişemiz senin bir an önce iyileşmen."

Koridordan gelen ayak seslerinin arkasından Nell elinde bir tepsiyle içeri girdi.

"Hiçbir şey dökmeden merdivenleri çıkabildiğim için şanslıyım," dedi kahya gülümseyerek.

Tellie tepsideki sarı güllere baktı ve "Ne kadar güzeller," dedi.

"Beğenmene sevindim," dedi Grange. "Ne de olsa Teksas'ta yaşıyoruz."

"Teksas'ın Sarı Gülü." Tellie o şarkıyı çok iyi hatırlıyordu. Vazodaki güllerden birini çekip aldı ve kokladı. "Hayatımda daha önce hiç çiçek aldığımı sanmıyorum," dedi.

"Almadın zaten," dedi Nell. "Grange'nin hasta insanların çiçeklerden hoşlanacaklarını hatırlaması büyük incelik."

"Çok teşekkürler," dedi Tellie gülerek.

Nell tepsideki tabaklardan birini Tellie'nin kucağına diğerini de Grange'nin eline verdi. "Ev yapımı tavuk salatası ve turşulu sandviçler," dedi.

"Harika görünüyor," dedi Grange. "Buna gerek yoktu, Nell."

"Bunun için Albert'ı dolaba kilitlemem gerekti. Onun aklından geçen karidesli, soslu ve yeşil salatalı tuhaf bir şeylerdi."

"Bana pek hoş gelmedi," dedi Grange.

"Bu gerçekten harika," dedi Tellie.

"Bence de," dedi genç adam. "Üstelik bu sabah kahvaltıya da vaktim olmadı."

"Afiyet olsun. Daha sonra tepsiyi almaya gelirim."

İkisi de çoktan yemeğe koyuldukları için başlarını sallamakla yetindiler.

Grange çocukluk hikayelerini anlatarak Tellie'yi bir hayli eğlendirmişti.

"Neden J.B. ile anlasamıyorsunuz?"

"Sanırım öfke konusunda birbirimize çok benzediğimiz için," dedi Grange saatine bakarak. "Artık gitsem iyi olur. Ne de olsa patronumu kızdırmak istemem."

"Yine gelecek misin?"

"Nell beni aldığı sürece evet."

"Alır, merak etme. J.B.'ye çok kızgın. Kimse nedenini söylemiyor ama bana istifa ettiğini ama bana bakmak için döndüğünü anlattı. Sanırım ben yaralanmadan önce ikisi fena halde kavga etmiş. Keske nedenini bilseydim."

"Sanırım yakında anlarsın. İyileşmeye bak."

"Elimden geleni yapıyorum. Tekrar teşekkürler. Hem geldigin hem de güller için."

"Büyük zevkti. Yemek ipin teşekkürler."

"Bir daha ki sefere ben hazırlarım."

"Bunun için sabırsızlanıyorum." Grange genç kadına göz kırparak odadan çıktı.

J.B. o akşam eve bir hayli geç döndü. Kıyafetine ve üstüne sinen kadın parfümüne bakılırsa bir kadınla buluşmuş olmalıydı. Genç kadının yatağının yanındaki koltuğa çökerken endişeli bir yüzü vardı ve gülümsemiyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Tellie.

"Önemli bir şey değil." Aslında Marge için endişeliydi. Yüksek tansiyon tedavisinin ilk safhalarındaydı ve o öğleden sonra baş dönmesi geçirmisti. Kızlar arayınca hemen onu görmeye gitmişti. Hemen Coltrain ile görüşmüş ve bunun normal olduğunu öğrenmişti. Haplar yüzündendi. Üstelik Marge Tellie'yi de özlüyor ve onun için endişe duyuyordu. J.B. ona Tellie'nin iyi olduğunu anlatmaya çalışıyordu ama henüz onu görmesi ne yazık ki mümkün değildi.

Bu konudan nasıl kaçınacağını bilemeyerek derin bir nefes aldı. Yatağın başucundaki komodinin üstünde duran sarı gülleri fark etti.

"Söyler misin? Bu güller de nereden çıktı"

DOKUZUNCU BOLUM

Hediye," dedi Tellie aceleyle.

"Öyle mi? Kimden?"

Genç kadın bunu söylemek istemiyordu. Bir ziyaretçisi olduğunu söylediği anda korkunç bir patlama olacaktı. J.B.'nin Grange'den hoslanmadığını anlamak için beyninin içini okuyabilmesi gerekmiyordu.

"Grange getirdi."

"Ne zaman?"

"Bugün öğle saatinde uğradı." Tellie gözlerini genç adama dikti ve -'Bak," dedi, "Hastayken insanın ziyaretçisinin olmasının hiçbir kötü yanı yok."

"O lanet pijamalarının içindeydin!"

"Ne olmuş? Sen de beni o pijamalarımınla görmedin mi?"

"Ben sayılmam."

"Ah, anlıyorum." Anlamıyordu ama deli bir adamla tartışmanın bir anlamı yoktu.

"Ben ailedenim," dedi J.B. dudaklarını sıkarak.

Dünden önce olsa buna inanabilirdi Tellie. Ona nasıl dokunduğunu hatırlayınca yanakları hafifçe kızardı. J.B'nin bunu fark edip gülümsemesi onu daha da utandırmıştı.

"Yoksa beni aile olarak görmüyor musun?"

Tellie kendini yatak örtüsünün altına saklamak istiyordu.

J.B. genç kadının üstüne doğru eğildiğinde yüzündeki öfkenin yerini açık bir merak almıştı.

Ellerini genç kadının saçlarında dolaştırdı. Onun güğsü de tıpkı Tellie'nin ki gibi hızla inip kalkıyordu. Diğer eliyle dudaklarını okşadı.

Tellie sadece "Ben on yedi yasındayım..."diyebildi.

"Değilsin," dedi J.B. "Gerçek yaşını bilmek seni incitmez. Neredeyse yirmi iki yaşındasın. Yani durum gayet adil." Ve dudaklarını genç kadının dudaklarının üstüne örttü.

Tellie içgüdüsel olarak elini kaldırdı ve genç adamın göğsüne koydu. Ama bu büyük bir hataydı Çünkü çıplak tenine dokunmak onu daha da heyecanlandırmıştı.

Genç adam başını kaldırdı ve gözlerini kısarak ona baktı.

Tellie hissettiği yoğun duygulardan korkarak "Yapmamalısın..." dedi.

"Bunun için çok uzun zamandır bekliyorum," dedi J.B. ve tekrar dudaklarına uzandı. "Korkacak bir şey yok," diye fısıldadı. "Hiçbir şey yok. Zamanı gelmişti zaten."

Tellie genç adamın vücudunun ona yaklaştığını ve yatağa yanına uzandığını fark ettiğinde kalbi deli gibi çarpıyordu. J.B. ılık elini genç kadının pijamasının altına uzatmış çıplak tenini usul usul okşuyordu. Genç kadın onu durdurması gerektiğini biliyordu Çünkü beyni bunun doğru olmadığını söylüyordu. Bu kadar tecrübeli bir erkeğe kendini bırakmak için fazla gençti. Ama J.B. neredeyse yirmi iki yaşında olduğunu söylemişti. Neden gerçek yaşını hatırlamıyordu ki?

"Düşünmeyi bırak," dedi J.B. "Beni öp." Ve eliyle memesini kavradı.

Tellie bir an için gerilse de genç adamın nazik dokunuşu ile vücudu hemen gevşeyivermisti. Derin bir nefes aldı. İstemeden de olsa zevkle inledi.

"Evet," dedi J.B. sanki Tellie bir şey söylemiş gibi.

Genç adamın dudakları dudaklarını hapsederken Tellie artık teslim olmuştu. Sanki yarın yoktu. Doğru olsun ya da olmasın ona direnemezdi. Vücudunun bu kadar tatmin edici bir duygu yaşayacağı aklına gelmezdi. O da tıpkı J.B.'in ona dokunduğu gibi genç adama dokunmak istiyordu. Aslında her şeyi istiyordu.

Kollarını genç adamın boynuna dolayıp vücudunu vücuduna yasladı.

Daha önce hiç böyle öpülmemişti. Bunu hiç istememişti de. Ama bu müthiş bir şeydi. Daha fazlasını istiyordu.

J.B. de isleri bu kadar ileri götürmek niyetinde değildi ama o da en az Tellie kadar hızlı bir şekilde kendini olayın akışına kaptırmıştı. Sol eliyle genç kadının pijamasının düğmelerini açmaya başladı. Tellie bir şey fısıldamıştı ama J.B.'nin onu duyacak hali yoktu. Kör, sağır ve hissizdi. Farkında olduğu tek şey genç kadının masumiyetinin eşsiz tadıydı.

Sonra yerinden doğrulup vücudunu genç kadının üstüne getirdi. Tellie bacaklarını aralamıştı. J.B.'yi bu kadar yakınında hissedince ürperdi. Bir erkeğin tahrik olmasının nasıl bir şey olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu. Tabi bu konuda bazı şeyler okumuştı. Ya da baska kadınların ilişkileri konusunda anlattıklarına kulak misafiri olmuştı. Ve o zaman hiçbir erkek karşısında bu kadar savunmasız olamayacağını düşünmüştü. Ama şimdi ne kadar yanıldığını anlıyordu. O da herhangi bir aşık kadın kadar çaresiz durumdaydı işte.

Artık J.B. ne istiyorsa alabilirdi. Tellie onun durmasını istemiyordu. Hiç tatmadığı kadar tatlı ve keskin bir açlığın kollarında, büyük bir duygu selinde boğuluyordu.

O kadar uzun zamandır bekliyorum ki Tellie," dedi J.B. boğuk bir sesle. "Ah, bebegim, yapıyorum!"

Aynı şey genç kadın için de geçerliydi. Ama bunu nasıl dile getireceğini bilemiyordu. J.B. başını eğip ağzını onun çıplak memesine uzatırken Tellie omuzlarına sımsıkı yapışmıştı.

Genç adam elini Tellie'nin pijamasının altına uzattığı anda merdivenlerde ayak sesleri duydu.

Hızla kafasını kaldırdı. O da en az Tellie kadar sok haldeydi. Kafasını kapıya çevirdiği anda artık çok gecti. Kapı ardına kadar açılmıştı bile.

J.B. bir küfür savurarak ayağa fırlarken Tellie de aceleyle üstünü örtmüştü. Neyse ki Nell elindeki tepsinin üstündeki süt ve kurabiyelerin dökülmemesine o kadar yoğunlaşmıştı ki her ikisinin de ne kadar telaşlı olduğunu fark etmedi bile.

"Yatmadan önce bir şeyler atıştırmak istersin diye düşündüm," dedi Nell.

"Tesekkürler, Nell," dedi Tellie tuhaf bir ses tonuyla.

J.B. Nell'e arkasını dönüp kapıya yürüdü. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerek. İyi uykular Tellie."

Genç adam çıkınca Nell gül vazosuna baktı ve "Ne kadar güzeller değil mi?" dedi.

"Grange zevk sahibiymiş."

"Evet öyle," dedi Tellie kendini gülümsemeye zorlarken.

Nell ona meraklı gözlerle baktı. "Tuhaf görünüyorsun. Ateşin yok değil mi?"

Tellie alt dudağını ısırıp ve J.B.'nin tadını duydu. Masum gözlerle Nell'e baktı. "J.B. ile biraz

atıştık," dedi.

"Hangi konuda?"

"Güller," dedi Tellie. "Grange'nin buraya gelmesi fikrinden pek hoşlanmadı."

Nell içini çekti. "Ben de bundan korkuyordum."

"Ondan neden bu kadar nefret ettiğini biliyor musun? Yani onunla çıkmamı kabul etmiş olması tuhaf doğrusu."

"Seni durduramazdı ki. Ne de olsa yaşıns..." Nell suçlu bir ifadeyle elini dudağına kapattı.

"Neredeyse yirmi iki yaşındayım," dedi Tellie. "Hatırladım."

"Tanrım, bu iyi bir gelişme."

Aslında gelişme falan yoktu ama Tellie Nell'e J.B. ile bir yakınlaşma yaşadığını ve yaşını böyle öğrendiğini itiraf edecek değildi. Eğer Nell tam o anda gelmeseydi... Bunu düşünmek bile istemiyordu. Ne yapmıştı böyle? J.B.'nin nasıl bir çapkın olduğunu biliyordu. () kadınları sevmezdi. Ama Tellie bunu nereden bildiğini hatırlayamıyordu.

"Yorgun görünüyorsun," dedi Nell. "Haydi sütünü iç. Tepsi kalsın. Ben sabah alırım. Daha başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

İyi bir psikiyatrist diye düşündü Tellie ama bunu dile getirmedi.

Hayır. sağ ol Nell."

"Rica ederim. İyi uykular."

Genç kadın asla uyuyamayacağını biliyordu. "Sana da"

Nell çıkıp kapıyı arkasından kapatınca Tellie yattığı yerde doğrulup yatak örtüsünü indirdi. Göğüslerinde hala J.B. nin izleri vardı. O izlere bakmak bile tekrar tahrik olmasına neden oluyordu. Ona neler oluyordu böyle? J.B.'nin ona daha daha önce hiç böyle dokunmadığından emindi. Şimdi neden yapmıştı. Sabaha kadar gözünü kırpmadan öylece yatıp bu soruya cevap bulmaya çalışacaktı.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 26, 2007, 11:02:39 ÖÖ**

Ertesi sabah Nell genç kadına J.B. nin acil bir toplantı için Las Vegas'a uçtuğu haberini getirdi. Tellie hiç şaşırmamıştı. Belki de genç adam yasadıklarından dolayı utanç içindeydi.

"Kız arkadaşını da yanında götürmedi," dedi Nell. "Çok tuhaf. Onu her yere götürürdü oysa."

Tellie kalp atışlarının hızlandığını hissetti. "Kız arkadaşı mı?"

"Üzgünüm. Hafızanın yerinde olmadığını hep unutuyorum. Bir güzellik kraliçesi. J.B. onunla birkaç haftadır çıkıyor."

"Ciddi mi peki?"

"O kadınlar konusunda asla ciddi olamaz. Ama bu çevresinde kadın olmayacağı anlamına da gelmiyor tabi. Bella genelde onunla seyahat ediyor ve hafta sonlarını da bu evde misafir odasında geçiriyor."

"Bu odada mı yani?"

"Tabi ki hayır. Bayan misafirlerin kaldığı o pembe odada kalıyor. Hani şu bebek evi gibi görünen tuhaf odada. Eminim sen de orada en az benim kadar yabancı kalırdın."

J.B.'nin o güzellik kraliçesi ile böyle yakın olması, birlikte hafta sonları geçiriyor olması genç kadını rahatsız etmişti. Önceki gece ona ne kolay teslim olduğunu düşününce içi acıdı. J.B. kadınların kendilerini ona bırakmalarına çok alıştı. Tellie de dirençsizdi. Saygıyı bile hak etmemişti. Bunu düşündükçe daha da sinirleniyordu. J.B. baska bir kadınla ilişki yasarken ona asılmıştı demek. Neler oluyordu bu adama?

Diğer taraftan tabi Tellie'ye de neler oluyordu? Keske bilebilseydi.

Yatağından kalkıp bütün itirazlarına rağmen Nell'e yardım etmeye başlamıştı.

"Hayatımın sonuna kadar yatakta kalamam ya. Öyle asla iyileşemem."

"Evet ama yine de biraz ağırdan almalısın."

"Merak etme alırım."

Hafif elektrik süpürgesi ile oturma odasını süpürüyordu. Kanepe tekrar dikkatini çekmişti. Bu kanepe onu neden bu kadar huzursuz ediyordu ki böyle? Geçmiste bu odada onu üzecek ne yasanmış olabilirdi?

Nell'e döndü. "Biz J.B. ile hangi konuda kavga ettik?"

Nell olduğu yerde donup kalmıştı. Güvenli bir cevap bulmak konusunda zorlanır gibiydi.

"Bir kadın konusunda mı?" dedi Tellie ısrarla.

Nell cevap vermemişti ama kıpkırmızı olmuştü.

Demek öyle diye düşündü Tellie. Belki de Bella'yı kıskanmış ve J.B.'ye ters düşecek bir şey söylemişti, Ama neden kıskanmıştı ki? Geçmişlerinde J.B.'nin ona elini sürmediğinden emindi.

"Tatlım, hatırlamak için kendini zorlama. Bu birkaç günün tadını çıkar ve geçmişi düşünmemeye çalış."

"Çok mu kötüydü?"

Nell yüzünü buruşturdu. "Aslında, evet," dedi. "Ama sana daha fazlasını söyleyemem. Başım belaya girer. Sana zarar verebilirim. Doktor Coltrain bunu özellikle belirtti."

"Liseden çoktan mezun oldum, değil mi?"

Nell isteksizce başını salladı.

"Bir işim var mı?"

"Ballenger Kardeşlerin yanında bir yaz işin vardı. Grange ile de orada tanıştın."

Genç kadın birden hafızasında bir canlanma hissetti. Grange vc J.B. arasındaki sorun bir kadınla ilgiliydi. Şu güzellik kraliçesi değil başka bir kadın. Acı veren bir sır vardı.

Başının ağrımaya başladığını hissederek elini alnına götürdü. Nell hızla yanına geldi ve genç kadını omuzlarından tuttu. "Anıları zorlamayı bırak. Haydi simdilik sadece temizlikle uğraşalım. Sonra da kek yaparız. İstersen Grange'yi de yemeğe davet edebilirsin. Ne de olsa J.B. buralarda değil."

"Bu hoşuma gider" dedi genç kadın gülümseyerek.

"Benim de. isimiz bitince onu bakımevinden ararız."

"Tamam."

İşlerini bitirince kocaman, çikolatalı bir kek yaptılar. Grange de akşam yemeğine gelmek konusunda hevesliydi. Tellie adamın onda yarattığı sıcak hisler konusunda şaşkıındı. Ama bu daha ziyade dostça bir sıcaklıktı ve J.B.'nin ona hissettirdikleri ile alakası yoktu.

J.B.'nin evden getirttiği çantasının içinde pembe, askılı bir elbise bulup giydi ve hafif bir makyaj yaptı. Grange de üstünde beyaz bir gömlek ve kot pantolonla geldi. Çok yakışıklı görünüyordu.

"Çok iyi görünüyorsun," dedi Tellie onu yemek odasına alırken.

"Sen de öyle." Genç adam arkasına sakladığı çiçek buketini çıkarıp sırtarak uzattı.

"Tesekkürler, buna hiç gerek yoktu."

"Çiçekleri seviyorsun. Yeterince çiçek almadığımı düşündüm."

"Bütün gerçek bundan mı ibaret?" Tellie genç adama şüpheli gözlerle baktı. "Ya da belki de odamda daha fazla çiçek olursa J.B.'yi daha çok sinir edeceğini düşünmüştür."

"Senden hiçbir şey kaçmıyor, değil mi?"

"Yine de sağ ol. Suya koyayım. Sen otur. Nell ile birlikte Albert'ı mutfaktan kovalayıp her şeyi kendimiz yaptık. Adam mutfagın ona ait olduğunu düşünüyor!"

Nell araya girdi "Ama ona ait değil. En azından ben tamamen gidene kadar."

Gitmek. Tellie kaşlarını çatı. Nell istifa etmişti. Tellie ağlıyordu ve Nell bağıırıyordu. J.B. de ona bağıırıyordu. Yagmur yağlıyordu.

Genç kadın yere düşerken Grange onu yakaladı ve kucaklayıp oturma odasındaki kanepeye götürdü. Nell de havlu almaya gitti.

"Bir tartışma hatırladım," dedi genç kadın Nell geri gelince. "Sen ve J.B. kavga ediyordunuz."

Nell kaşlarını çatı. "Bizi duymuş olamazsın. Kapıdan yağmura çıkmıştın bile."

Tellie yolu, yağmur yüzünden ortalığın göz gözü görmez hala geldigini, frenlerin tutmadigini ve arabamn virajdan uçuşunu hatırlayabiliyordu.

"Arabamın hakimiyetini kaybettim. Bunu gordum."

Nell genç kadının yanına oturdu ve elini omzuna doladı. "Seni Grange kurtardı," dedi. "Tam zamanında gelip seni boğulmaktan kurtarmış. Araba suların içine gömülmüş."

Tellie ıslak havluyu omzuna götürdü. Zorlukla yutkundu. Gözünün önünde çarpıcı sahneler canlanıyordu. J.B.'nin öfkeli yüzü. Gözlerini ona dikmiş sarışın bir kadın. Sert sözler de vardı ama Tellie neler olduğunu hatırlayamıyordu. Hatırlamak da istemiyordu.

"Sana beni kurtardığın için teşekkür etmiş miydim?"

"Tabi ki. Simdi nasılsın?"

"Özür dilerim. Bazı şeyler hatırladım ama ne anlama geldiklerini bilmiyorum."

"Bunun için uğraşma. Haydi gel, bir şeyler yiyelim. Zaman her şeyi halleder."

Tellie ayağa kalktı ve derin bir nefes aldı. "Bir şekilde zor günler olmalı..."

Nell kendi kendine "Yarısını bile bilmiyorsun," dedi ama Tellie onu duymadı.

Ertesi gün cumartesiydi. Tellie ahırlara kadar yürüyüş yaptı.

Bölümlerden birinde tedavi gören bir kısrak vardı. Diğerinde ise J.B.'nin aygırı duruyordu. Bunu kimsenin hatırlatmasına gerek yoktu. Tellie önünden geçerken sinirlenip kişnedi. Genç kadın başka bir bolmede duran güzel bir Palomino kısragının onune gitti. At Tellie'yi görünce yemini bırakıp genç kadına yaklaştı ve burnunu uzattı.

"Kum" dedi Tellie ve güldü. "Adın Kum! J.B. sana binmeme izin veriyor."

Hafızası yavaş yavaş yerine geliyordu. Zamanla her şey yerli yerine oturacaktı. Ahırdan çıkıp bahçedeki süs havuzuna yürüdü ve içindeki renkli balıklara baktı. Burası gerçekten çok bakımlı ve güzel bir bahçeydi ve iyi havalarda cennetten farksız oluyordu.

Bahçeye giren bir araba sesi duyunca donüp baktı. J.B. olamazdı. Nell onun en erken pazartesi geleceğini söylemişti. Belki de gelen kovboylardan biriydi.

Tellie birden Marge ve kızların nasıl olduklarını merak etti. Onları görmek istiyordu. J.B.'yi bir daha görmek fikrindense nefret ediyordu. Aralarında o kadar çok şey değişmişti ki. Özellikle de J.B.'nin olayın hemen arkasından kaçıp gitmesi durumu daha da zorlaştırmıştı. Belki vicdani onu rahatsız etmişti ya da belki de Tellie'nin saçma yanlışlara kapılmasından çekinmişti.

Yan kapıdan oturma odasına girdi ve olduğu yerde kaldı. Kapıda uzun boylu, sarışın bir kadın duruyordu. Üstüne ikinci bir ten gibi oturan sarı bir elbise giymisti. Kusursuz bir makyajı vardı. Son derece seçkin bir görüntüye sahipti ve Tellie'ye yakıcı gözlerle bakıyordu.

"Demek bu evden uzak tutulmamın nedeni sendin."

Tellie birden kadını tanıdığını anladı ve dönüp kaçmak istedi. Bu kadınla konuşmak, yakınında olmak istemiyordu.

Kadın Tellie'nin huzursuzlugunu hissetmist. Buz gibi bir gülümseme ile "Sakin beni unuttugunu soyleme," dedi. "O gün buraya gelip J.B. ve beni şu kanepenin üstünde gördükten sonra hele."

Kanepe, J.B..

Kanepenin üsünde yrı çıplak iki insan. J.B. ona çirkin olduğunu, fazlalık olduğunu söylüyor. Onu asla sevmeyeceğini. istemediğini. Evet bunlan soylemisti! Dahası da vardı. Üniversite mezuniyetini kaçırmış ve bu konuda yalan soylemişti. Sekreterine Tellie'ye bir hediye aldırılmış, kendi alma zahmetine girmemisti bile. Tellie'yi peşinde bir köpek yavrusu gibi dolaşmakla itham etmistı. Ondan bıktığını soylemisti.

Genç kadın içinde yükselen kusma istegiyle sarışının yanından geçip banyoya koştu ve kapıyı çarparak kapattı. Kahvaltısının tamamını çıkarmadan önce kendini lavaboya zor atmıştı.

"Tellie?" Kapı açıldı. Nell endiseli bir yüzle içeri girdi. "iyi misin? Ah Tanrım!"

Hemen bir havlu kapıp ıslattı ve genç kadının bembeyaz yüzünü sildi. "Haydi gel. Yatagina gidelim."

"O kadın..."

"Kapi dışarı ettim bile. Merak etme kesinlikle dönmek için can atmayacaktır."

"Ama onu tanıdım. O ve J.B. kanepenin üstünde yarı çıplak haldeydiler. J.B. bana bağırdı. Pesinde olmamdan bıktığını söyledi...Benim sadece hayatlarında bir yük olduğumu ve beni asla istemeyeceğini soyledi." Yanaklarından yaslar süzülüyordu.

"Beni asla görmek istemiyormuş."

"Tellie."

"O zaman beni neden buraya getirdi?"

"Kendini suçlu hissetti," dedi Nell. "Kaza yapman onun suçuydu. Eger Grange seni bulmasaydi ölebilirdin."

Tellie gözlerini ıslak havluya sildi. "Bir seyler olduğunu biliyordum. Demek sadece suçluluk duygusuymuş." Onu büyük bir açlıkla öpmesinin nedeni de bu muydu? Ama onu istemiyordu ki.

Göz yaşları sicim gibi iniyordu. O güzel kadın J.B.'nin kadınıydı. Marge'nin evinde Tellie'ye hakaretler saymıştı ve J.B. de canına okumuştı. Gözlerini yumdu. J.B. nasıl olur da ona bu kadar kötü davranabilirdi?

"Ben Marge'nin evine dönmek istiyorum," dedi titrek bir sesle. "O dönmeden. Ve yaşadığım sürece onu bir daha asla görmek istemiyorum."

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 26, 2007, 12:15:25 ÖS**

Nell J.B.'nin pazartesiinden önce dönmeyeceğini söylemcsine rağmen Tellie'yi kalmaya ikna edememişti. Tellie Marge'nin kalp krizi geçirdiğini de hatırlamıştı ve deliye dönmüştü.

Şimdi artık her şeyi hatırladığı için Marge'nin evine gitmesinin önünde hiçbir engel yoktu. Bakımevinde bir işi olduğunu da hatırlamıştı ve henüz kaybetmediğini umuyordu. Justin'i aradığı zaman işinin o iyileşene kadar bekleyeceğini öğrenip rahatladı.

J.B. konusunu ise düşünmek bile istcmiyordu. Marge ilc ilgili habcri vermek istedigii zaman ona nasıl davrandığını asla unutamazdı.

Marge ve kızlar onu sevgiyle karşıladılar. Nell genç kadını arabayla getirmisti.

"Bundan emin misin?" diye sordu.

"Sana da burada yer olduğunu biliyorsun değil mi Nell? Hiç birimiz sana bağirmayız. Ayrıca artık Dawn'ın yemeklerine muhlaç olmayacağımıza memnun bile oluruz."

"Anne!" dedi Dawn öfkeyle.

"Üzgünüm. Seni seviyorum güzel kızım." Marge kızına sarıldı "Ama mutfakta pek de iyi olmadığını sen de biliyorsun. Kimse mükemmel değildir."

"J.B. kendini mükemmel sanıyor," diye homurdandı Nell. Marge güldü. "Artık değil. Umarım ona en azından bir not bırakmışsınızdır."

"Kesinlikle, son derece açık bir not. Umarım o süs bebegi işlerini görebilir."

"Hiç sanmam. Ama her zaman dışarıdan yemek söyleyebilirler," dedi Tellie.

"Sen iyi olduğundan emin misin?" Marge endiseli gözlerle Tellie'ye bakıyordu. "Rengin pek iyi değil."

"Senin de şekerim," dedi Tellie ona sarılarak. "Ama bence ikimiz de biraz yardımla idare edebiliriz.

"Aramızda kalsın ama," dedi Marge ikimiz güç bela bir insan ederiz."

"Merak etmeyin ben ikinizi de iyi ederim," dedi Nell. "Dawn ve Brandi bana odamı gösterip yerlesmeme yardım edersiniz, değil mi?"

Kızlar sırtarak "Tabi ki." dediler. İşlerden kurtuldukları için memnundular.

Onlar yukarı çıkınca Marge Tellie'ye dikkatle baktı. "Büyük bir şey olmasa burada olmazdın," dedi. "Ne oldu?"

"Hafızam yerine geldi."

"Bir işe yaradı mı bari?"

"Bella çok yardımcı oldu."

"O kadın tam bir felaket. Copper Coltrain kendiliginden hatırlamadıkça anıların canlanmaması gerektiğini sıkı sıkı tembihlemişti."

"Sanırım o kadın J.B.'yi sadece kendine istediği için bendcn hcmen kurtulmak istedi. Ama umurumda degil. Grange geldigindc J.B. ortalığı birbirine kattı. En azından sen bunu yapmazsın"

Kesinlikle, arkadaşsın Grange'yi seviyorum. Nell'i yanında getirmen çok iyi oldu, isteyerek mi geldi?"

"Elinde valizi ile beni kapı bekliyordu. Bella'nın yaptığına deli gibi kızdı. Belki de ona bu cesareti J.B. vermiştir diye düşünüyor."

"Sanmam," dedi Marge. "Hataları ne olursa olsun J.B.'nin kocaman bir kalbi vardır. Senin için gerçekten endiseliydi."

"Çünkü kendini suçlu hissediyordu. Bana bağırdı ve korkunç şeyler söyledi. Artık onun çatısı altında kalamazdım."

"O kadar mı kötü?"

Tellie başını sallayarak gözlerini kaçırdı.

"O zaman gelmekle iyi etmişsin."

"Onu bir daha asla gormek istemiyorum. Önümüzdeki hafta Ballenenger'larla işimi bitirdikten sonra, aksam sınıfında öğretmenlik yapmak için başvuru yapacağım. Sömostre baslıyor. Hem çalışıp hem mastırımı yapabilirim."

"Sence sorunlardan kaçmak doğru mu Tellie?"

"Bu durumda en dogrusu bu. J.B. bana sadece hakaret etmedi, ona hissettiklerimi aşağılayarak belden aşağı vurdu."

"Bunu yaptı mı gerçekten?"

"Evet. Bu yüzden buradan gideceğim ya. Endişelenme, benim yerime Nell size göz kulak olacaktır. Aklım sizde kalmayacak."

"J.B. eve donüp sizi bulamaymca delirecektir." Marge bunu ona soylemek zorunda olacak kisinin kendisi olmayacağına memnundu.

J.B . aksam karanlığında onu havaalanından eve getirmesi için kiraladığı limuzinden indi. Kapıyı anahtarı ile açarken evin alışılmadık bir sekilde sessiz ve karanlık olduğunu düşündü. Üst katta ışık yoktu. Mutfaktan yemek kokuları da gelmiyordu. Çok tuhaf diye düşündü. Oturma odasına geçip ışığı yaktı.

Bella kanepede uzanmıştı. Üstünde pembe bir sabahlık vardı ve davetkar bir ifadeyle gülümsüyordu.

"Hoş geldin sevgilim," dedi. "Eski odama tasınmamın senin için sakıncası olmayacağını düşündüm."

Genç adam hiç de şirinlik yapacak ruh halinde degildi. Her ne kadar hafıza kaybı yaşıyor olsa da

kim bilir Tellie bu gelişme karşısında ne düşünmüştü.

"Tellie'ye ne dedin?"

"Sadece ablanın hastaneye kaldırıldığı gece bizi nasıl yakaladığını hatırlattım, o kadar. Böylece her şeyi net bir şekilde hatırladı ve ablanın evine döndü. Yani bu akşam tamamen bizimdir. Yemegimiz de on dakikaya kadar hazır olacak. TV'den gördüğüm bir tarifi yaptım. Sonra da sampanyamızı açıp yatmaya gideriz."

"Ona bunları mı söyledin?"

"J.B. onun sinirlerini bozduğunu sen de biliyorsun. Ondan uzaklaşmak için o aptal toplantıya gittin."

"Bu doğru değil." Doğru değildi gerçekten. Sadece her ikisine de nefes alma fırsatı tanımak için gitmişti. Tellie ilk defa olarak ona bu şekilde tepki vermişti ne de olsa. Tam bir kadın gibi. O gecedan beri bir türlü uyuyamıyordu. Genç kadını bu hassas halinde fazla zorlamamak için gitmişti. Onun ne kadar zalim olduğunu amımsamadan önce Tellie'nin, ne kadar sefkatli olabildiğini de düşünmesini istemisti. Ama şimdi artık bu şansı sonsuza dek kaybettiğini görebiliyordu.

"Nell!" diye seslendi.

"Ah o da kızla birlikte gitti. Sana bir mesaj bırakmış."

J.B. hışımla çalışma masasına gitti. Notta Nell sadece Marge'nin evine gittigini ve Bella'nin evcilleseceğini umduğunu yazmıştı.

"Ben yemeğe bakayım," dedi Bella. "Sonra da eğlenmeye basarsınız."

"Hemen giyin ve evine git," dedi J.B. gözlerinden atesler çıkarak. Cüzdanından bir tomar para çıkarıp kadına uzattı. Dönüp kapıya yürüyünce Bella "Nereye gidiyorsun?" diye seslendi.

"Nell ve Tellie'yi geri getirmeye."

Bella kelimenin tam anlamıyla bir çılgık attı. Ama işe yaramadı. Çünkü genç adam arkasına bakmamıştı bile.

Marge onu kapıda karşıladı ama içeri davet etmedi.

"Üzgünüm ama Tellie bugün gereğinden fazla hırpalandı zaten. Seni görmek istemiyor."

"İki günlüğüne kasabadan ayrılıyorum ve bütün şehir bana tavır alıyor."

"Bunun için kendine tesekkür et. Tellie'nin sana olan zaafını aleyhine kullanman gerekli miydi sence?"

"Sana anlattı mı?"

"Ana hatlarını. Bu çok alçakça olmus J.B.. Son zamanlarda artık seni tanıyamıyorum."

Genç adam geniş omuzlarını silkti. "Grange acı anıları canlandırdı."

"Bunun sorumlusu Tellie değil."

J.B. derin bir nefes aldı. "Grange den vazgeçmedi. Bu sadakatsizliktir."

"İkisi arkadaşlar. Ama bunu anlayamazsın sen. Senin arkadaşsın yoktur J.B.. Senin sadece kız arkadaşların vardır. Albert aradı ve sarışın bombanın akşam yemeği hazırladığını haber verdi. Donmuş bir şeyler olsa gerek."

"Ben Bella'yı eve davet etmedim!" dedi J.B. öfkeyle. "Ayrıca ona Tellie'yi geçmiş konusunda bilgilendirmesi için de yetki vermedim."

"Herhalde tam aksi yönde hareket ederek sana yardımcı olmaya çalışıyordu. J.B. seni seviyorum ve kız kardeşin olarak bunu yapmaya gücüm yetiyor. Ama kadınlar konusunda çok kötüsün, hele Tellie'ye karşı. Son zamanlarda sanki onu sana hissettikleri için suçlar gibiydin."

Genç adam gözlerini kaçırdı. "Başlangıçta kalıcı bir şey istemedim."

"O zaman en başında onu cesaretlendirmemen gerekirdi."

J.B. içini çekti. Kendini ifade edemiyordu. Tellie ona gösterdiği ilgi ile genç adama kendini özel hissettirmisti. Ama arada tutku yoktu. Ve J.B. tutku olmadan herhangi bir şeye girişmeye cesaret edemezdi. Üstelik ona acı verecek bir ilişki yaşamak da istemiyordu. Bir kadını daha nişanlısını kaybettiği gibi kaybetmeye tahammül edemezdi. Ama Tellie artık bir kadındı ve J.B. de bambaska hisler içindeydi. Ona yaklaşamazsa bütün bunları Tellie'ye nasıl anlatabilirdi ki?

"Tellie son haftalarda çok değiştı," dedi. "Ben de öyle. Bunu söze dökmek zor."

Marge kardeşinin duygularını ifade etmek konusunda ne kadar zorlandığını çok iyi bilirdi. Elini onun omzuna attı ve "Tellie bir hafta sonra Houston'a dönecek. Ona bir iyilik et ve bu süre zarfında rahat bırak. Belki sonra seni dinler. Çok incinmiş, J.B.."

"Ama sonbahara kadar okula dönmeyecekti. Kendini bu kadar erken zorlamamalı."

"Ama o öyle görmüyor. Yetişkin sınıflarına akşam dersleri verip bir taraftan da okuyacakmış. Mutlu olmasını istiyorum, J.B.. Ve sen hayatından çıkmadan bunu yapamayacak. Onu sevdiğini biliyorum J.B. ama bence onu rahat bırakman en iyisi." Genç adam bunu biliyordu ama şimdi artık ne istediğini bildiği için gitmesine izin veremezdi.

"Dinle beni," dedi Marge ne düşündüğünü anlar gibi. "Sahip olamayacağın birini sevmenin nasıl bir şey olduğunu en iyi sen bilirsin. Kimse senin bir eş ya da çocuk istemediğini biliyor. Bella tam sana göre bir kadın. Bunun keyfini sür ve bırak da Tellie iyileşsin."

"Ben onunla her şeyi telafi etmek istiyorum."

"Neyi telafi edeceksin?"

"Telafi edecek o kadar çok şeyim var ki. Ona acıdan başka bir şey vermediğimi biliyorum ama onu mutlu etmek istiyorum."

"Bunu yapamazsın. Onu sonsuza dek yanında istemediğin sürece bu mümkün değil."

J.B. gözlerini kıstı. Onu sonsuza dek yanında istiyordu ama bundan korkuyordu.

"Onu diğer sevgililerin yerine koyamazsın. Bu onu mahveder."

"Bilmedigimi mi sanıyorsun. Belki de haklısın, gitmesine izin vermek daha yerinde olur. O beni önemsemi ama ben ona sadece kayıtsızlık ve acı verdim."

"Bu elinde değil ki. İnsanları sırf onlar istiyor diye sevemezsin ya. Tellie harika bir es ve anne olacak. Ona bu şans çok görme."

Onu baska bir erkek ve bir çocukla düşününce genç adamın içi titredi. Tellie'nin sefkatini başkalarına yönelteceğini düşünmek tuhaftı. Ama genç kadına ondan nefret etmesi için her türlü nedeni veren de J.B.'den baskası değildi.

"Bir suredir kendimi yargılıyorum ve gördüklerim hiç hoşuma gitmedi. Tellie'ye yaptıklarım yanlış ama böyle olsun istemedim. Sadece kendimi korumaya çalışıyordum."

"Evet," dedi Marge. "Ama acımasızcaydı. Aslında olup bitenlere bunca senedir katlanabildiği için Tellie'ye hayranlık duyuyorum. Ben yapamazdım doğrusu."

"Peki ya Grange?"

"Ne olmuş ona? ikisi de birbirlerini seviyor ama şu anda konu bu değil. Grange geçmiş ile meselesini halletmesi gereken bir adam. Yanında bir arkadaş olmasından memnun olabilir ama evlilik ona da çok uzak."

Bu genç adamı az da olsa rahatlatmıştı. Ama yine de Tellie'nin içinde olduğu durum karşısında son derece üzgündü. Coltrain genç kadının her şeyi zamanla hatırlamasının yerinde olacağını söylemişti. Oysa Tellie pat diye bütün acı gerçeklerle yüz yüze gelivermişti. Ve eğer Grange genç kadını kaza yerinde bulmamış olsaydı belki de çoktan ölmüş olacaktı.

"Liitfen ona çok üzgün olduğumu söyle. İnanmayacağından eminim ama yine de söyle."

"Ne için üzgünsün?"

J.B. ablasının gözlerine baktı ve "Her şey için," dedi.

"Merak etme o iyi olacak. Gerçekten. Tahmin edemeyeceğin kadar güçlü bir kadın o."

"Tanrım. Tellie hayatında o kadar zor şeyler yaşadı ve o kadar az sevgi gördü ki, bunu düşününce içim acıyor. Nasıl görüldüğünü tahmin ediyorum ama onu yanımda seyahatlere götürmeme ve evimde kalmasına izin vermeme rağmen Bella ile hiç birlikte olmadım."

Marge kaslarını kaldırdı. Bu tuhaf bir itiraftı. "Herhalde o istemediği için değildir."

"Hayır," dedi J.B.

Marge karşı karşıya olduğu bu durumu nasıl ele alması gerektiğinden emin değildi. Kardeşinin Tellie'den uzak durmasını istemekle hata ediyor olabilirdi ama başka ne yapabilirdi ki? ikisi için de çok üzülmüyordu.

"Şu anda bir eş istemiyorum," dedi J.B.. "O da bunu biliyor zaten."

"Evet," dedi ablası da.

"Peki sen iyi misin?"

"Süperim. Nell gerçekten çok iyi gelecek. Tellie gidince onun bize çok iyi bakacağından eminim. Hatta tedavim bitince işe bile dönebilirim. Ben öyle evde oturacak bir tip değilim ne de olsa. Mutlu olmak için para yeterli olmuyor. Hayatta bir seylere tutunmak lazım."

"Bunu ben de şimdi şimdi anlıyorum," dedi J.B.. "Bir seye ihtiyacın olursa hattın ucundayım."

"Biliyorum ve seni çok seviyorum J.B.. Şimdi eve git ve donmuş yemegini ye."

"Bella'yi taksiyle eve gönderdim. Yemek kömür olmuştur herhalde."

"Albert bir seyler ayarlar."

"Sanırım Tellie'nin gittigini öğrendiği zaman ondan da fazla bir sey bekleyemeyeceğim."

"Jacobsville'de çok iyi restoranlar var," dedi Marge.

"Herhalde iyi bir tanesini bulurum. iyi geceler."

"Sana da. iyi geceler."

*

Ofisteki son gününde Tellie bir hayli yoğundu. Sıcak bir Cuma olmasına rağmen fırtına bulutlarının kümelendiğini görmek zor değildi. Öğle yemeği için Marge'nin evine giderken rüzgarın arabasını salladığını hissedebiliyordu. Radyoyu açtı. Hava raporuna göre Jacobsville ve çevresini etkileyecek bir fırtına yaklaşıyordu. Tellie fırtınalardan korkardı. Bu yüzden de böyle bir durumda kalmamak için dua etti. Yemeklerini hızla yemelerine rağmen genç kadın tekrar işe dönmek için kalktığında havanın durumu daha da vahimleşmişti.

"Bence araba kullanmayı düşünme bile," dedi Marge.

"Evet," dedi Nell. "Şu bulutların rengine baksanıza."

Aynı anda dışarıdan bir alarm sesi duyuldu.

"Fırtına alarmı," dedi Nell ve hemen hava durumu için radyoyu açtı. Haberler hiç parlak değildi.

"Hemen bodruma iniyoruz."

Hep birlikte kasırga için özel olarak hazırlanmış bodruma indiler. Çelikle güçlendirilmiş bölümde yeterli yiyecek ve içecek stoğu ve pilli radyo ve telsiz vardı.

Nell hemen telsizi açıp polis hattına girdi. Bir evin çatısı uçmuş, bir kamyon devrilmisti. Ağaçlar devrilmiş, bazı arabalar zarar görmüştü. Öyle görünüyordu ki bu Tellie'nin şu ana kadar şahit olduğu en kötü doğa olayıydı.

J.B.'yi düşünmeden edemedi. Kocaman evinde büyükannesinin anıları ile yalnız başına gerçekten kötü durumda olmalıydı.

"Umanm J.B. iyidir," dedi.

"Ben de umarım," dedi Marge. "Onun da bir sığınağı var. Umarım içindedir."

Bir süre sonra Nell kapıyı açıp sesleri dinledi. "Bitti," dedi. "Rüzgar var ama kasırga gelip gitti."

"Umarım kimseye bir şey olmamıştır," dedi Marge.

"Lütfen evi ara," dedi Tellie Nell'e. "J.B.'nin iyi olduğundan emin olalım."

Nell istemese de telefona gitti. Ama yüzünü buruşturdu. "Hat kesik."

Dawn "Arabayla gidip bakabiliriz," dedi. Marge pencereden dışarı baktı. "Gidemeyiz, bir ağaç araç yolunu kapatmış."

Nell Marge'ye "Bana cep telefonunu ver," dedi. "Polis olan kuzenimi arayıp bilgi isteyeyim." Birkaç dakika sonra Nell asık bir yüzle hattın ucundaki kuzenini dinliyordu. Sonra diğerlerine döndü ve isteksizce "Kasırğa J.B. nin ofisinin olduğu köşeye zarar vermiş,. Hastaneye götürmüşler. Kuzenim sağlık durumu konusunda bir şey bilmiyor ama ne yazık ki bir iki ölümcül vaka varmış."

Herkesin yüzü kül gibi olmuştı. Her şeye rağmen J.B. hepsi için çok değerliydi.

Tellie herkes adına konuştu. "Ben hastaneye gidiyorum. Beş mil yürümem gerekse bile...."

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**
Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 26, 2007, 12:39:19 ÖS**

ONBİRİNCİ BÖLÜM

HEP birlikte yağmurluklarını giyip bahçe girişini kapatan ağacı aşmayı başarıp yola koyuldular. Marge arkadaşı Barbara'yi arayıp birilerinin onları hastaneye götürmesi işini ayarlamıştı.

Acil servise girdiklerinde J.B. bir sedyenin üstünde alnında bir yara bandı ve kolunda bir sargı ile sırtıyordu. Tellie büyük bir heyecanla genç adama doğru hamle yaptı. Ancak sedyenin yanında oturan Bella'yı gördüğü anda olduğu yerde durdu. Diğerleri de durumu fark etmişti.

"Siz yanına gidin," dedi genç kadın. "Ben gelmiyorum. Ve sakın buraya geldiğimi ona belli etmeyin."

Marge üzgün gözlerle başını salladı.

Tellie kalbinin paramparça olduğunu hissederek bekleme salonuna geçti.

Gözyaşlarına engel olamıyordu. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti ki? Ne düşünerek buraya kadar gelmişti? Gerçek ortadaydı. J.B. kolunu Bella'nın omzuna atmış halde öylece oturuyordu

Bella'nın bekleme odasının önünden geçtiğini görmedi bile. Neden sonra Marge ve kızlar ziyaretlerini tamamlayıp onu almaya geline başını kaldırdı.

"İyi olacak," dedi Marge genç kadına sevgiyle sarılarak. "Sadece birkaç ezigi var o kadar."

"Çok iyi." Yüzü gülse de Tellie'nin içi kan ağlıyordu.

J.B. gömleğinin düğmelerini iliklerken Bella elinde kravatı ile bekliyordu. Kendini bomboş hissediyordu. Tellie ziyaretine gelme zahmetine girmemişti bile. Hiçbir şeyin bu kadar canını

yaktığını hatırlamıyordu. Demek ki artık ondan tamamen vazgeçmişti.

"Albert'tan sana kahvaltı hazırlamasını isteyeyim," dedi Bella.

"Aç degilim. Marge ve kızlar fırtınaya rağmen beni görmeye gelme cesaretini gösterdiler. Ama Tellie bu zahmete girmede bile baksana."

"Ah, o bekleme odasındaydı," dedi Bella kayıtsız bir tavırla.

"Ne yapıyordu?"

Bella omzunu silkti. "Ağlıyordu."

Demek ağlıyordu. Onu görmeye gelmiş ama içeri girmemisti. J.B. şimdi anlıyordu! Onu Bella ile görmüş ve kim bilir neler düşünmüştü.

Bella'ya baktı ve "Albert'e yol vermem gerekecek. Ev büyük hasar gördü. Bu beni bir hayli zor durumda bırakacak. Maddi olarak çok zor günler beni bekliyor."

Bella olduğu yerde donakalmıstı.

"Yani her şeyini kaybedebilir misin?"

"Çok çalışmak sorun degil. Ben mücadeleyi severim ve her seye yeniden baslarım. Sen de yanıma taşınıp ev işlerinde bana yardımcı olabilirsin."

"Ah, şey ben Bahamalar'daki teyzemden bu yaz için bir davet aldım. Çok üzgünüm J.B. ama ben pek oyle evcimen bir tip degilim." Bella gülümsüyordu. "Ama seninle çok iyi vakit geçirdim."

"Evet," dedi J.B. gülüşünü saklayarak. "Bence de."

Ertesi gün J.B. çiftlikte hasar tespiti yapip sigortacılarla hasar konusunda uzun bir görüşme yaptıktan sonra tamirat işlerinin başlaması için bir müteahhitle anlaştı. Yapılacak çok is vardı ama hiç bir şey onu korkutmuyordu. Bella'ya oynadığı oyunu düşününce kendi kendine gülümsüyordu. Tam düşündüğü gibi Bella onu sadece parası olduğu sürece isteyecek kadınlardandı.

İşleri yoluna koyunca üstünü değiştirdi ve Tellie ile görüşmek için Marge'nin evine gitti.

Kapiyi Nell açtı. "İyi olduğuna sevindim, patron."

"Ben de.

Neredeler?"

"Yemek yiyoruz, gelsene."

J.B. kolunu kahyasının omzuna doladı ve alnına bir öpücüik kondurup "Seni özledim," dedi.

Mutfağa girdiklerinde Marge ve kızlar neşeyle ayağa fırladılar ama Tellie ortalarda yoktu.

"Harika kokuyor," dedi genç adam.

"Tellie yok mu?"

Uzun bir sessizlikten sonra Marge "Gitti," dedi.

"Gitti mi? Nereye?"

"Houston'a. Orada kendine bir daire bulmuş. Bugün tanıtım programı olduğu için de hemen gitmek istedi."

Demek Tellie gitmişti. Onu Bella ile görmesi yaşadıklarına son bir darbe olmuştu. Oysa genç adamın ona karşı ne kadar değiştiğini bilmiyordu. Şimdi J.B. onu hayatına tekrar sokmanın bir yolunu bulmak zorundaydı. Bunun kolay olmayacağını biliyordu. Ama bu defa pes etmek yoktu. Eger Tellie onu gerçekten önemsiyorsa ona karşı direnemezdi.

Konu Başlığı: **Ynt: KALBİMİ KIRMA /DIANA PALMER**

Gönderen: **dinowilma** üzerinde **Temmuz 26, 2007, 02:12:03 ÖS**

Tellie yeni düzeninde bir hayli yoruluyordu. Hem dersleri takip edip hem de akşam sınıflarına ders vermek düşündüğünden daha yorucuydu. Ama bu bir anlamda iyiydi. çünkü aksi takdirde her boş kaldığı anda J.B.yi ve yasananları düşünmeye başlıyordu.

Sınıf arkadaşlarından biri olan John kampus kantininde oturduğu masanın yanında durdu ve "Tellie, antropoloji dersinde bcnim ycrime imza atar mısın? Yarın sabah çalışmam gerek," dedi.

Genç kadın sınttı. John da onun gibi mastır öğrencisiydi. "iyi not tutmaya çalışırım.

Sen de beni edebiyatta idare eder misin? Akşam sınıfımın sınav sonuçlarını çıkarmam gerek."

"Sorun değil. Cuma akşamı benimle yemeğe çıkmamak konusunda kararlı mısın hala?"

Tatlı biri olmasına rağmen John genç kadının aksine içki yi seviyordu. Tellie ne diyeceğini bilemeyerek uygun bir cevap düşünürken gözü kapıya takıldı.

Bir an kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Kapıda duran J.B.'den baskası değildi. Genç adam Tellie'yi görünce masasına geldi ve ters bakışları ile John'un uzaklaşmasına neden oldu.

Ben gideyim," dedi John. "Sonra görüşürüz, Tellie."

"Tabi."

J.B bir sandalye çekip oturdu. "kaçtın, Tellie."

Tellie neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi yapacak değildi. "Bana mantıklı görünen bu oldu," dedi.

Gerçekten öyle mi oldu peki?"

Tellie kahvesinden bir yudum aldı ve "Çiftlikte çok hasar yoktur umarım."

"Beni birkaç gün meşgul edecek kadar," dedi J.B.. "Yoksa buraya daha önce gelirdim.

" Masamn yanından geçen garsonu durdurdu ve bir kapuçino istedi. "Ya da sunu iki yapm," dedi.

" Sonra Tellie'ye döndü ve "Grange'den haber aldın mı?"

"Ben Jacobsville'den ayrılmadan önce beni aradı ve Washington'a gideceğini söyledi. Onu ordudan attıran emir subayı aleyhine ifade vermeye çağırmışlar."

J.B. başını salladı. "Cag Hart anlattı. O ve Grange Irak'ta aynı bölükteymisler. Grange'nin emir subayının onu hem ordudan attırdığını hem de Grange'nin parlak fikirlerinden kendine paye çıkardığını söyledi."

"Bana anlatmıştı," dedi Tellie.

Garson kahvelerini getirmisti. J.B. kahvesine seker atıp karıştırdı ve "Tellie istedigini gerçekten bu mu?" diye sordu.

Bu soru genç kadını şaşırtmıştı. "Tabi ki. Mastırımı yapınca üniversite de ders verebileceğim."

"Hayattan istedigini bu mu peki? Sadece kariyer mi?"

Tellie ona bakmadan "Daha fazlasını bulamayacağımı ikimiz de biliyoruz," dedi. "Ne de olsa ben bir erkeğin yanında isteyeceği kadınlardan değilim."

J.B. suçluluk hissiyle gözlerini yumdu. Ona o kadar korkunç şeyler söylemişti ki.

"Giizellik ya da para tek başına bir şey ifade etmiyor. Yani onları paylaşacak birine sahip olmadığı sürece."

"Senin Bella'n var."

"Ona maddi durumumun kötü olduğunu söyleyince arkasına bakmadan gitti."

Tellie genç adama baktı. Umutlanmaya korkuyordu.

"Haydi kahveni bitir, sana söyleyeceklerim var." Kahveleri bitince J.B. onu arabasma götürdü. Sonra şık bir paket uzattı.

"Açsana."

Tellie gordiigu en guzel hediye paketi karşısında güçlükle yutkund .

"Kendim seçtim, inan bana," dedi J.B.. "Haydi aç."

Tellie kağıdın içindeki kadife kutuya saskınlıkla baktı. Yoksa yeni bir saat miydi? Ama kutuyu açınca içinde bir kutu daha buldu. Ve onun içinde de bir baska kutu vardı. Son kutunun kapağını kaldırınca gözlerine inanamadı. İçinde pırlanta bir yüzük vardı.

"Ama...Anlamıyorum."

Genç adam kutuyu elinden alıp yüzüğü çıkardı ve Tellie'nin parmağına geçirdi.

"Şimdi anlıyor musun?"

Bu yine berbat bir oyun olsa gerekti. "Ama sen beni istemiyorsun. Bana dayanamıyorsun bile."

J.B. onu kendine çekti ve hislerinin doğrulugunu ispatlamak istercesine uzun uzun öptü.

"Beni Bella ile o şekilde bulmandan çok utanmıştım," dedi. "Tann aşkına senin için neler hissettiğimi bilmiyor musun? Ben sabırsız adamın tekiydim ve Bella kolaydı. Ama inan bana onunla hiç yatmadım. Ve asla da yatmazdım. Bana inanman gerek."

"Ama bana karşı o kadar terstin ki..."

"On sekiz yaşmdayken seni kanepede öptüğüm günü hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Öpölmek hoşuna gitmisti ama sana daha fazla dokunmaya kalkınca gerilmistin. Çocuk gibiydin. Ama ben tutku doluydum. Senin için yanıyordum. Bu yüzden geri çekildim ve bekledim. Ama beklemem bana ağır geldi ve sertlestirdi."

Tellie duyduklarma inanamıyordu.

"Şimdi ne demek istediğimi anlıyorsun değil mi Tellie? Hafızanı kaybettiğin zaman sana dokundugumda bu defa beklediğim tepkiyi aldım. Ayagım yerden kesildi Tellie. Ama umutlarım kısa sürede karardı çünkü hafızan yerine geldi. Benden nefret ediyordun. Geri çekilip sabretmeye karar verdim. Bella seni acil servisin bekleme odasında görduğunu söyleyene kadar beni görmeye geldiğini bilmiyordum."

"Ama sen o korkunç kadını Marge'nin evine getirip bana hakaret etmesine izin verdin."

Genç adam gülererek Tellie'yi öptü. "Kıskanmıştım. Bu da bana umut verdi. Seni daha da delirtmek için Bella'ya gaz verdim."

"Seni hain..."

"Konusana bak. Grange konusunda senin de asağı kalır durumun yoktu."

"Ben ondan çok hoslandım ama asla aşık olmadım."

"Hayır çünkü sen bana aşıksın. Ben de sana Tellie. Bütün kalbimle seni seviyorum."

J.B. zaman kaybetmeden onu oteline gotiirdii. Daha fazla bekleyebileceğinden hiç emin değildi.

Tellie dantellerle kaplı, inci işlemeli gelinliği içinde göz kamaştırıyordu. Nikahı izleyen düğün yemeğı samimi ama son derece şık bir şekilde düzenlenmişti.

Az sayıdaki davetlilerin arasında Grange de vardı. Genç adam takım elbisesi içinde Tellie'nin çıktığı kovboydan o kadar farklıydı ki.

Marge, kızlar ve Nell neşe içindeydiler. Albert gelini damada teslim etme görevini başarıyla gerçekleştirmenin mutluluğu ile sürekli gülümseyordu.

Grange bir kenarda gelini seyreden mutlu damadın yanına geldi ve "İyi olan kazandı," dedi.

"Sanırım öyle," dedi J.B. zorla gülümseyerek.

"O çok özel bir kadın," dedi Grange. "Ama başından beri seni istediğini biliyordum."

"Mahkeme nasıl gitti?"

"Emir subayı beş yıl yedi."

"Peki sen orduya dönecek misin?"

"Emin değilim, başka teklifler de var. Düşünüyorum."

"Bu tekliflerin arasında burada kalman da var mı?"

"Evet, sence sorun olur mu?"

J.B. gülümsedi. "Tellie artık benim karımken olmaz."

Grange bir kahkaha attı.

"Geçmişini değiştiremeyiz," dedi J.B.. "Ablanı çok sevmiştim ve böyle olsun istemezdim."

"O melankolik bir insandı," dedi Grange üzüntüyle. "Hayatına son vermeyi ilk defa düşünmemişti."

J.B. şok olmuştu.

"Üzgünüm. Belki de sana söylememeliydim. Ama bence bunu bilmek sana iyi gelecek. O çocukluktan beri ruhsal sorunlar yaşıyordu."

"Bunu bilmiyordum."

"Babam ölene kadar ben de bilmiyordum. Ama bütün bu stresi kaldırabilecek bir kadın değildi. Bazı insanlar hayatla baş edecek kadar güçlü olamıyor."

"Sanırım öyle..."

"Haydi git ve karınla dans et," dedi Grange damadın omzuna vurarak. "Hayat devam ediyor ve ikinizin çok mutlu olacağınıza eminim."

"Teşekkürler. İstedikçe zaman bize gelebilirsin, tabi gül getirmediğin sürece..."

Grange bu sözler karşısında kahkaha ile güldü.

Evliliklerinin üstünden sadece birkaç hafta geçmişti ki aldıkları bebek haberi ile deliye döndüler. Marge, kızlar ve Nell de çok sevinmiş hatta Marge'nin sağlık durumu düzeldiği için Nell'in J.B.'nin evine dönmesinde ve Tellie'ye göz kulak olmasında ısrar etmişlerdi

O gece Tellie gözünü uyku tutmadığı için onun için mükemmellik abidesi olan kocasını seyreliyordu. Dayanamadı ve uyuyan J.B.'nin yanına bir öpücük kondurdu.

Genç adam yavaşça gözlerini araladı ve "öpücükleri boşa harcama sevgilim," dedi.

"Çok kıymetliler."

"Seninkiler kesinlikle öyle," dedi Tellie.

"Seninkiler de..."

Tellie gözlerini yumdu ve mutlu bir gelecek hayal etti. Çocuklar ve torunlarla kaplı, J.B. ile mutlu bir şekilde yaşlanacakları güzel bir gelecek onları bekliyordu. Her şey daha yeni başlıyordu. Kocasına sımsıkı sarıldı.

Onunla hayat hayallerinden bile daha tatlıydı.
Her şeyden daha tatlı.

SON